

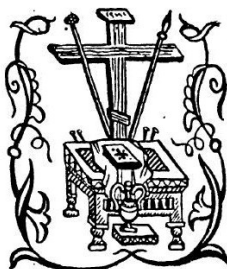

Minea obecná

Hymnografie ke kříži, andělům a všem řádům svatých

*Včetně paremijí, bohorodičňů, troparů a kondaků,
prokimenů apod.*

**Korekturní výtisk (8.) pro potřeby výuky typikonu
na Pravoslavném eparchálním institutu sv. Prokopa**

Výběr z Mineje pro večerní bohoslužbu a svatou liturgii

K slávě svatých jednobytých, oživujících a nerozdílných Trojice, Otce i Syna i Svatého Ducha

Úvodní poznámky. Jedná se o nový překlad z církevní slovanštiny. Místy byl zvolen spíše volnější způsob překladu kvůli srozumitelnosti a přenosu významů starých podobenství či metafor, které se k oslavě svatých používají, do češtiny a do současného myšlení. Základem pro překlad křížových bohorodičů bylo dílo archimandrity Sávy (Nerudy), které bylo přepracováno.

Text paremijí je místy rozšířen pro poučení českých účastníků bohoslužeb; vychází jednak z běžných českých biblických překladů, ovšem pro potřebu bohoslužebného používání byl revidován dle církevně-slovanšského znění. Texty z žalmů jsou překladem ze sto let starého ruského komentovaného vydání překladu LXX z řečtiny a s ohledem na církevně-slovanšské znění.

Obecná minea byla proti předchozím překladům zásadně rozšířena tak, aby v plnosti zahrnovala **potřebné stichiry pro večerní bohoslužbu v kterýkoliv den v roce (kromě velkých svátků) a pro všechny dny v týdnu**; samozřejmě obsahuje i paremie, a pak i hymny pro liturgii. • Pro období triodu (v době velkopostní a doby padesátnice) jsou však zapotřebí již dříve uveřejněné výběry z obou triodů.

Notové záznamy nedělních i všednodenních prvních bohorodičů a troparů (včetně kondaků, antifon a prokimenů pro liturgii) najdete v níže uvedených zpěvnících a notářích.

❶ **Notace nedělních troparů, kondaků a prokimenů** dle Gorazdova sborníku jsou ke stažení v brožurce: **Tropary, kondaky a prokimeny nedělní (z Oktoichu)**. ❷ **Zpěvník večerní**: notace nedělních dogmatiků, troparů a závěrečných bohorodičů spolu s notací stálých hymnů večerní bohoslužby viz brožura: **Zpěv hymnů na velké večerní (tzv. Fótian)**, kde jsou zpracované **notace pro celý český postup večerní**, a pak pro neděli: bohorodičen – dogmatik, tropar a závěrečný bohorodičen (jsou zde i notace prokimenů pro všechny dny v týdnu). ❸ Notace pro tropary, kondaky a prokimeny svatých dle Obecné mineje jsou v brožurce: **Tropary a kondaky svatým (z Obecné mineje)**. ❹ **Notace všednodenních troparů, kondaků a prokimenů** viz v brožurce: **Služba ve všední dny a v sobotu**. • Vše je k dispozici v PDF na níže uvedené adrese.

Texty potřebných hymnů z Oktoichu lze prozatím pro všední dny v týdnu brát z brožury: **Postup večerní s výběrem z Oktoichu** – kompletní text postupu celé služby s výběrem z Oktoichu (pro službu v sobotu večer a v neděli večer – tj. z nedělní a pondělní služby); texty z Oktoichu jsou tam v 2. části brožury.

Jako verše pro zpěv Alleluja (při liturgii před čtením evangelia) lze v nouzi použít dva verše uvedené mezi stichirami na stichovně ve večerní bohoslužbě. **Jako verš k svatému přijímání** lze použít prokimen.

Typikonální poznámka. Nejčastější typikonální případy:

V předvečer neděle se bere 10 stichir na »Hospodine k tobě volám« dle vzorce 7+3: tj. 7 stichir z Oktoichu a 3 z Mineje světcí dne (nebo 4+3+3 mají-li svátek dva svatí). Má-li svátek významný svatý s šesti stichirami, pak 4+6. Stichira po Sláva... (je-li to významný světec s bděním ☩ či polyjelejem ✦). První nedělní bohorodičen po I nyní... je tzv. „dogmatik“ vždy z Oktoichu podle nastupujícího hlasu. • Stichiry na stichovně nedělní (z Oktoichu dle nastupujícího hlasu). Stichira po Sláva... je svatému dne (je-li to významný svatý); I nyní... nedělní 2. bohorodičen z Oktoichu (podle hlasu* poslední předcházející stichiry). • Po Otčenáši: tropar nedělní, Sláva... tropar svatému, I nyní... závěrečný bohorodičen podle hlasu* předcházejícího troparu.

V předvečer všedního dne se bere na »Hospodine, k tobě volám« 6 stichir: 3 z Oktoichu dle panujícího hlasu a dle dne v týdnu, 3 svatému dne. Stichira po Sláva... svatému (má-li se mu dle typikonu brát stichira na Sláva...); bohorodičen po I nyní... ze služby svatému (v předvečer středy a pátku: křížový, nebo dle dne v týdnu podle hlasu* poslední předcházející stichiry (u vekých svatých se bere dogmatik z neděle podle hlasu Slávy*), viz bohorodičny v II. dílu mineje. • Stichiry na stichovně: světcí dne, stichira po Sláva... (je-li svátek); bohorodičen ze služby, nebo křížový, nebo dle dne v týdnu dle hlasu* poslední předcházející stichiry. • Po Otčenáši: tropar světcí dne, Sláva... I nyní... a závěrečný bohorodičen dle dne v týdnu a dle hlasu* předchozího troparu nebo křížový. Všechny potřebné bohorodičny a tropary jsou uvedeny ve službě svatému nebo v II. dílu.

V Obecné mineji bývá poznámka: „je-li svátek“. Myslí se tím, že jedná o významného světce (v typikonu označen jako tzv. „svatý s polyjelejem“ ✦ či „svatý s bděním“ ☩). Bere se mu 6 stichir (jsou-li zde uvedeny jen tři, pak se každá opakuje dvakrát). Při zpěvu prvních stichir i stichir na stichovně se mu zpívá stichira na „Sláva“ a bohorodičen se zpívá dle pokynu v mineji pro případ svátku. • V případě tzv. „malých svatých“ (tj. méně slavných): 1.) obyčejných bez označení se zpívají jen 3 stichiry z Mineje (a před nimi 3 z Oktoichu; není-li Oktoich, každá se 2× opakuje); 2.) šestičinných svatých ☩ – 6 stichir z Mineje (jsou-li uvedeny jen tři, tak se každá opakuje dvakrát), bohorodičen, jak je uvedeno zde pro případ, že není svátek. Vchod tehdy není.

Tropary po Otčenáši. Ve všech uvedených případech se zpívá po Otčenáši: podle pokynů u služby světce a podle troparů a bohorodičů (uvedených zde II. dílu). **Při liturji** ☩ brát sváteční tropar 3× bez Sláva... I nyní... U svátků svatých: ☩ tropar světcí 2× a Bohorodice Panno; ✦ tropar světcí 1× a Bohorodice Panno 2×.

Velké sváteční služby (dvanáctero a několik dalších svátků označených ☩). Služby svátku z dvanácti se celé konají dle služby svátku (jen svátky Bohorodice, když případnou na neděli, se spojují s nedělní službou). • V posváteční době se používají některé stichiry, tropar a kondak svátku (případně i antifony).

Vše lze stáhnout v PDF, viz: download.pravoslavi.cz

* = u nás není nutno uplatnit; může se použít panující hlas.

Služba uctívanému a životodárnému Kříži

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (4. hlas)

nes raduje se nesčetné množství věřících, neboť nebeský Kříž se zjevil všem končinám země a září na nebi nepřístupným světlem. Vzduch je naplněn jeho září a tvář země je jím okrášlena.

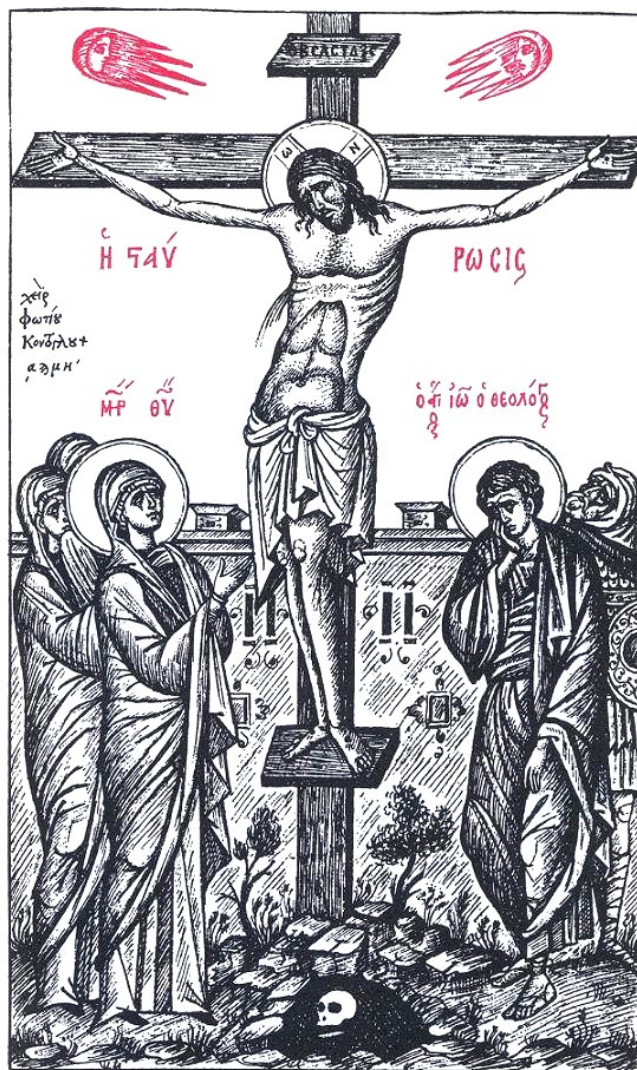
Svaté písně zpívá Církev Kristova a koná službu k uctění svatého Kříže, nanejvýš podivuhodného. Jeho mocí jsou posílení, přistupujeme k Vládci se zvoláním: Uděl světu pokoj a osvět duše naše.

Nechť raduje se stvoření a tančí, neboť dnes se jako blesk skvěje ze všech konců nebe Kříž, pozemšťany osvětluje a sjednocuje rozptýlené. Dnes veselí se lidé s andělskými sbory, neboť Kříž Páně rozvrátil pluky nepřátel útočících na Město věrných a všechny nás nakonec sjednotil. Záře jeho překonává slunce a všechno stvoření osvětluje blahodátí, zjasňuje a zachraňuje každého, kdo jej s vírou uctívá.

Jako nad slunce jasnější žezlo Krista Krále, ukázal Pán nejdůstojnější svatý Kříž svůj všem končinám, když jím osvětlil celý svět. Z podsvětí Křížem vyvedl veškeré lidské pokolení: podsvětí tím vyloupil, nepřátele srazil, pýchu démonů dočista smetl. Doposud nám Kříž zjevuje vzkříšení Spasitelovo, když zachraňuje ty, kteří volají: Uděl pokoj světu a osvět duše naše.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen) (8. hlas)

Dávný Mojžíš zvítězil, když se postavil a rozpaženýma rukama zobrazil kříž, čímž přemohl zlého Amaleka. David zpívající žalmy povelil klanět se podnoží tvému. Úctyhodnému Kříži tvému, Kriste Bože, klaníme se dnes a nehodnými ústy svými opě-

vujeme tebe, který ses rozhodl nechat se na něj přibít, a modlíme se: Pane, učiň nás hodnými vstoupit do Království svého spolu s lotrem ukřižovaným po pravici tvé.

Vchod, prokimen dne

Paremije

Žalmista: Čtení z knihy Exodus

Když Mojžíš odvedl Izrael od Rudého moře, vydali se k poušti Súr. Tři dny šli pouští, aniž našli vodu. Když potom přišli do Mary, nemohli místní vodu pít, neboť byla hořká. A proto se jmenuje Mara, Hoř-

kost. Tehdy lid reptal proti Mojžíšovi. „Co máme pít?“ říkali. Mojžíš tedy úpěnlivě volal k Hospodinu a Hospodin mu ukázal dřevo. Když je vložil do vody, voda se stala sladkou. Tam dal Hospodin lidu ustanovení a nařízení, a tam jej vyzkoušel. Řekl: „Budeš-li upřímně poslouchat Hospodina, Boha svého, činit, co je mu milé, řídit se jeho příkázáními a zachovávat všechna jeho ustanovení, pak na tebe nedopustím žádnou nemoc, kterou jsem přivedl na Egypt, neboť já jsem Hospodin, který uzdravuje.“ A tak přišli do Elimu, kde bylo dvanáct vodních pramenů a sedmdesát palem; tam se utábořili u vody. Potom vytáhli z Elimu. V patnáctý den druhého měsíce po jejich odchodu z Egypta přišla celá obec synů izraelských na poušť Sin, ležící mezi Elimem a Sinajem. (*Exodus 15,22 — 16,1*)

Čtení z knihy Přísloví

Hospodinovo poučení, synu, neodmítej, když tě usvědčuje, nepadej duchem. Hospodin trestá, koho miluje, a bije syna, jehož má v oblibě. Blažený člověk, jenž našel moudrost, blaze smrtelníku, jenž získal poznání *Boha!* Získat ji je lepší než mít poklady zlata a stříbra, přinese užitku nad zlato. Její cena je nad drahé kameny. Je dobře známa všem, kteří ji milují, a nic z toho, co se zde považuje za vzácné, se jí nevyrovná. Dlouhověkost a léta života třímá ve své pravici; bohatství a slávu drží v levici. Z jejích úst vychází spravedlnost, na jazyku nosí zákon a milost. Její cesty jsou plné dobra, její kroky vedou k pokoji. Stromem života je těm, kdo se jí chopí, blahoslavení jsou, kteří se jí drží jako Hospodina! (*Přísloví 3,11—18*)

Čtení z knihy proroka Isaiáše

Toto praví Hospodin: Tvé brány zůstanou stále otevřeny, nebudou zavírány ve dne ani v noci, aby k tobě bylo přineseno bohatství pohanů, přivedeni budou i jejich králové. Národ a království, jež ti nebudou sloužit, zahynou; takové národy zpustnou a zaniknou. Sláva Libanonu k tobě zamíří, cypřiše a jilmy spolu s cedry přijdou, aby oz-

dobily moji svatyni, podnož svých nohou abych oslavil. Shrbeni k tobě přistoupí synové těch, kdo tě trápili; všichni, kdo tě utiskovali, padnou do prachu u tvých nohou a budou tě nazývat: Město Hospodinovo, Sion Svatého izraelského. Za to, že jsi byla opuštěná a nenáviděná, takže nikdo nepomohl tobě, učiním tě věčnou chloubou a radostí všech pokolení. Mléko z národů budeš sít, bohatstvím pohanů se budeš sytit a poznáš, že já, Hospodin, jsem tvůj Spasitel, Bůh Jákobův, Vykupitel tvůj. (*Isaiáš 60,11—16*)

Stichiry na stichovně (2. hlas)

odou, která z boku Božího vytryskla, je církev omyta, a Krví tvou, ó vtělné Slovo Otcovo, se jako nevěsta skvostně zdobí, slávu Kříže opěvujíc.

Verš: Vyvyšujte Hospodina Boha našeho a klaňte se u podnoží nohou jeho, neboť svaté jest.

Kopí a kříž, hřeby a další nástroje, jimiž bylo ukřižováno životodárné tělo Kristovo, s úctou líbáme.

Verš: Bůh však, jsoucí Králem naším před všemi věky, spásu uchystal uprostřed země.

Když Mojžíš přemohl Amaleka rukama vzhůru pozdviženýma, a tak zpodobil kříž, zobrazil tím utrpení Kristovo přečisté.

»Sláva... I nyní...« (1. hlas)

Kříž tvůj, Kriste, předobrazil patriarcha Jákob, když uděloval požehnání synům svým a nad hlavami jejich zkřížil ruce své. Tvůj Kříž, Spasiteli, dnes vyvyšujeme a vzýváme tebe: Daruj křesťanům pravoslavným vítězství, jako kdysi císaři Konstantinu.

Tropar (4. hlas)

Spasiž, Pane, lid svůj a požehnej dědictví svému! Vítězství daruj nad nepřáteli křesťanům pravoslavným a ochraňuj věrné své Křížem svým.

Liturgie

Kondak (4. hlas — stichirový)

Jenž povznesl ses, Kriste Bože, na Kříži dobrovolně, I obdaruj slitováním svým nový lid svůj nazývající se jménem tvým. ❖ Mocí svou zvítězit nad nepřáteli mu dej, I radost pravoslavným křesťanům daruj, ❖ kteří třímají jako pomoc od tebe I zbraň pokoje, znamení nepřemožitelného vítězství.

Prokimen (Ž 98,5 a 1)

1. Vyvyšujte Hospodina, Boha našeho, I a klaňte se podnoží nohou jeho, neboť svaté jest!
2. Hospodin kraluje; ať třesou se pohané!

Alleluja (1. hlas)

1. Rozpomeň se na obec lidu svého, již od dávna získal jsi sobě.
2. Bůh však, jsoucí Králem naším před všemi věky, spásu uchystal uprostřed země. (Ž 73,22)

K svatému přijímání

Zračí se na nás světlo tváře tvé, Pane. Alleluja. (Třikrát)

Služba svatým andělům a dalším beztělesným mocnostem

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (4. hlas)

Služebníci trojhlavého Božství, kteří před Bohem stojíte a záříte, vojvodcové andělských pluků, společně se všemi mocnostmi na výsostech radostně voláte: „Svatý jsi, Otče, svatý jsi, spolubezpočátečné Slovo, svatý jsi i ty, Duchu Svátý! V jediné Slávě jediné kralování a jedna společná Boží přirozenost, jediné Božství a moc!“

Vaše podoba je ohnivá a krása podivuhodná, Michaeli a Gabrieli, přední z andělů! Vaše přirozenost je nehmotná, přecházíte z jednoho konce světa na druhý, plníce povely Stvořitele všech. Poznali jsme vaši moc, jež se projevuje silou vaší. Vždyť jste chrámy své učinili drahocenným pramenem uzdravení, neboť udělujete v nich lidem poznání Boha.

Činíš anděly své jako vanutí větru a služebníky své jako plamen ohnivý, praví Písmo. Uprostřed řádů beztělesných bytostí ukázal jsi, Hospodine, archanděla Michaela a Gabriela, vojvodu své, provádějící poslušně po-

kyny tvé, Synu a Slovo Boží, opěvující trojsvatou písní s básní slávu tvou.

»Sláva...« (6. hlas)

Všichni náčelníci řádů andělských, radujte se s námi, neboť první mezi vámi, mocní vojevůdcové pluků na výsostech, v důstojném chrámě vašem přeslavně stanuli v dnešní den a spolu s představenými našimi konají posvěcení. Opěvujeme vás, jak se náleží, a vzýváme vás: „Pokryjte nás krovem křídel vašich, nejmocnější vůdcové vojáků andělských.“

»I nyní...« (Bohorodičen)

Radujte se s námi, všechny sbory panenské, neboť první mezi vámi, Panna Maria, představená vaše, mocná přímluvkyně, zástita a útočiště, v dnešní den v jejím důstojném chrámě Božím utěšuje zarmoucené. Opěvujeme ji, jak se sluší, a vzýváme ji: „Pokryj nás svatým svým zastáním, přechistá Bohorodice a Vládkyně naše.“

Je-li svátek s polyjelejem: »I nyní...« a nedělní bohorodičen (dogmatik)

Vchod, prokimen dne

Paremije

Žalmista: Čtení z knihy Jozue Navina

Stalo se, že když byl Jozue u Jericha, pozvedl oči své a uviděl člověka, jak stojí před ním a v ruce třímá tasený meč. Jozue přistoupil a zeptal se ho: „Jsi od nás, či patříš k našim protivníkům?“ On mu odpověděl: „Jsem vrchní vojevůdce mocností Hospodinových a nyní jsem přišel sem.“ Jozue padl tváří na zemi a tázal se ho: „Vládce, co přikazuješ svému služebníku?“ Vrchní vojevůdce Hospodinův řekl Jozuovi: „Zuj si svou obuv, neboť místo, na němž stojíš, svaté jest!“ I učinil tak Jozue. (Joz 5,13–15)

Žalmista: Čtení z knihy Soudců

Vtěch dnech se stalo, že Madiánci utlačovali Izraelity tak krutě a tak zbídačili syny Izraelovy, že úpěli k Hospodinu. A hle, přišel anděl Hospodinův a usedl pod dubem, který byl v Evfratě, v zemi Joása, otce Ezrimova, jehož syn, Gedeon, mlátil na mlatě pšenici a chtěl s ní utéci před Madiánskými. Zjevil se mu však anděl Hospodinův a řekl mu: „Hospodin s tebou, muži mocný v síle!“ Gedeon mu odpověděl: „Dovol, pane, je-li však s námi Hospodin, proč nás potkalo všechno to zlo? A kde jsou všechny jeho zázraky, o nichž nám vypravovali naši otcové, řkouce: »Což nás nevyvedl Hospodin z Egypta?« Teď nás však Hospodin zavrhl a vydá nás do rukou Madiánských.“ Vtom na něho anděl Hospodinův pohlédl a řekl: „Jdi v této síle své a zachráníš Izraele ze spárů Madiánských. Hle, já tě posílám!“ Gedeon mu namítl: „Dovol, pane, jak mám zachránit Izraele? Rod můj je nejubožejší v pokolení Manassesově a já jsem nejmenším v domě mého otce.“ Hospodin mu však řekl: „Poněvadž já budu s tebou, pobiješ Madiánské jako jediného muže.“ Gedeon řekl: „Jestliže jsem našel milost před tebou, dej mi dnes znamení, že jsi to ty, kdo se mnou mluví! Neodcházej odtud, dokud nevrátím se k tobě a nepřinesu oběť, abych ji před tebou obětoval.“ Anděl Hospodinův mu řekl: „Slibuji. Počkám, dokud se nevrátíš.“ Gedeon odešel domů, připravil kůzle, z míry mouky upekł nekvašené chleby a vložil je i s masem do koše; vývar nalil do hrnce a přinesl k němu pod dub a poklonil se. Anděl Hospodinův mu poručil: „Vezmi maso a nekvašené chleby, polož je u té skály a polévku vylij na to!“ Učinil tak. Anděl Hospodinův napřáhl hůl, kterou držel v ruce, a dotkl se jejím koncem masa a nekvašených chlebů. Ze skály vyšlehl plamen a pohltil maso i chleby. Při tom mu anděl Hospodinův zmizel z očí. Gedeon vida, že to byl anděl Hospodinův, vykřikl: „Běda mně, Hospodine, Hospodine, vždyť já jsem uviděl Hospodinova anděla tváří v tvář!“ Hospodin mu pravil: „Pokoj tobě; neboj se, neumřeš.“ Gedeon tam tedy zbudoval Hospodinu oltář a nazval jej „Hospodinův pokoj“. Je tam až do dnešního dne. (Soud 6,2; 6; 11–24)

Žalmista: Čtení z Isaiášova proroctví

Tak praví Hospodin o pádu Babylonu a smrti jeho krále: „Celá země ať jásá a veselí se. I stromy Libanonu ať se radují z tvé smrti a cedry Libánské ať zpívají ti: »Od té doby, co ses skácel, nepřichází nikdo, kdo by nás podtínal.« Peklo v hlubinách se naplnilo hněvem, když se tam s tebou setkalo. Při tvém příchodu vzbouřilo proti tobě všechny své obry siláky a zločince a vyburcovalo všechny bývalé vladaře země. Když povstali z trůnů všichni králové pohanů, všichni odpověděli a řekli ti: »I ty jsi zajat, stejně jako my. K nám jsi byl připočten. Tvá sláva i tvé bujaré veselí jsou sraženy do pekla, lůžkem pod tebou je hniloba a tvou pokrývkou jsou červi.« Jak se mohla zřítit s nebe Jitřenka, zrána se třpytící? Podobně jsi byl rozdrčen o zemi i ty králi babylonský, jenž jsi vládl nade všemi národy. Lucifer si totiž říkal v myšlenkách svých: »Vystoupím na nebe a vysoko nad nebeskými hvězdami postavím svůj trůn. Usednu na horu vysokou, na vysoké hory, jež jsou na samotném Severu. Vystoupím výš než oblaka a budu podoben Nejvyššímu.« Podobně jako on, tak i ty, králi babylonský, nyní však do pekla spadneš, do propasti, až k základům země. Ti, kdo tě spatří, podiví se a řeknou o tobě: »Tento člověk rozbouřil zemi a otrásl králi? Celý svět učinil pouští, smetl jeho města a svým zajatcům nedovoloval vrátit se domů?« Všichni králové pohanů pohřbeni jsou s počtami, každý ve své hrobce leží. Ty však pohozen budeš v horách jako odporná mrtvola s jinými mrtvolami probodanými mečem a shozenými do podsvětí. Podobně jako šat zbrocený krví nelze už vyčistit, tak ani ty nebudeš nikdy čist, poněvadž jsi hubil mou zemi a vraždil můj lid. Nepřetrváš na věčné věky.“ (Isai 14,7–20)

Stichiry na stichovně (1. hlas)

Rozumných mocností vojevůdcové, stojící neustále před Trůnem Vládcy všech, prostě Hospodina, aby daroval světu mír a duším našim milost velikou.

Verš: Činíš anděly své jako vanutí větru a služebníky své jako plamen ohnivý.

Náčelník mocností na výsostech, Michael, představený svatých řádů andělských, jenž nás stále doprovází a chrání nás před každým útokem ďábovým, dnes nás svolává k oslavě: „Pojďte vy, kteří milujete svátek, i vy, kteří milujete Krista, nasaďte si věnce uvité z květů ctností.“ Čistými myšlenkami a dobrým svědomím uctěme sbor archandělů, neboť oni u Boha neustále slouží, trojsvatou píseň pějí a přimlouvají se, aby spaseny byly duše naše.“

2. hlas

Verš: Chvalte ho, všichni andělé jeho, chvalte ho, všechny mocnosti jeho.

Nehmotné bytosti, duchovní mocnosti, zastánci a vojevůdcové! Trojslunečné slávy blesky přijímáte a toto světlo předáváte světu. Neumlkajícím hlasem trojsvatou píseň pějete, prostě tedy, aby spaseny byly duše naše.

»Sláva... I nyní...« (8. hlas)

Jako náčelník nebeských vojsk, bojovník a vůdce andělů, od každé nouze a soužení, neduhů a hrozných hříchů osvobod nás, kteří tě s vírou opěvujeme a prosíme tebe, slavný vojevůdce: Zjev se, ty, který jako nehmotná bytost zřít Nehmotného Boha a jsi osvětlován nepřístupným světlem slávy Vševládce! Ukazuj zde Jeho lidumilnost, z níž kvůli nám přijal tělo z Panny, chtěje spasit lidstvo.

Tropar (4. hlas)

Nebeských vojsk vrchní vojevůdcové! I Prosíme vás stále my, nehodní, ❖ abyste nás přímluvami svými ohradili I a perutí křídel své nehmotné slávy chránili, ❖ neboť před vámi zbožně padáme a vroucně voláme: I „Z běd vysvobodte nás, náčelníci řádů mocností na výsostech!“

Liturgie**Kondak (2. hlas — stichirový)**

Vojevůdcové Boží, služebníci Božské slávy, I andělů náčelníci a lidí vůdcové, ❖ vyprošujte nám, co je potřebné, a milost velikou, I neboť jste vrchní velitelé beztělesných mocností.

Prokimen

1. Činíš anděly své jako vanutí větru I a služebníky své jako oheň žhnoucí.
2. Dobrořeč, duše má, Hospodinu. Hospodine, tys nade vše veliký!

Alleluja (5. hlas)

1. Chvalte Hospodina všichni andělé jeho, chvalte ho všechny mocnosti jeho.
2. Neboť On pravil a stalo se; co přikázal, to bylo učiněno.

K svatému přijímání

Zpívá se verš prokimen.

Služba Janu Předchůdci, proroku a křtiteli Páně**Večerní****Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (8. hlas)**

Plahoslavený Jene Předchůdce, skutečný příteli Vládce, jenž ses ve vodách jordánských svou dlaní dotýkal přechistého temene jeho, poníženou duší mou k Pánu Ježíši s láskou stále navracej posvátnými přímluvami svými. Uhas plamen slastí mých tělesných a přiveď mne k plnění pokynů Boha mého. V srdci mém očisti všechny city, abych oslavoval tebe.

Ratolest již uschla, matka tvá, rozkvetla ve Vládce libosadu čistoty, Křtiteli Páně, Předchůdce Jene všechvalný, ochránce svatý, klenote lidstva. Pokoru duše daruj mi přímluvami svými, neboť jsi laskavý a necháš se ochotně uprosit. Vysvobod mne tím od hada a jeho úkladů i od lstivého lvího řevu a výpadů.

Prosycen jsi laskavostí a Božskou sladkostí jsi naplněn, proroku neustále oslavovaný. Těm, kteří se věrně utíkají k tobě, uděluješ veselí. Cítíme sladkost, kterou napájíš duše naše i smysly tělesné. Neduhy a soužení

i útoky zlých, jakož i všechny slasti dušehubné a každou hořkost od nás zaháníš.

Sláva (4. hlas)

Ukázal se dnes velký Předchůdce, který z Alžbětina neplodného lůna vyšel, prorok nad všechny proroky. Žádného podobného nebylo, nikdo takový dosud nepovstal, neboť za Předchůdce jako za pochodní následovalo světlo oslnivé, jako z hlasu povstává slovo. Jako přítel přivádí nevěstu k ženichovi, tak Jan připravil Pánu množství lidu různého a předem očistil kajícíky vodou v Duchu Svatém. Květ Zachariášův získal na poušti nejlepší výchovu, stal se kazatelem pokání, očišťovatelem prohřešilých, těm, kdo prodlávali v podsvětí, zvěstoval z mrtvých vzkříšení a přimlouvá se za duše naše.

»I nyní...«

Nedělní bohorodičen (dogmatik)

Vchod, prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Žalmista: Čtení z knihy proroka Isaiáše

Tak pravil Hospodin: Utěšujte, utěšujte lid můj, praví váš Bůh. Mluvte k srdci Jerusalema a ohlašujte mu, že už skončilo jeho ponížení, že je odčiněn hřích jeho, neboť ztrestal ho svou rukou Hospodin dvojnásob za všechna jeho provinění. Hlas volajícího na poušti: „Připravte cestu Pánu, vyrovnejte stezky Bohu našemu! Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a výšina ať poklesnou; co je klikaté, ať je narovnáno, hrbolaté ať je hladké. Ať se zjeví sláva Hospodinova a všichni lidé ať slyší, že ústa Hospodinova promluvila!“ Na vysokou horu vystup a zvěstuj dobré zprávy Sionu; hlasitě volej ze všech sil, kdo neseš dobré zprávy Jeruzalému! Povzneste se, nic se nestračujte: „Já jsem Hospodin Bůh!“ Uslyším ubohé Izraelce a neopustím je. Hle, Panovník Hospodin v moci přichází a svou paží bude vládnout. Hle, jeho odplata kráčí

s ním, jeho odměna ho předchází. Jako pastýř bude pást stádo své, shromáždí do náruče beránky své, bude je nosit na rukách, a ovečky kojící vede s laskavostí. Chudí a ubozí marně vodu hledají, jazyk mají žízní vyprahlý. Já, Hospodin, je vyslyším; já, Bůh Izraele, je neopustím! Vyvedu řeky z hor, v údolích nechám tryskat prameny. Z pouště učiním luhy zelené, z vyprahlé země bude voda vyvěrat. Já jsem Hospodin a žádný jiný není, není žádný Bůh kromě mne. Přepásal jsem tě dříve, než jsi mne poznal, aby od východu k západu všichni poznali, že kromě mne není ani jediný podobný mně; já jsem Hospodin a žádného jiného není! Já utvářím světlo a činím tmu, uděluji pokoj i přináším pohromu. Já, Hospodin, to všechno působím. Rosu shůry dejte nebesa, mračna skrápějte pustinu, ať z oblaků kane spravedlnost! Otevři se, země, ať z tebe vyraší milost, abys urodila spásu, spravedlnost ať vzklíčí spolu s ní! Já, Hospodin, jsem to učinil. Zvěstujte zvučným jásetem, všude to rozhlase, vyprávějte po všech končinách zemských: „Hospodin vykoupil svého služebníka Jákoba!“ Když žíznili na poušti, vyvedl pro ně vodu ze skály; rozpol-

til skálu a vody vytryskly. Vesel se, neplodná, která jsi nikdy nerodila! Zpívej a plesej, která jsi nikdy neokusila bolesti porodní! Opuštěná totiž bude mít více dětí nežli provdaná, praví Hospodin. (*Isaiáš 40,1–5; 9–11; 41,17–18; 45,5–8; 48,20–21; 54,1*)

Čtení z knihy proroka Malachiáše

Tak praví Hospodin Vševládce: Hle, posílám anděla svého před tváří tvou, aby připravil cestu tvou před tebou. I vstoupí do svého chrámu Pán, jehož hledáte, je to anděl smlouvy, po němž toužíte. Kdo však snese den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se ukáže? Vždyť bude jako ohnivá výheň, jako louh k vybělení plátna! Usedne, aby přetavil a pročistil stříbro, vyčistí syny Leviho. Cídit je bude jako zlato a stříbro, takže budou Hospodinu přinášet oběti ve spravedlnosti. „Přijdu k vám tedy, abych soudil, a rychle usvědčím zlé, cizoložníky, krivopřísežníky zaklínající se mým Jménem, i ty, kteří nádeníkům odpírají mzdu, utlačovatele vdov a sirotků i ty, kdo páchají nespravedlnosti nad přistěhovalci a nemají bázeň přede mnou,“ praví Hospodin Vševládce. „Já Hospodin se neměním, proto jste ani vy nepřestali být synové Jákobovi. Budete-li se dále odklánět od zákona, neobstojíte. Navraťte se ke mně a já se vrátím k vám, pravil Hospodin Vševládce. Všechny národy vás budou velebit. Pochopte, že já jsem Hospodin.“ Slyšel Hospodin, co si mezi sebou říkají ti, jež páchají nepravostí. A když spolu rozmlouvali ctitelé Hospodinovi, pravili: „Hospodin naslouchá a dává pozor, před jeho tváří se zapisují do pamětní knihy všichni, kdo se bojí Hospodina a uctívají jméno jeho.“ „Ti budou v den, který připravuji, mým zvláštním pokladem,“ praví Hospodin Vševládce, „a já k nim budu laskavý, jako je laskavý otec k synovi, který mu slouží. Tehdy znovu uvidíte rozdíl mezi spravedlivým a ničemným; mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo mu neslouží. Hle, už přichází ten den jako planoucí oheň! Pamatujte na Zákon mého služebníka Mojžíše, na pravidla a ustanovení, jež jsem mu svěřil na Orébu pro celý Izra-

el. Hle, ještě než přijde ten veliký a světlý den Hospodinův, pošlu k vám proroka Eliášše, aby obrátil srdce otců k synům a srdce synů k otcům, aby můj příchod nezničil zemi.“ Tak pravil Hospodin Vševládce, Bůh svatý Izraele. (*Malach 3,1–3; 5-7; 12; 16; 18–19; 22–24*)

Čtení z knihy Moudrosti Šalomounovy

Spravedlivý, i kdyby předčasně umíral, zůstává v pokoji. Spravedlivý svou smrtí odsoudí žijící bezbožníky. Budou vidět jen skonání spravedlivého, ale nepochopí, jak o něm Hospodin rozhodl. Neboť on je srazí do prachu, že ani nehlesnou, vyvrátí je do základů a až do posledního zmizí v mukách a jejich památka zanikne. Uvědomí si své hříchy s hrůzou, a jejich nepravosti je usvědčí tváří v tvář. Povstane spravedlivý tehdy s velkou smělostí před tvářemi těch, kdo ho uráželi a pohrdali jeho činy. Při pohledu na něj zachvátí je hrozný strach a užasnou nad jeho slavným spasením. S lítostí a duchem stísněným si povzdychnou: „To je ten, kdo nám byl kdysi k smíchu jako příklad hanby! My hlupáci! Jeho život jsme považovali za bláznovství a jeho konec za bezectný. Jak to, že je připočten k Božím synům a že jeho úděl je mezi svatými? Zbloudili jsme tudíž z cesty pravdy, světlo spravedlnosti nám nezasvitlo, slunce nám nevzešlo. Naplnili jsme své dny pácháním nepravostí a skutky záhuby, plahočili jsme se po stezkách křivolakých, ale cestu Hospodinovu jsme nepoznali.“ (*Moudrost 4,15–20 a 5,1–7*)

Stichiry na stichovně (2. hlas)

Krista hlásající Křtíteli, anděle, apoštoly, mučedníku, proroku, Předchůdce, svícne, příteli Páně nejbližší, pečeti proroků, největší z lidí, vyprošuješ starou i novou blahodať! Skvělý hlase Slova Božího, svatým zastáním svým přinášej naše modlitby k milosrdnému Bohu.

Verš: Požehnaný je Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil a učinil vysvobození lidu svému.

„Hle, Beránek Boží, jenž na sebe vzal hřích světa!“ jsi zvolal, ó Předchůdce blahoslavený, když jsi spatřil Krista kráčejícího po zemi. Toho pros, aby daroval odpuštění hříchů těm, kteří uctívají tebe. Neboť obdržel jsi velkou smělost, Křtíteli, jako přímluvce podle Zákona i dle blahodati.

Verš: A ty, dítě, nazváno budeš prorokem Nejvyššího.

Pospěš a vytrhni mne z pokušení, prosím tebe, slavný proroku Páně. Neboť daremně se na mne vrhají útočící démoni, kteří chtějí polapit jako ptáčka ubohého duši služebníka tvého. Nejblahoslavenější *Jene*, neopouštěj mne, dokud nebude konec, ať pochopí krutí nepřátelé, že ty jsi útočiště mé.

»Sláva...« (1. hlas)

Proslulý hlase, svícne nesoucí světlo, Předchůdce Páně, Kristem dosvědčený, první z proroků, jenž vyprošuješ pokoj a o stádce své mimořádně pečuješ, abys je zachoval bez úhony.

»I nyní...« (Bohorodičen nedělní)

Hle, naplnilo se Isaiášovo proroctví...

Tropar (2. hlas)

Památka spravedlivého zdobena je chvalozpěvy, I tobě však, Předchůdce, postačí svědectví Páně, ❖
neboť jsi byl vpravdě ctěnější nad proroky I
a stal ses hodným pokřtíti Toho, jehož jsi zvěstoval. ❖
S radostí jsi trpěl za pravdu I
a těm, kdo jsou v podsvětí, hlásal jsi Boha, ❖
který se zjevil v těle a přijal hřích světa na sebe I a dává nám milost velikou.

Liturgie

Kondak (8. hlas — stichirový)

Tobě, největšímu mezi všemi svatými, I
přináším píseň já, nehodný ❖
a nejhříšnější mezi všemi provinilci. I
Kristův Předchůdce a Křtíteli, ❖
který směle stojíš před Pánem, I
a můžeš mne osvobodit od všelikých běd, ❖
abych zvolal k tobě: Raduj se, I
kazateli blahodati, svatý Jene.

Prokimen

1. Spravedlivý veseliti se bude v Hospodinu I
a naději svoji skládá na něho.
2. Slyš, Bože, hlas můj, když prosím tebe.

Alleluja (1. hlas)

1. Blahosloven budiž Hospodin, Bůh Isarele,
neboť navštívil a vykoupení učinil lidu
svému.
2. A ty, dítě, nazváno budeš prorokem
Nejvyššího.

K svatému přijímání

V paměti věčné bude spravedlivý, pověsti špatné nemusí se bát. Alleluja (3x)

Služba svatým Otcům (na památku sněmů)

• Zpíváme sedmou neděli po Pasše. • V neděli nejbližší k 16. červenci čili k památce svt. mč. Athinogena. • V neděli nejbližší k 11. říjnu, k památce ap. ze 70ti Filipa.

V sobotu večer

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« na 10 (6. hlas)

lovo Boží a jednobytý Synu! Před jitřenkou zrodil ses z lůna Otce bez matky před všemi věky! Nešlechtný Árius tě však drze prohlašoval za stvoření a nikoliv za Boha, když tebe, Stvořitele a Učinitele všeho, bláznivě smísil s tvory tvými. *Neuznával Božství tvé a učil o tobě, jako bys byl cele spojen s živly, a tím se jeho dědictvím stal živel ohně věčného, když se hlásáním falešné víry připravil o dědictví věčné účasti na nestvořeném Božství tvém.* Avšak sněm, jenž se shromáždil v Nikáji, hlásal tebe, Pane, jako Boha spolutrůnicího s Otcem a Duchem.

Na otázku: „Spasiteli, kdo roztrhal řízu tvou?“ Jsi, Kriste, odpověděl: „Árius, který roztrhává princip Trojice tří *Božských Osob* stejné cti, aby je od sebe odtrhoval.“ On odmítl považovat tebe, Pána Ježíše, za jednoho z Trojice. Byl to on, kdo naučil Nestoria nenazývat Matku tvou Bohorodici. Avšak sněm, jenž se v Nikáji shromáždil, vyhlásil, že jsi, Pane, Syn Boží, na témže trůně s Otcem a Duchem.

Árius, blázen, nespravedlivě rozsekával společnou vládu *Boží Trojice* na tři nespojené bytosti. Proto se bohosnů otcové shromáždili, rozničení plamenem horlivosti jako Eliáš Tesbitský, a jak jim Duch Svatý oznámil, tak duchovním mečem výroků svých probodli nestydatě učícího rouhače.

»Sláva...«

Chvalme dnes bohosnů Otce, tajemné varhany Svatého Ducha, kteří v Církvi zapěli harmonickou píseň pravoslavného bohosloví, hlásající Trojici Jedinou, neproměnnou ve své podstatě, v jediném Božství. Porazivše Ária, stali se obránci pravoslavných a přimlouvají se u Pána neustále, aby se smiloval nad dušemi našimi.

»I nyní...«

1. bohorodičen vládnoucího hlasu (tj. dogmatik)

Vchod. Prokimen dne

Paremije

Žalmista: Čtení z knihy Stvoření

Uslyšev Abram, že jeho bratranec Lot upadl do zajetí, spočítal syny svého domu, bylo jich tři sta osmnáct, a táhl za těmi útočníky až do Dan. V noci je se svými služebníky přepadl, porazil je a pronásledoval až k Chobale, která je nalevo od Damašku. Vzal zpět všechny sodomské koně, navrátil i svého bratrance Lota, všechn jeho majetek, ženy i lid. Když se vracel po porážce Chodol-logomora a králů, kteří byli s ním, vyšel mu v ústrety král sodomský do údolí Saviny, kde bylo pole krále. A Melchisedech, král Salemu, který byl knězem Boha Nejvyššího, obětoval chléb a víno. Požehnal Abramovi slovy: „Budiž blahorečen Abram od Nejvyššího Boha, který stvořil nebe i zemi! A blahosloven budiž Nejvyšší Bůh, jenž ti vydal nepřátele do rukou tvých!“ (Gen 14,14–20)

Čtení z knihy Druhého zákoníku

Voněch dnech řekl Mojžíš synům Izraele: „Hle, před vašimi zraky jsem vám odevzdal tuto zem. Jděte a vezměte si do dědictví zemi, o níž Hospodin přísahal vašim otcům Abrahamu, Izáku a Jakubu, že ji dá jim a po nich potomstvu jejich.“ V oné době jim Mojžíš řekl: „Nemohu vás vésti sám, Hospodin, Bůh váš rozmnožil vás, a hle, je vás tolik jako hvězd nebeských. Hospodin, Bůh otců našich, ať vás rozhojní ještě tisíckrát více, než je vás dnes, a kéž vám žehná, jak vám to řekl. Vybral jsem z vás muže moudré, svědomité a rozvážné, a ustanovil je za vladaře nad vámi: tisícníky, setníky, padesátníky, desátníky a zapisovatele vašich soudců. V té době jsem poručil vašim soudcům: „Vyslechněte stížnosti mezi svými bratry a rozsuzujte spravedlivě mezi mužem a jeho bratrem či mezi ním a cizincem, který je u něho. Při soudu nehleďte na osoby, suďte ať je malý či velký a nelekejte se osobnosti člověka, neboť je to soud Boží.“ (Deut 1,8–11; 15–17)

Čtení z knihy Druhého zákoníku

Vtěch dnech řekl Mojžíš synům Izraele: „Hle, Hospodina, Boha tvého je nebe

i nebesa nad nebem, země a vše, co je na ní. Leč pouze vaše otce si Hospodin oblíbil, zamiloval si je. Jejich potomstvo, totiž vás, si ze všech národů vyvolil, jak dnes vidíš. Obřezte tvrdost svého srdce a nebuďte už více tvrdšími. Vždyť Hospodin, Bůh náš, je Bůh bohů a Pán panujících, Bůh veliký, silný a hrozný, který se neohlíží na vznešené osoby ani nepřijímá úplatky. Zjednává právo hostu, sirotku i vdově, a miluje cizince, dává mu chléb a oděv. I vy milujte cizince, neboť sami jste byli cizinci v egyptské zemi! Boj se Hospodina, Boha svého, jemu jedinému služ a k němu přilni, ve jménu jeho přísahej! On je chloubou tvou, on je Bůh tvůj, který učinil s tebou velké a slavné věci, které viděly oči tvé!“ (Deut 10,14–21)

Litijní stichiry

Nejprve stichira chrámu

»Sláva...« (3. hlas)

Svatí Otcové, prosluli jste jako strážcové tradic apoštolských, neboť jste pravoslavně vyložili jednobytnost Sváté Trojice a sněmovně zavrhlí rouhání Áriovo. Spolu s ním jste usvědčili i duchoborce Makedonia, odsoudili Nestoria, Eutychia a Dioskora; Sabellia i Severia (Akefalistu). Modlíme se k vám my, jež jsme vysvobozeni byli z jejich klamů, abyste nám vyprosili zachování neposkvrněného života ve víře.

»I nyní...« Bohorodičen

Bohorodičen nedělních stichir na stichovně
(viz Oktoich, 3. hlas)

Podle vůle nebeského Otce, bez účasti muže, počala jsi...

Stichiry na stichovně

Z Osmihlasníku

»Sláva...« (4. hlas) — svatým Otcům

 hromáždily se dnes sbory pravoslavných křesťanů, aby s vírou a zbožností oslavily každoroční modlitební památku bohonosných Otců, kteří se sešli z celého světa ve slavném městě Nikáji. Neboť oni svým zbožným myšlením smetli bezbožnou nauku ve zlu úporného Ária a sněmovně ho vyhnali ze všeobecné Církve. Všechny pak naučili zřetelně vyznávatí Syna Božího, jednobytného a spoluvěčného s Otcem, jsoucího přede všemi věky, vyloživše to zevrubně, pečlivě a zbožně v Symbolu víry. Proto i my, následující jejich božské učení, přesně věříme a sloužíme Otci a spolu s ním i Synu a Nejsvětějšímu Duchu, třem Osobám v jednom Božství, Trojici jednobytné.

»I nyní...« Bohorodičen

Shlédni, ó Neposkvrněná, na prosby služebníků svých...

Bohorodičen nedělních stichir na stichovně
(viz Oktoich, 4. hlas)

Tropary

Tropar nedělení (dle panujícího hlasu)

K Otcům (8. hlas)

Nade vše proslaven jsi, Kriste Bože náš, **I** jenž jsi na zemi naše Otce jako světla postavil, **✝**
a jimi jsi nás všechny o pravé víře poučil. **I** Mnohomilosrdný, sláva tobě!

Koná-li se litije s bděním, pak: „Raduj se, Bohorodice Panno...“ (2×) a Otcům (1×).

Koná-li se litije bez bdění, pak: tropar nedělní, Otcům a „Raduj se, Bohorodice Panno...“

Liturgie

Kondak (8. hlas — stichirový)

Apoštolů zvěstování, otcové dogmatů, **I** potvrdili jste jednu společnou víru Církve! **✝**
Oděni jsouce rouchem pravdy, **I** které je utkáno bohoslovím shůry, **✝**
upevnili jste a oslavili **I** veliké tajemství zbožnosti.

Při liturgii po malém vchodu tropar nedělní a Otcům; kondak nedělní; »Sláva« Otcům;
»I nyní« bohorodičen: Nazahanbitelná...

Prokimen dle panujícího hlasu a pak píseň Otců (4. hlas)

Blahoslaven jsi, Hospodine Bože otců našich, **I** chváleno a oslavováno je jméno tvoje navěky.

Apoštol dne a Otcům.

Alleluja dle hlasu a Otcům (1. hlas)

Verš: Bůh bohů, Hospodin promluvil.

V: Shromážděte se kolem něj spravedliví jeho.

Evangelium dne a Otcům

K svatému přijímání

Chvalte Hospodina s nebes.

A otcům: Radujte se, spravedliví, v Hospodinu.

Služba proroku

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (4. hlas)

Histou myslí svou jsi přijal záři světla od Boha vycházejícího, a proto oznamoval jsi výroky Boží. Stal ses prorokem Božím a konal zázračná znamení, takže vidíme, že jsi ústy Ducha Svatého, která hlásají, co ti On ukazoval. Prorokoval jsi všem národům spásu, kterou si přeje Hospodin darovat lidem, a království Kristovo. Nejdůstojnější (*jméno*), pros Boha, aby spasil a osvětlil duše naše.

Zaskvěl ses velebností, neboť jsi viděl Boha. Poctěn jsi byl blahodátným darem prorockého kázání, Bohem inspirovaný (*jméno*), a stal ses tím hodným blaženosti Božské. Vyvolenče, uchvácený zřením neviditelného, díky smělosti své před *Hospodinem* můžeš se neustále přimlouvat u nejdobrotivějšího Pána za nás, kteří tě s vírou chválíme a ctíme jako Boha hlasajícího, důstojného a Bohu příjemného služebníka. Pros ho, aby nás vysvobodil od zla a spasil duše naše.

Nesmrtelný Hospodine, zjevil jsi svého proroka (*jméno*) jako oduševnělý oblak, jako řeku vpravdě tekoucí do života věčného. Selslal jsi na něj hojnost Ducha Nejsvětějšího, jednobytného s tebou, Otče Vševládce, i se Synem tvým, který vysvitl z tvé Božské podstaty. Proto mohl služebník tvůj prorokovat spásonosný příchod Krista, Boha našeho, a svým jazykem hlásat všem spasení.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Padl jsem v hlubinu svých hříchů, já bídny. Kvůli lenosti své, sklíčenosti a nevědomosti se mne zmocnilo zoufalství. Přispěj mi na pomoc a očisti mne, zachraň mne, přecistá Panno. Uděl mi útěchu v pravý čas. Prosím tebe a snažně žádám, padám před tebou a s

vírou vzývám tebe, ať nejsem lstivému ďáblu pro smích až do konce.

Křížový

Nelkej nade mnou, ó Matko, vidíc na dřevě kříže visícího Syna svého a Boha, který zavěsil zemi na vodách a nikdo ji nevyrvé z rukou jeho. Vždyť já jsem stvořil všechno, co učiněno bylo, takže vstanu z mrtvých a budu oslaven, svou silou rozdrtím království pekla a zničím jeho moc, jako Milosrdný vysvobodím ty, kdo jsou spoutáni jeho zlem, a jako Lidumil je k Otci svému přivedu!

Má-li být stichira na »Sláva...«

»Sláva...« (6. hlas)

Proroku a hlasateli Kristův, nikdy se nevzdaluješ od trůnu velebnosti Boží a při své službě na výsostech zastáváš se neustále všech trpících, světu dobrořečíš, všude jsi oslavován, pros za očistění duší našich.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Opěvujme, bratři, jako archandělé vpravdě

nebeskou komnatu a bránu zapečetěnou. Raduj se, ty, díky níž vyrostl nám Spasitel všech, Kristus, životodárce a Bůh. Sraz rukou svou, Vládkyně, mučitele, bezbožné nepřátele naše, Přecistá Panno, naděje křesťanů.

Je-li svátek, pak bohorodičen dogmatik (6. hlasu)

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (2. hlas)

Uchovní světlo si našlo tvou mysl skvoucí se čistotou, proroku (**jméno**). Mysl tvá stala se zrcadlem a viditelně osvětila svět září poznání Boha, záblesky a předobrazy Božích tajemství. Tím se blahodať podivuhodně všem lidem podává.

Verš: Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedekova.

Jako ústa Boží jsi veřejně usvědčil pachatele bezbožnosti a oznámil, že neuniknou nevyhnutelnému odsouzení. Bohatý jsi byl u Boha, proroku (**jméno**), neboť ses držel Jeho pravého učení a Jeho božských cest. Vedeni jsme tvým moudrým hlasem a v něm spatřujeme své povznesení, blahoslavený proroku, důstojně v písních chválíme tebe.

Verš: Mojžíš i Áron uprostřed kněží jeho.

Uvádíš nás před trůn Vládce, takže jsme nasyceni nevýslovnou Boží slávou. Zřícení nadsvětskou Boží dobrotu, naplnění jsme světlem. Boha hlásající proroku (**jméno**), pamatuj na všechny, kteří tě s vírou uctívají, vypros jim spásu duše a rozhřešení hříchů, neboť stal ses Bohu příjemným.

»Sláva...« (1. hlas)

Obrysy Boží podoby a projevy jeho podstaty, na tom všem jste obdrželi účast, slavní a důstojní proroci, skrze blahodať. Přijali jste

dar osvětlení od Hospodina jako služebníci Jeho, takže záříte světlem Božím.

»I nyní...« (Bohorodičen nedělní)

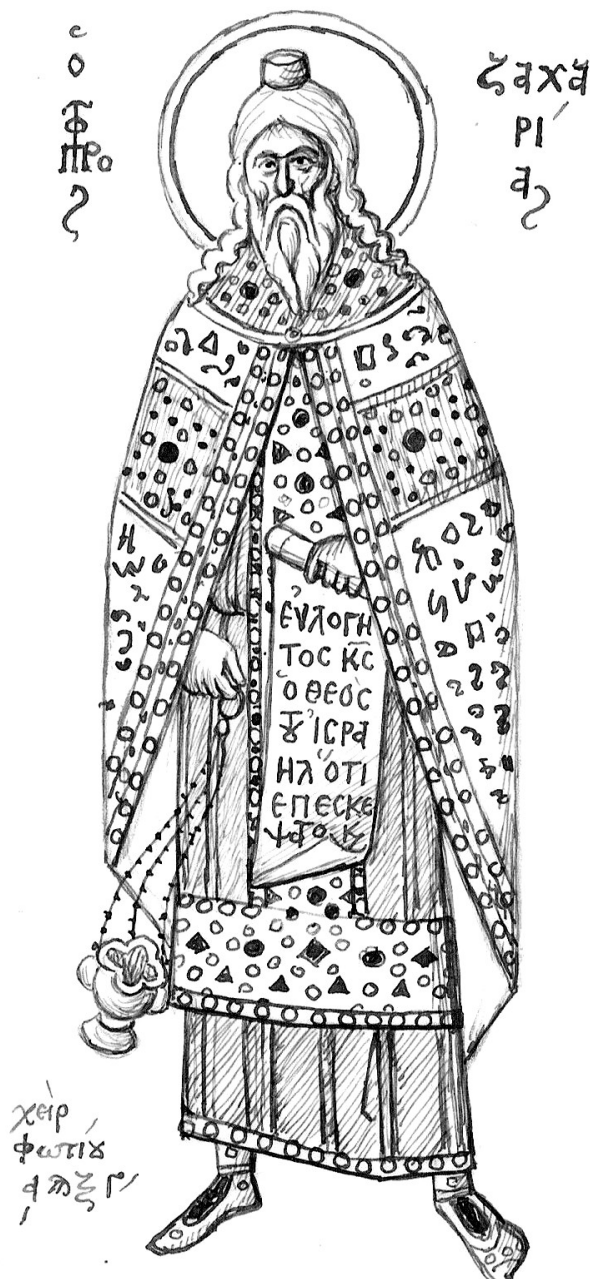
Hle, splnilo se Izaiášovo proroctví...

Není-li svátek, pak následující bohorodičen:

Radosti nebeských řádů a na zemi lidí mocná zastánkyně, Přecistá Panno, spasiž nás, kteří se k tobě utíkáme. Neboť naději svou po Bohu na tebe skládáme, Bohorodice.

Křížový

Zvolala Panna, uviděvši tě na kříži přibitého: Rozdrásáno je srdce mé, ó Synu, jak kdysi prorokoval Simeon: „Tvým srdcem projde meč.“ Leč prosím tebe, vstaň z mrtvých a proslav Matku a služebníci svou, Vládce nesmrtelný.

Tropar (na 4. hlas troparový)

Proroka tvého (*jméno*) památku, | Hospodine, slavíme ♣ a skrze něj tě prosíme, | spasiž duše naše.

»Sláva... I nyní...«

Bohorodičen dle hlasu troparu

Liturgie

Kondak (4. hlas — stichirový)

Nejsvětlejším příjemcem proroctví | bylo srdce tvé čisté, osvětlené Svatým Duchem. ♣ A tak jsi viděl jako blízké to, co bylo v dáli, | proto tě uctíváme, blažený proroku, slavný (*jméno*).

Prokimen

1. Ty jsi kněz navěky | podle řádu Melchisedechova.
2. Řekl Hospodin Pánu mému: Sed na pravici mé, dokud nepoložím nepřátele tvé za podnoží nohou tvých.

Alleluja (5. hlas)

1. Mojžíš i Áron jsou mezi knězi jeho; a Samuel uprostřed těch, kdo vzývají jméno jeho.
2. Světlo zazáří spravedlivému a veselí se budou ti, kdo jsou srdce upřímného.

K svatému přijímání verš prokimenú

Služba apoštola (jednomu)

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (8. hlas)

Jak tě máme nazývat, apoštole? Snad nebem?, protože jsi vyznával slávu Boží. Nebo řekou?, protože jsi tajemně napájel všechno stvoření. Snad hvězdou?, neboť jsi osvěcoval církev. Kalichem, z něž kane *nebeský* nápoj? Jako přítele Kristova nejbližšího? Společníka beztělesných andělů? Pros za spásu duší našich.

Slavný bohavidoucí apoštole, okrášleny jsou tvé nohy pevným kráčením po cestách hlásání evangelia. Všechny nepřitelem stísněné, pokřivené cesty jsi učinil prostrannými šíří Božského poznání. Vyvolený učedníku přeslavný, zvěstoval jsi Boží Slovo vtělené, zjevené tím, že přijalo obtížení lidskou tělesností; jeho pros, aby spaseny byly duše naše.

Vpravdě bohohlasný apoštole, vyslán Kristem, letěl jsi jako ohnivá střela zraňující nepřátele. Avšak duším ďáblem zraněným podáváš zjevné uzdravení všech nemocí. Proto tě náležitě velebíme a konáme dnes posvátnou tvou slavnost. Pros Pána, aby spaseny byly duše naše.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Slíbil jsem tisíckrát, že se budu kát z hříchů svých, přečistá Panno, jenže nechce mne opustit oblíbený zvyk můj páchat činy zlé. Proto volám k tobě, padám před tebou s modlitbou: Vládkyně, odejmi ode mne tato muka, uveď mne na cestu k polepšení a přiblíž mne ke spasení.

Křížový

Uviděvši Ovečka na kříži tebe, Beránka a Pastýře, jehož porodila, s nářkem mateřským se k němu obrátila se slovy: „Milovaný

Synu, proč jsi zavěšen na dřevě kříže, mnohotrpělivý? Proč přibili nespravedlivci ruce tvé i nohy, Slovo Boží, a proč jsi prolil krev svou, Vládece?“

Má-li mít stichru na »Sláva...«

»Sláva...« (6. hlas)

Z úst tvých proudí blahodať Boží, slavný apoštole (*jméno*), byl jsi zářícím svícem církve Kristovy, učil jsi rozumné ovce duchovního stádece, aby věřili v Trojici jednobytnou a v jedině Božství.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Nikdo z utíkajících se k tobě, přečistá Boho-

rodice Panno, neodchází od tebe zahanben. Leč prosící o blahodať obdrží dar prosit za to, co je k užitku.

Křížový

Uviděvši tebe nejčistší Panna na kříži visícího, s pláčem úpěla jako Matka tvá: „Synu můj a Bože můj, nejsladší Dítě mé, jak to, že snášíš potupná muka tato?“

Oslavujeme-li svátek s polyjelejem, zpívej nedělní bohorodičen (dogmatik)

Kdo by nevelebil tebe...

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (4. hlas)

E jménu Kristově obdržel jsi nepřemožitelnou vládu a moc nad démony, apoštole (*jméno*), zaháněl jsi vládce temnot a prošel celou zemi, osvítiv ji jako slunce. Všechny země jsi naučil znát Ježíše Krista, neboť jsi všude hlásal první jeho spásonosný příchod.

Verš: Po celé zemi se rozléhá zvěst jejich a do všech končin světa zní slova jejich.

Získal jsi podobu prvostvořené krásy a božský život jsi vedl dle *obnovené* nezkažené přirozenosti *lidské*. Jako muž dobrý, apoštole (*jméno*), ušlechtilými mravy svými a čistotou mysli ukázal ses být upřímným učedníkem Kristovým, jenž je dle své podstaty a blahodati nazýván Synem Božím.

Verš: Nebesa vyprávějí slávu Boží, dílo rukou jeho hlásá obloha.

Vychován Božím Synem, apoštole (*jméno*), stal ses harmonicky zvučícími varhany, které vytrvale zvou národy a přivádějí je k poznání Krista. Svými slovy i skutky jsi všechny osvítit, takže oslavovali právě Božství Pána Ježíše, Spasitele duší našich.

»Sláva...« (2. hlas)

Opuštiv, co je pozemské, následoval jsi Krista. Nesl jsi *na sobě* pečeť inspirace Svatým Duchem, který tě poslal mezi národy zmírající v temnotě duchovní. Obracel jsi je k světlu bohopoznání a završil jsi své zápasy svatým svým utrpením a při snášení rozličných muk odevzdal jsi duši svou Kristu. Pros jej, nejblahoslavenější apoštole (*jméno*), aby daroval nám milost velikou.

Je-li svátek, zpívej nedělní bohorodičen

Není-li svátek, zpívej tento:

Panno, ty jsi jako oliva plodná urodila plod živý, když jsi vydala světu úrodu veliké a hojné milosti.

Křížový

Uviděvši tebe, Ježíši, *Matka tvá*, která manželství nepoznala, jak jsi přibit na dřevě kříže, s pláčem zvolala: „Sladké dítě, *synu*, proč jsi opustil mne, která porodila jen tebe, nepřístupné světlo bezpočátečního Otce? Pospěš a proslav se, aby byli obdařeni Božskou slávou ti, kdo velebí tvé svaté utrpení!“

Tropar (3. hlas)

Apoštolé, svatý (*jméno*), **I** pros milosrdného Boha, **♣** aby prominutí hříchů **I** udělil duším našim.

»Sláva... **I** nyní...«

Bohorodičen dle hlasu troparu

Liturgie

Kondak (4. hlas — stichirový)

Mnohými divy tvými osvícena, apoštolé (*jméno*), **I** Církev tě navždy získala jako zářivou hvězdu. **♣**

Proto voláme ke Kristu: Spasiž ty, kteří u víře ctí památku **I** tvého apoštola, Mnohomilostivý.

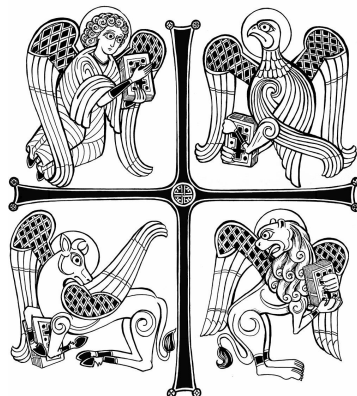
Prokimen

1. Po celé zemi se rozléhá zvěst jejich a do všech končin světa zní slova jejich.
2. Nebesa vypravují slávu Boží a díla rukou jeho hlásá obloha.

Alleluja (1. hlas)

1. Nebesa vyprávějí o divech tvých, Hospodine.
2. Bůh je oslaven ve shromáždění svatých.

K svatému přijímání verš prokimen

Křížový

Když tebe, Pane, Slunce spravedlnosti, spatřilo slunce z oblohy, jak jsi na kříži přibitý, skrylo své paprsky a luna změnila světlo v tmou. Neposkvrněná Matka tvá byla hluboko v nitru svým bolem raněná.

Je-li svátek s polyjelejem, zpívej nedělní bohorodičen (dogmatik):

Král nebeský...

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (6. hlas)

Bohonosní apoštolé a Boha vidoucí učedníci, byli jste služebníky velikých Tajemství Božích. Přijavše dar uzdravování, všem lidem uzdravte jejich nemoci.

Verš: Po celé zemi se rozléhá zvěst jejich a do všech končin světa zní slova jejich.

Boha vidoucí apoštolé Páně, jste mocným útočištěm a záštitou duší našich, když sverpé duchy zla *mocí Kristovou* vyháníte. Proto vás stále uctíváme *jako ty, které poslal Pán*.

Verš: Nebesa vypravují slávu Boží a díla rukou jeho hlásá obloha.

Před veškerými útoky démonů a před vším, čím nám běsové škodí, vysvobodte nás, svatí apoštolé. Blahoslavení, zbavte nás prohřešků a ze zajetí zla vysvobodte nás, kteří vás s vírou chválíme.

»Sláva...« (4. hlas)

Vychování Božím Synem, apoštolé, stali jste se harmonicky zvučícími varhany, vytrvale zvoucícími všechny národy a přivádějící je k poznání Krista. Svými slovy i skutky jste všechny osvětili, takže vyznávali pravé Božství Pána Ježíše, Spasitele duší našich.

Je-li svátek, zpívej bohorodičen nedělní.

Není-li svátek, zpívej tento bohorodičen:

Získali jsme tě, Bohorodice, jako svou naději a zastánkyni. Nepřátelských úkladů se už děsit nemusíme, neboť ty zachraňuješ duše naše.

Křížový

Srdcem tvým, nejsvětější Vládkyně, pronikl meč, jak to řekl Simeon, když jsi uviděla Toho, který z tebe vysvitl, jak je nespravedlivci odsouzen. Jak je nevypravitelné Boží Slovo, *Syn tvůj*, povýšen na kříži. Jak je napájen octem a žlučí, visí s rukama i nohama přibitýma a bok jeho je kopím probodnut. S pláčem jsi jako matka hlasitě zvolala: „Nejsladší dítě, co je to za nové tajemství?“

Tropar (3. hlas)

Apoštolé svatí, **!** proste milosrdného Boha, **✝** aby prominutí hříchů, **!** udělil duším našim.

»Sláva... **I** nyní...«

Bohorodičen dle hlasu troparu

Liturgie

Kondak (4. hlas — stichirový)

Výhonky révové vinice Kristovy **!** stali jste, moudří apoštolé Páně. **✝**
Ctností vydáváte hrozny a víno spásy nám z vás kane, **!** je požívající, naplnění jsme radostí. **✝**
Oslavujeme svátek vaší ctihodné památky, **!** kdy prosíte, aby darována nám byla hojnost milosti a odpuštění hříchů.

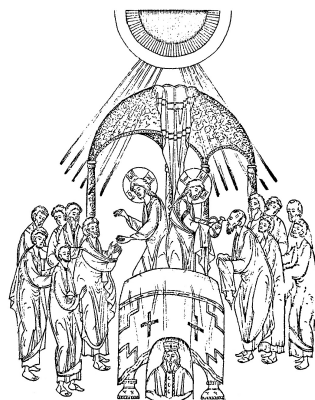
Prokimen

1. Po celé zemi se rozléhá zvěst jejich **!** a do všech končin světa zní slova jejich.
2. Nebesa vypravují slávu Boží a díla rukou jeho hlásá obloha.

Alleluja (1. hlas)

1. Nebesa vyprávějí o divech tvých, Hospodine.
2. Bůh je oslaven ve shromáždění svatých.

K svatému přijímání verš prokimen

Služba světiteli (biskupovi)

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (6. hlas)

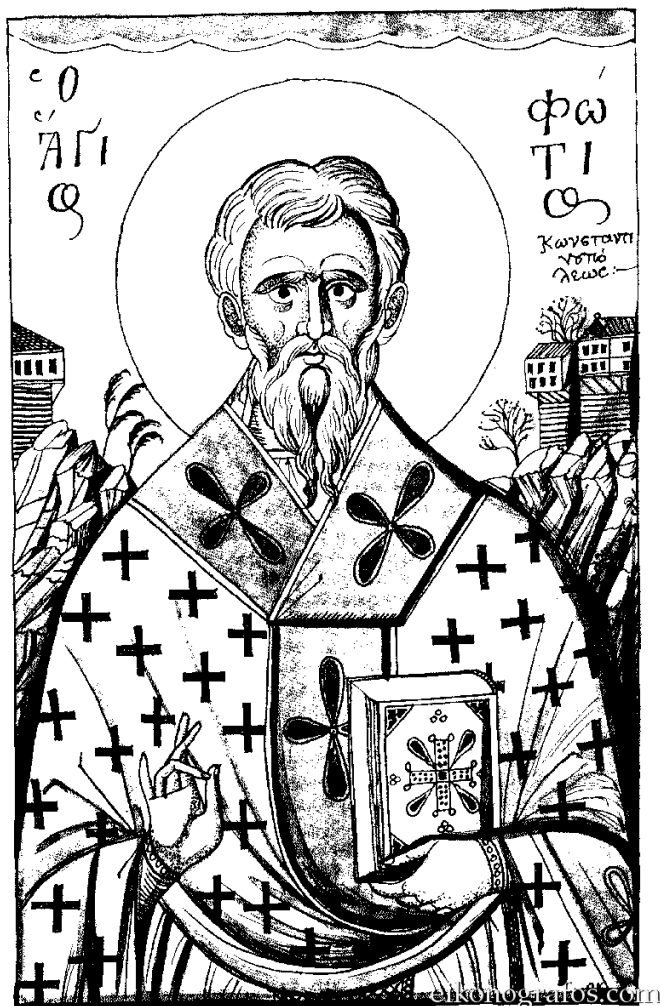
Jako pravý světitel je oslavován, neboť byl celý posvěcen a zjevně bohonosný. Přijal pomazání svaté od Boha, Svatým Duchem jsa oblečen, vždy jasem *shůry* osvěcován do velesvatyně vstupoval. Ozařován záblesky vycházejícími od Boha, skrze svaté Tajiny měl nepřestávající účast na blahodati, nyní směle prosí za duše naše.

Skvěje se život tvůj třpytem svící ctností, věrně jsi osvěcoval a klamy temnot zaháněl, neboť ukazoval jsi *Krista jako pravé Slunce zářící, světiteli, nejblahoslavenější (jméno)*. Nyní sídlíš tam, kde svítí toto Slunce nezapadající a kde jsou ti, z nichž blahodať Ducha Svatého učinila *syny světla a syny dne*. Proto čest vzdáváme tvé svaté a světlé památce, otče stále vzpomínaný, jehož s láskou uctíváme.

Mysl tvá se obracela stále k Bohu, ukazoval jsi nám světlo, otče přeslavný a bohomyslný, vírou okrášlený. V těle smrtelném a hynoucím, podléhajícím práchnivění ses moudře naučil *získat* nehynoucnost. Vzdálil ses z dosahu vášní, bezvášnivostí ses ozdobil a dosáhl světlosti beztělesných andělů. Moudrý světiteli (*jméno*), zářící svícne, přímluvce za ty, kdo tě uctívají a s láskou konají tvou památku.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Raduj se, *Panno*, neboť jsi naplněním Zákona. Raduj se, chráme svaté Trojice, nevěsto čistá a neporušená. Raduj se, ty, která ses stala komnatou a svatyní Krále všech. Raduj se, přijavší plamen nehmotný, která jsi oheň nosila na rukou, jako se kleštěmi přenáší žhavý uhlík. Jsi nový ráj, vinohrad oplo-

cený, prostřená hodovní tabule Boží. Jsi holubice bez poskvrny, trůn Nejvyššího, svatá dívka, *uchystaná jako Duchem Svatým zastíněné lůžko, v němž Boží Syn spočinul*.

Křížový

Uviděvši neposkvrněná Ovečka a neporušená Vládkyně tenkrát svého Beránka na Kříži povýšeného, s mateřskou bolestí úpěla a užasle zvolala: Nejmilejší dítě! Co je to za nové a veleslavné vidění? Jak to, že tě nevděčné shromáždění vydává Pilátovu soudu a odsuzuje na smrt Toho, kdo je Životem všech? Leč opěvám, Synu a Slovo Boží, nevypravitelné tvé sestoupení za člověkem do hlubin jeho pádu.

Má-li mít stichiru na „Sláva...“, tak:

»Sláva...« (8. hlas)

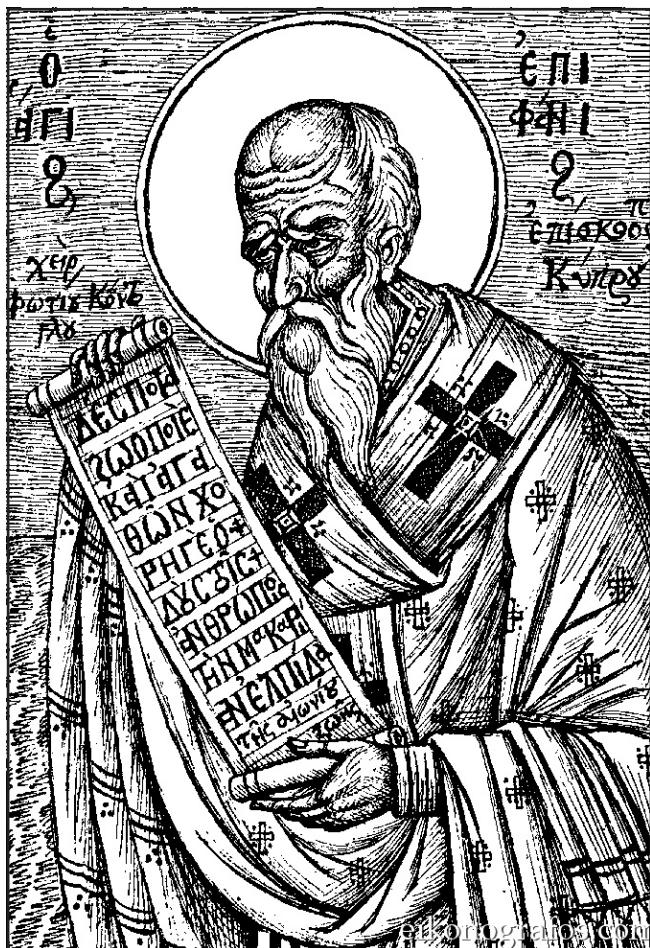
Plod tvého hrdinství, otče ctihodný, osvítil srdce věrných. Neboť kdo uslyšel o nezměrné tvé pokoře, není překvapen tvou trpělivostí, s níž jsi v tichosti pomáhal chudým a dával útěchu trpícím. To vše ses nádherně naučil, světiteli (*jméno*), a nyní jsa ověncen věncem neuvadajícím, pros za duše naše.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Záštita tvá, Bohorodice Panno, je duchovním léčením. Pod ni se utíkáme, a tím zbavujeme neduhů duše své.

Křížový

„Nesnesu, dítě mé, pohled na tebe, zesnulého! Jak jsi mohl zemřít na dřevě ty, který dáváš všem věčnou bdělost? Vždyť ty přinášíš svaté a spasitelné probuzení těm, kteří kdysi poté, co okusili z plodu neposlušnosti, usnuli spánkem smrti,“ zvolala s pláčem Panna, kterou velebíme.

Je-li svátek s polyjelejem, zpívej bohorodičen nedělní (dogmatik): Král nebeský...

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (8. hlas)

Světiteli (*jméno*), z tebe vyzařuje světlo živé, svíce církve, okraso světitelů, mnišského postního života věrný vzore! Ukázal ses nám jako zastánce, který osvobozuje od zhoubného nepřítele duše naše.

Verš: Čestná před Hospodinem jest smrt svatých jeho.

Světiteli (*jméno*), obdržel jsi od Boha velikou moc, mnoho lstivých běsů jsi modlitbou zahnal a jejich zloby jsi zbavil všechny, kdo se k tobě s vírou utíkají.

Verš: Čím odplatím se Hospodinu za všechno, co mi prokázal?

Jakými slovy bychom mohli náležitě opěvovat velikého světitele? Vždyť je to mysl důstojná, v níž září světlo od Boha přicházející, a jako vyznavač nejhlubších tajemství nás stále osvěcuješ! Přinášíš nám poznání Boha, a proto jedním hlasem rceme: Raduj se, otče otců, (*jméno*)!

»Sláva...« (8. hlas)

Ty jsi pastýř dobrý a učitel plamenný, světiteli (*jméno*). Ty jsi naše chloubka, kterou opěvujeme. Tebou Bůh okrášlil církev svou. Tělo své, ač leželo mnoho let přikryto zemí, ukázal jsi nedotčeno tlením lidu svému. Neustávej tedy v přímlovách za ty, kteří tě chválí a uctívají tvou památku. Vypros odpuštění hříchů a spásu pro duše naše.

»I nyní...« (Bohorodičen nedělní)

Není-li svátek, zpívej bohorodičen:

Vládkyně, přijmi modlitbu služebníků

svých, vysvobod' nás od všeliké nouze a zármutku.

Křížový

Uviděvši Panna a Matka tvá tebe, Ježíši, Vládce, přibitého na kříži, jak dobrovolně přijímáš utrpení, úpěla: „Běda mně, dítě nejmilejší! Proč trpíš takové bezpráví a snášíš bolestné rány? Ó, Lékaři lidstva, ty jsi tím uzdravil jeho nemoc a vysvobodil všechny od záhuby pro milosrdenství své!“

Tropar (4. hlas)

Jako pravidlo víry, obraz tichosti a učitele zdrženlivosti | zjevila tě stádcí tvému pravda skutků tvých. ♣ Proto dosáhl jsi pokorou povýšení | a chudobou získal jsi bohatství. ♣ Přední z pastýřů, otče (*jméno*), | pros Krista Boha, aby spaseny byly duše naše.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Liturgie

Kondak (4. stichirový)

Božský hrome, trubko duchovní a sadaři víry, | který jsi odsekával hereze, ♣ vyvolence Božské Trojice, | veliký světiteli (*jméno*), ♣ s apoštoly stále stojící před Bohem, | pros bez ustání za nás, všechny.

Prokimen

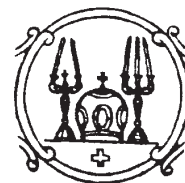
1. Ústa má promluví moudrost | poznáním Boha poučuji srdce své.
2. Slyšte to všechny národy, pozor dávejte všichni, kdo žijete na zemi.

Alleluja (2. hlas)

1. Ústa spravedlivého naučila se moudrosti a jazyk jeho hlásá pravé soudy.
2. Zákon Hospodinův nosí v srdci svém a neklopýtnou nohy jeho.

K svatému přijímání

V paměti věčné bude spravedlivý, pověsti špatné nemusí se bát. Alleluja (3x).

Služba světitelům (biskupům) (dvěma a mnohým)

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (4. hlas)

Jste jako hvězdy blyštivé, světitele pevní a všude chválení, nejdůstojnější otcové, třpytivé diamanty, které osvěcují svět množstvím paprsků, neboť jste upevňovali dogmata pravé víry, tmu herezí zaplašující. Přimlouvejte se, aby od záhuby a běd byli vysvobozeni ti, kteří u víře konají nejtěnější památku vaši.

Zářemi duchovními jste osvětili celou zemi, blahoslavení bohonosní otcové, když nám ukazujete slunce oslnivě svítící. Paprsky vašich pokynů jste vyslali do všech končin země, srdce věrných osvěcujete, temnotu herezí zaplašujete Božskou mocí Toho, který světu vysvitl z Panny.

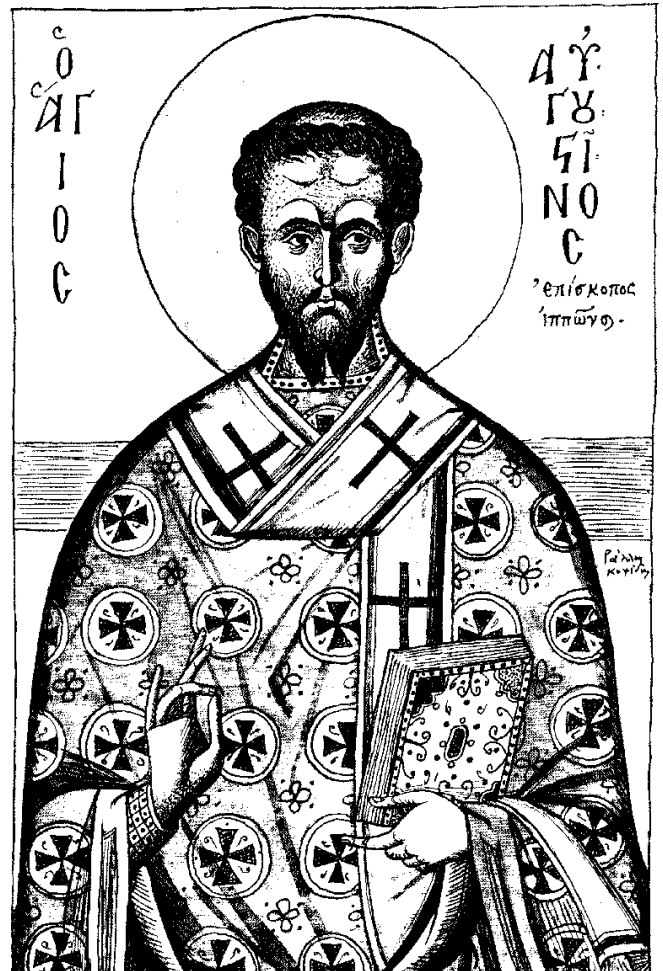
Zaháníte holí svých přikázání duchovní vlky od církve Kristovy, dokola ji ohrazujete pevnou řečí svou a ke Kristu ji přivádíte čistou a nepohnutou, nejblahoslavenější otcové. Proste Pána, aby od záhuby a běd vysvobodil ty, kdo konají nejtěnější památku vaši.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Přesvatá Boží nevěsto, vysvoboď z odsouzení a ukrutných hříchů poníženou duši mou. Zbav mne smrti přimluvami svými a v den zkoušky *na soudu* daruj mi dosáhnout ospravedlnění, jakého se dostalo sborům svatých. Dříve, než nastane konec, ukaž mne jako očištěného pokáním a proléváním slz lítosti.

Křížový

Uviděvši Nejčistší Panna Krista, Lidumila, jak byl ukřižován a bok mu byl kopím probodnut, s pláčem zvolala: „Co to má znamenat, Synu můj? Jak se ti odplatili nevděční

lidé za to, že jsi jim dobro činil? A ty jsi ještě spěchal, Nejmilejší, abys mne učinil bezdětnou? Podivuji se, ó Milosrdný, dobrovolnému ukřižování tvému!“

Má-li být stichira na »Sláva...«

»Sláva...« (6. hlas)

Mužové Boží a služebníci věrní, kteří jste sloužili Pánu, hodní lásky, vyvolenci, sloupy a opory církve, dědici Království nebeského! Neumlkejte, ale pozvedněte své hlasy; až budete volat k Hospodinu, proste za duše naše.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Toho, jenž se z tebe vtělil, poznali jsme jako Boha, Bohorodice Panno. Pros jej za spásu duší našich.

Křížový

Hledíc na tebe ukřižovaného, Kriste, zvolala ta, která tě porodila: „Jaké to podivné tajemství vidím, Synu Můj? Jak to, že umíráš přibit na dřevě, ó Dárce života?“

Je-li svátek s polyjelejem, zpívej bohorodičien nedělní (dogmatik):

Kdo by nevelebil tebe...

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (1. hlas)

Světitelé Boží, planoucí ohněm duchovním, všichni jste zasvěceni do duchovních tajemství a zrcadlíte nám Boží světlo. Dnes chválíme, jak se náleží, vás jako varhany, v nichž hraje Duch Boží. Jste prameny, z nichž nám vyvěrají zlaté řeky mnohých poučení k napájení vyprahlých srdcí našich. Proste Krista Boha, aby daroval duším našim pokoj a milost velikou.

Verš: Čestná před Hospodinem jest smrt svatých jeho.

Svatí a bdělí otcové! Poznáním Boha jste se stali trůny víry, zlatoproudými řekami, nejskvostnějšími svícny, bojovníky přesvaté Trojice, blahodátnými archami Svatého Ducha, неотřesitelnými pilíři pravé věrouky a sloupy církve. Světitelé, důstojně vás chválíme v písních našich.

Verš: Kněží tvoji oblekou se ve spravedlnost, svatí tvoji se budou radovat.

Na pokyn Boží váš hlas burácel jako hrom, zněli jste jako varhany, vaše kázání bylo jako sršení blesků! Ó, svícny z ryzího zlata třpytící se leskem Božího světla, jehož září jste nesli, kamkoliv jste přišli! Proste Krista za nás, kteří vás ctíme, aby daroval duším našim pokoj a milost velikou.

»Sláva...« (6. hlas)

Chválíme dnes ty, kteří zvučeli jako tajemné polnice Svatého Ducha, bohonosné otce,

neboť zapěli uprostřed církve píseň krásného bohosloví a opěvovali tím Trojici, jedinou neměnnou, jedné podstaty a jediného Božství. Bojovníci za Pravoslaví, kteří jste vymýtili *trní* herezí, prostě neustále Pána, aby se smiloval nad dušemi našimi.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Bohorodice, tys réva pravá, která pro nás urodila plod života. Tebe prosíme, přimlouvej se, Vládkyně se všemi světiteli, aby spaseny byly duše naše.

Křížový

Stála tenkrát při ukřižování Syna svého pod křížem Panna s učedníkem a panicem Janem, plačíc, úpěla: Běda mně, jak strašně trpíš, Kriste, ač sám všechny zbavuješ utrpení.

Tropar (4. hlas)

Bože otců našich, I jenž s námi stále nakládáš dle své mírnosti, ✝
neodnímej od nás milost svou, I ale na přímluvy otců v pokoji spravuj život náš.

»Sláva... I nyní...«

Bohorodičen nebo křížový

Liturgie

Kondak (8. hlas — stichirový)

Církev pějíc, oslavuje vás I jako ctností učitele a hierarchů ozdoby. ✝
Přímluvami svými jako nepřemožitelní I darujte těm, kdo s láskou uctívají vás, ✝
aby ve ctnostech prospívali, I překážek a pohoršení byli zbaveni.

Prokimen

1. Čestná před Hospodinem I jest smrt svatých jeho.
2. Čím odplatím se Hospodinu na všechno, co mi prokázal?

Alleluja (2. hlas)

1. Kněží tvoji oblekou se ve spravedlnost a svatí tvoji radovati se budou.
2. Z úst spravedlivého vychází moudrost. Ze rtů jeho prýští blahodať.

K svatému přijímání viz světiteli jednomu.

Služba ctihodnému

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (8. hlas)

Čtihodný a důstojný svícen svatosti, zářící světlem Božím, se nikdy neskryje pod nádobou světské tíže, ale sám Pán jej staví na místo nejvyšší, když lidumilný Bůh náš činí zázraky skrze něj. Na jeho přímluvy, Kriste, daruj lidu svému milost velikou.

Na pluh položil jsi ruce své a vykonal práci velikou, nejdůstojnější otče (*jméno*). Věnoval ses bez umdlení dílu svatému a neobracel nazpět pohled svůj. Jsa veden shůry, směřoval jsi do království Krista, Boha vtěleného, kde se přimlouváš za duše naše.

Plul jsi *po hladině* života na lodi svého těla, do plachet ti vanul jemný vánek Ducha pokoje. Tak jsi lehce překonal hlubiny moře života vezdejšího. Moudře jsi prodal vše, co jsi měl, abys koupil perlu drahocennou království nebeského, a když jsi ji získal, v srdci svém jsi ji přechovával, blažený z její božské nádhery.

»Sláva... I nyní...« Bohorodičen

Myšlenky mám nečisté, ústa falešná, všechny skutky mé jsou poskvřněny! Co si počnu? Jak pohlédnu na Soudce? Vládkyně, Panno, pros Syna svého, Stvořitele a Pána, aby přijal kajícího ducha mého jako jediný dobrotivý.

Křížový bohorodičen

Ovečka neposkvřněná hledíc na Beránka na kříži dobrovolně přibitého, naříkala bolestně: Běda mně, milované dítě! Čím se ti odměnilo shromáždění židů nevděčné, které se rozhodlo učinit mne bezdětnou a zbavit mne tebe, Synu nejmilovanější!

Má-li být stichira na »Sláva...«

„Sláva...« (6. hlas)

Co bylo dle obrazu Božího stvořeno, zachoval jsi nepoškozeno, protože jsi mysl Kristovu proti zhoubným vášním v pústu postavil. Abys v sobě, co učiněno bylo dle Boží podoby, mocnou silou očistil a povýšil, statečně jsi přinutil svou přirozenost k sebezapření. Tak ses snažil horší podříditi lepšímu, aby tělo sloužilo duchu. Proto ses ukázal být vůdcem mnichů, obyvatelem pouště, učitelem kráječících po správné cestě, a život tvůj se stal všem známý jako pravidlo ctnostného života. I nyní na nebesích jsi nám stále vzorem odhodlanců, otče náš (*jméno*), očištěným srdcem zřiš svatou Trojici a přimlouváš se

Křížový

„Nesnesu, dítě mé, pohled na tebe, zesnulého! Jak jsi mohl zemřít na dřevě ty, který dáváš všem věčnou bdělost? Vždyť ty přinášíš svaté a spasitelné probuzení těm, kteří kdy si poté, co okusili z plodu neposlušnosti, usnuli spánkem smrti,“ zvolala s pláčem Panna, kterou velebíme.

Tropar (8. hlas)

V tobě, otče, bylo věhlasně spaseno, **I** co bylo podle obrazu Božího stvořeno. ♣ Neboť přijav kříž na sebe, **I** následoval jsi Krista; ♣ a skutky svými učil jsi přehlížeti jako pomíjející, co je tělesné, **I** pečovatí však o duši, která je tím, co je nesmrtelné. ♣ Proto, ctihodný (**jméno**), **I** duch tvůj raduje se s anděly.

Liturgie

Kondak

(zpívá se na 1. hlas — stichirový)

Čistotou duše ses božsky ozbrojil, **I** neustále modlitby jsi pevně třimal jako kopí. ♣ Přemohl jsi pluky démonů, **I** (**jméno**), otče náš, pros neustále za nás všechny.

Prokimen

1. Čestná před Hospodinem **I** jest smrt svatých jeho.
2. Čím odplatím se Hospodinu na všechno, co mi prokázal?

Alleluja (6. hlas)

1. Blažený muž, který se bojí Hospodina a v přikázáních jeho má svou zálibu.
2. Mocné bude na zemi potomstvo jeho.

K svatému přijímání viz světiteli.

Služba ctihodným (dvěma a mnohým)

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (8. hlas)

Ctihodní bohomyšlní otcové, slepým dáváte světlo, nemocným vyléčení a chromým uzdravení. Milosrdně se skláníte k těm, kteří s vírou přicházejí do vašeho chrámu a prosí o pomoc vaši. Nalézáme tedy ve vás zastánce a věrné přímluvce, a proto vás chválíme.

Nejdůstojnější otcové ctihodní, vaše ctnosti se staly vozem unášejícím vás do nebe, jako kdysi Eliáše. Na něm jste jeli vzhůru do výšin a přijímáte od nás vítězné pocty. Neboť vaše těla, v hrobech položená, jste nám tu zanechali jako *kdysi Eliáš* svůj plášť, aby z nich vycházelo uzdravení. Jimi vyháníme zlé duchy, a proto vás velebíme, otcové všemi chválení.

Připočtli jsme vás ke sboru postníků, otcové blahoslovení, neboť jste se okrášlili životem v pústu a nyní přebýváte s veselím v příbytcích nebeských, kde jásáte s anděly. Světlem Božím jste byli zbožštěni, a protože jste se tím s Bohem sjednotili, můžete se přimlouvat za ty, kteří vás s láskou na zemi ctí jako *Kristovy* blahoslovené a konají vaši posvátnou slavnost.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Myšlenky mám nečisté, ústa lstivá, činy mé jsou všechny poskvrněny! Co si počnu? Jak předstoupím před Soudce? Vlákyně, Panno, pros Syna svého, Stvořitele a Pána, ať přijme kající duši mou, jako jediný milosrdný.

Křížový

Ovečka neposkvrněná hledíc na Beránka na kříži dobrovolně přibitého, naříkala bolest-

ně: Běda mně, milované dítě! Čím se ti odměnilo shromáždění židů nevděčné, které se rozhodlo učinit mne bezdětnou a zbavit mne tebe, Synu nejmilovanější!

Má-li být stichira na »Sláva...«

»Sláva...« (6. hlas)

Ctihodní otcové, po celé zemi se roznesla zvěst o vaší síle a posvěcení. Zničili jste pluky démonů, dosáhli jste výstupu mezi řady andělů, o jejichž způsob života jste bez selhání usilovali. Za vaši námahu jste obdrželi odměnu na nebesích a získali smělost před Hospodinem, takže můžete vyprosit pokoj duším našim.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Bohorodice, Panno čistá, pros Pána, aby na

přímluvy tvé udělil duším našim odpuštění hříchů, pokoj a milost velikou.

Křížový

Spatřivši na dřevě kříže viset Pána, Život náš, zvolala neposkvrněná Bohorodice jako matka, lkajíc: „Synu můj a Bože můj, spasiž ty, kteří tě s láskou opěvují!“

Je-li svátek s polyjelejem, zpívej bohorodičen nedělní (dogmatik)

Kdo by nevelebil tebe...

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (4. hlas)

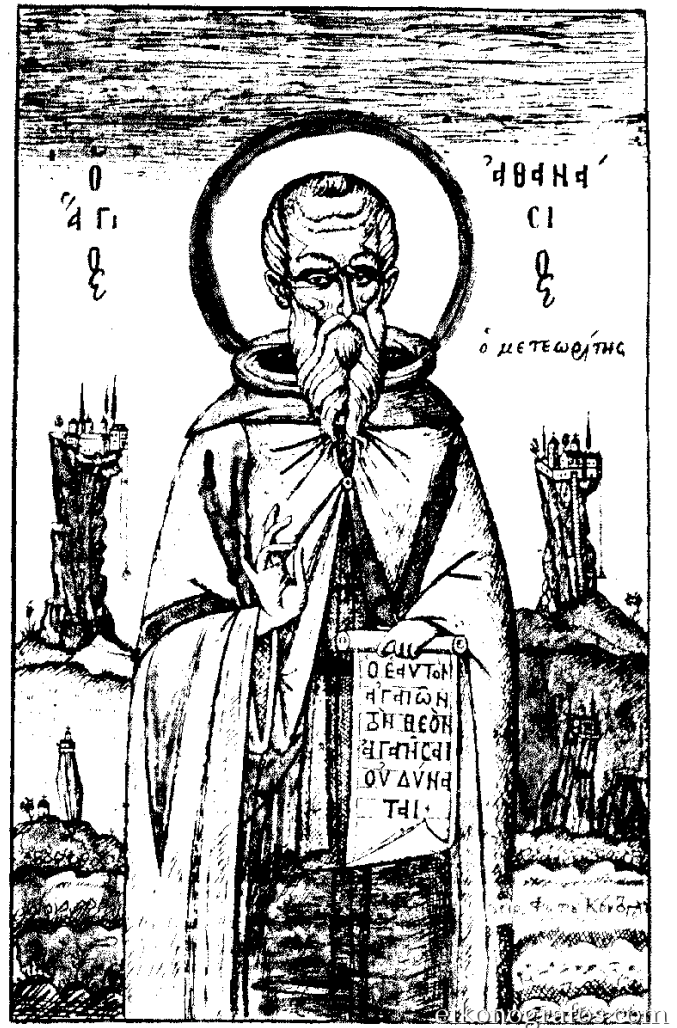
Krista jste se oblékli a svou bohomyšlností jste ze sebe svlékli porušeného starého Adama. Blahodatí Ducha Svätého jste byli neustále duchovně osvécováni a světu jste zářili jako třpytivé hvězdy. Prosíme, abyste od záhuby a béd vysvobodili ty, kteří s vírou konají navždy uctívanou památku vaši.

Verš: Čestná před Hospodinem jest smrt svatých jeho.

Za své pústy jste nyní obdrželi nebeský pokrm, do světla jste byli zahaleni a život věčný zdědili. Bohomyšlností jste získali smělost před Bohem, lásku nám prokazujete vpravdě Kristu podobni. K vám se utíkáme s prosbou, abyste nás od béd vysvobodili a rozličných pokušení a útoků zla jsme byli zbaveni.

Verš: Blažený muž, který se bojí Hospodina a v přikázáních jeho má svou zálibu.

Bohonosní otcové, nade vše podivuhodní, přesvaté Trojice bojovníci! K zápolení s *démonickým* knížetem světa jste se statečně moudrostí vyzbrojili, tvrdými ranami jste jej udolali. *Hrozivého* světápána jste pevně sevřeli a dolů srazili. Za slavný svůj zápas jste

byli okrášleni věnci vítěznými, a proto konáme vaši svatou a skvoucí památku. Prosíme, abychom blahodatí byli osvíceni na vaše přímluvy, my nehodní.

»Sláva...« (8. hlas)

Ctihodní otcové, ozdoby světa, pohrdli jste dočasným pokrmem, neboť jste si více zamilovali život mnišský a před tělesnými blahy jste dali přednost rozmlouvání s anděly. Jste svícny světa skvoucí se mnohými paprsky a záříte mu svými zázraky jako druhé slunce. My jsme vaše dítko a ovečky, o které pastýřsky pečujete svými poučeními. Pamatujte na nás všechny, kteří konáme posvátnou památku vaši. Voláme vás na pomoc, prosíme, abychom skrze vás dosáhli pokoje a veliké milosti.

Služba mučedníkovi

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (8. hlas)

Boha nepostižitelného rozumem jsi poznal díky upřímnosti srdce. Uvěřil jsi v něj bez pochybování a zachoval jeho nevýslovná spasitelná příkázání. Nejdůstojnější, blahoslavený a moudrý (*jméno*), tvá trpělivost a muka byly krásné; odměnou za ně obdržel jsi Království nepomíjející.

Posvětil jsi zemi prolitím důstojné krve své, a tím jsi zmařil nečisté oběti *prolévání zvířecí krve*, hříšně přinášené démonům. Za to byla vsazena nepomíjející koruna na hlavu tvou, nejdůstojnější (*jméno*). Proto tě prosíme, aby darován byl duším našim pokoj a hojné milosrdenství.

Posvátným zápasem tvým a slavnými hrdinským skutky jsme posvěceni, mučedníku, nejdůstojnější (*jméno*). Stal ses tím spoluobčanem andělů a všem mučeným jsi společníkem a spoluúčastníkem při jejich utrpení. Se všemi svatými trpiteli pros, aby darován byl duším našim pokoj a hojné milosrdenství.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Běda mně, co se mnou bude? Rozum, duši i tělo jsem poskvřnil hříchy. Co si počnu, jak uniknu nesnesitelnému plameni a nerozlomitelným poutům věčným? Leč ty, ó jediná Neporušená Panno, než přijde konec, pros Syna svého, aby mi udělil odpuštění.

Křížový

Uviděvši Ovečka a neposkvřněná Vládkyně na kříži svého Beránka, jak ztratil podobu svou i krásu, s pláčem zvolala: Běda mně, nejsladší Synu! Kam poděla se krása a spa-

nilost tvá podivuhodná? Kam skryl se dar jasnosti tvé, kterým se skvěl vzhled tvůj, Synu můj nejmilejší?

Má-li být stichira na »Sláva...«

»Sláva...« (6. hlas)

Dnes je celý svět osvěcen září trpitele, který *pro Krista* snesl všechna muka. Církev Boží okrášlena je květy *tvé věrnosti*, mučeníku (*jméno*), opěvuje tebe: Služebníku Kristův, který ses zalíbil Pánu, vroucný náš zastánce, neustále pros za všechny služebníky své.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Poznali jsme jako Boha toho, který se skrže

tebe vtělil, Bohorodice Panno, pros ho za spásu duší našich.

Křížový

Uviděvši neposkvrněná Ovečka a neporušená Vládkyně tenkrát svého Beránka na Kříži povýšeného, s mateřskou bolestí vykřikla a užasle zvolala: Nejmilejší dítě! Co je to za nové a veleslavné vidění? Jak to, že nevděčné shromáždění vydává tě Pilátovu soudu a odsuzuje na smrt toho, kdo je Životem všech? Leč opěvám, Synu a Slovo Boží, nevypravitelné tvé sestoupení za člověkem do hlubin jeho pádu.

Je-li svátek s polyjelejem, zpívej nedělní bohorodičen

Kdo by nevelebil...

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (4. hlas)

Rozličných mukách tě popravít přikázal krutý mučitel. Hroznými ranami bylo zabito ztýrané a soužení podrobené tělo tvé, mučedníku (*jméno*). Při trýznění jsi myslil jen na Boha, pohanským modlám jsi oběť nepřinesl a Krista ses nezřekl. Všechno jsi vydržel s *trpělivostí*, jako bys ani nebojoval ty, ale někdo jiný to všechno za tebe snášel, a očekával jsi budoucí odměnu a rozmlouvání s Bohem v životě nesmrtelném.

Verš: Spravedlivý jako palma rozkvetete, jako cedr libánský vyrostete.

Pověšen a řezán, kameny zasypán, železem drásán, až jsi pod mečem skončil. Zůstal jsi nezviklán, protože jsi na duchovní skále duši svou postavil. Za to jsi byl připočten ke sboru andělů a učiněn hodným světla nezapadajícího.

Verš: Zasazení v domě Hospodinově, v palácích Boha naše rozkvetou.

Z tvých ostatků hojně prýští dar uzdravení pro ty, kteří touží utopit v této řece své vášně a nemoci, slavný (*jméno*). Proudů tvých darů zatopí tlupy lstivých démonů, a napájejí srdce věrných, aby z nich vypučely ctnosti a urodily se božské plody a poznání pravé zbožnosti.

»Sláva...« (6. hlas)

Pojďte všichni, kdo milujete mučedníky, abychom zbožně oslavili zápas, který Kristův trpitel (*jméno*) podstoupil. Neboť hlavu hadovu rozdrtil, svou krví zemi posvětil a od vezdejšího přešel do příbytků věčných. Z rukou Všemohoucího obdržel poctu za svůj zápas a prosí, aby dostalo se našim duším očištění a hojné milosrdenství.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Bohorodice, tys réva pravá... (Viz str. 29)

Křížový

Hledíc na tebe, na kříži visícího, naříkala přecistá Panna jako Matka tvá: Bože můj, nejmilejší dítě mé, proč snášíš muka tato potupná?

Tropar (4. hlas)

Mučedník tvůj (*jméno*) v utrpení svém, Pane, **I** přijal nepomíjející korunu od tebe, Boha našeho, **♣** neboť maje sílu od tebe, **I** přemohl své mučitele **♣** a pokořil i bezmocný vzdor démonů. **I** Na jeho přímluvy spasiž duše naše.

»Sláva... I nyní...«

Bohorodičen nebo křížový

Liturgie**Kondak (hlas — stichirový)**

Zjevil ses jako neklamná hvězda zářící světu, **I** zvěstující Slunce, Krista. **♣** Před paprsky tvými, trpiteli (*jméno*), **I** pohasnul veš-

kerý klam, **♣** jelikož nám přinášíš světlo, **I** přimlouvej se neustále za nás, všechny.

Prokimen

1. Spravedlivý veselí se bude v Hospodinu, **I** naději svoji skládá na něho.
2. Slyš, Bože, hlas můj, když prosím tebe.

Alleluja (4. hlas)

1. Spravedlivý jako palma rozkveté, jako cedr libánský vyrosté.
2. Zasazení v domě Hospodinově, v palácích Boha našeho rozkvetou.

K svatému přijímání viz světiteli.

Služba mučedníkům (dvěma a mnohým)

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (4. hlas)

Duchem Svatým osvíceni, vytáhli jste do války proti *dáblu*, knížeti světa. Jeho úklady jste statečně překonali, Boží zbrojí jste nad ním zvítězili. Proto dnes konáme skvoucí památku vaši, jak se náleží, a chválou svou uctíváme utrpení vaše.

Nechali jste na sebe dopadat rány, okusili jste všechna muka, a přesto jste jako moudří zůstali neotřesení, jako svíce zažehnuté žářem duchovním, svatí mučedníci, osvécujete blahodati srdce věrných. Proto všechna

pokolení i lidé jakéhokoliv stáří slaví svatou vaši památku a v písních oslavují Pána.

Slavní trpitelé, září vašich zázraků jste osvítili všechno stvoření. Zaháníte temný dým bolestí a soužení pryč od těch, kteří se k vám utíkají a u víře prosí o vaši pomoc, stateční mučedníci Spasitelovi. Proto s vírou konáme vaši slavnost skvoucí a osvécující.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Pod náporom démonických lstí a výpadů se *jako strom ve vichru* nakláním, *jsem sklácen* a v jámu smrti padám. Vládkyně projev sliťování a upevni mne na skále ctností. Úklady nepřítelů rozdrť a dej *mi pevnost*, abych plnil přikázání tvého Syna a Boha našeho, a uděleno mi bylo odpuštění v den soudný.

Křížový

Uviděvši Nejčistší Panna Krista, Lidumila, jak byl ukřižován a bok mu byl kopím probodnut, s pláčem zvolala: Co to má znamenat, Synu můj? Jak se ti odplatili nevděční lidé za to, že jsi jim dobro činil? A ty jsi ještě spěchal, Nejmilejší, abys mne učinil bezdětnou? Podivuji se, ó Milosrdný, dobrovolnému ukřižování tvému!

Má-li být stichira na »Sláva...«

»Sláva...« (3. hlas)

Hle, jaká krása! Jak nádherná je bratrská láska mučedníků tvých, Kriste Bože! Ač nebyli bratry tělesným narozením z jedné krve, přesto je jako sourozence a syny Otce nebeského spojila společná víra. Naplnila jejich srdce vzájemnou láskou, takže jako skuteční bratři sjednotili *nakonec* i tělesnou krev svou jejím společným prolitím. Na jejich přímluvy, Kriste Bože, spasiž duše naše.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Bohorodice, zastánkyně všech, kteří se k tobě obracejí s prosbou! Ty nám dáváš smělost, ty jsi naše chloubka a v tebe skládáme veškerou svou naději. Pros Toho, který se z tebe narodil, za neužitečné služebníky své.

Křížový

Hledíc Neposkvrněná Panna na Toho, kdo se z ní narodil, jak je na dřevě kříže zavěšen, s pláčem zvolala: Kam se poděla skvoucí krása tvá, nejmilovanější dítě mé, které jsi okrasou celého rodu lidského?

Je-li svátek s polyjelejem: »I nyní...«

Nedělní bohorodičen (dogmatik):

Jak nediviti se...

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (4. hlas)

Jako třpytivé hvězdy, trpitélé všude chválení, Božskými paprsky osvěcujete veškeré končiny země, zbavující je démonské temnoty a zhoubných vášní i různých běd. Proto dnes ve shromážděních slavíme světlou a skvoucí, svatou oslavu vaši, slavní mučedníci.

Verš: Volají spravedliví a Hospodin je vyslyší.

Nechť jsou uctíváni posvátnými písněmi podivuhodní svatí a moudří trpitélé, neboť plní Ducha Svatého hlásali před nepřáteli nestvořenou Trojici. Klam pohanského mnohožství *zaplášili*, jeho obětní zápaly uhasili prolitím krve své, a přijali tím slávu nevadnoucí.

Verš: Mnohá jsou soužení spravedlivých, ale Hospodin je ze všech vysvobodí.

Blahoslavení mučedníci slavných jmen, svou moudrostí jste zahanbili nespravedlivého mučitele, jenž vám hříšně poroučel, abyste se poklonili a čest vzdali němým modlám, které duši nemají. Za to jste vytrpěli muka dle Boží spravedlnosti, uvili jste si tím věnce vítězství a nyní se za svět přimlouváte.

»Sláva...« (6. hlas)

Pluk Bohem korunovaných mučedníků, svaté vojsko vyvolenců, zjevuje se dnes. Ukazují se nám jako neposkvrněné oběti, za Krista horlící a zabití. Pojďte, milovníci mučedníků, abychom duchovně vykonali jejich nejsvětější památku, volající: Rozdrťte sverpost bezbožných hagarenů, vysvobďte lidi zbožně smýšlející z každého útoku nepřítelů přimlouvami svými.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Toho, který se z tebe vtělil, poznali jsme jako Boha, Bohorodice Panno. Pros jej, aby spaseny byly duše naše.

Křížový

Hledíc neporušená Boží nevěsta na Toho, jehož porodila, jak je odsouzen a přibit na kříž, zvolala: Synu můj, sláva velké trpělivosti tvé a mnohému milosrdenství!

Tropar (1. hlas)

Mukami svatých, kterými pro tebe trpěli, **!** nechej se uprosit, Pane, **♣** zhoj všechny naše neduhy, **!** prosíme tebe, Lidumile.

Liturgie**Kondak (8. hlas — stichirový)**

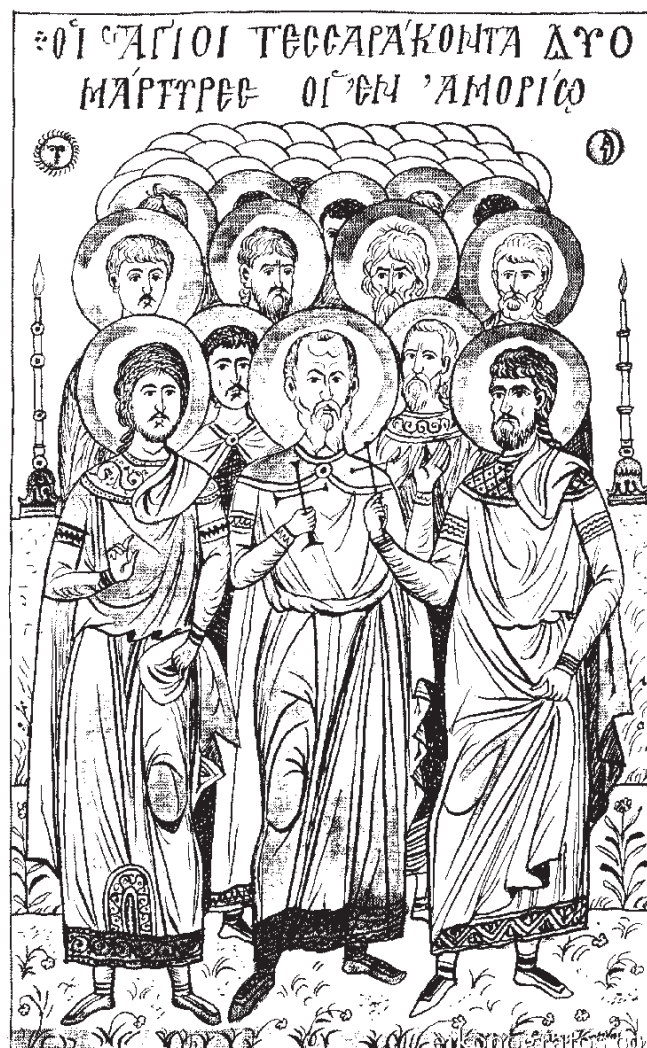
Zjevili jste se jako zářící světla, blahoslavení mučedníci, **!** všechno stvoření osvěcujete světlem zázraků. **♣** Pouta neduhů uvolňující a hustou tmou navždy zaplašující, **!** modlete se neustále za nás všechny ke Kristu Bohu.

Prokimen

1. Hospodin uskuteční předivně všechna svá přání ve svatých, **!** kteří jsou na zemi jeho.
2. Mám Pána stále na zřeteli, neboť je mi po pravici, abych nezakolísal.

Alleluja (4. hlas)

1. Zvolají spravedliví a Hospodine je vyslyší, od všech soužení je vysvobodí.
2. Mnohá jsou trápení spravedlivých, ale Hospodin je ze všech vysvobodí.

K svatému přijímání

Plesejte, spravedliví, Hospodinu, sluší se upřímnou Mu zpívati chválu.

Služba světiteli mučedníkovi (jednomu)

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (1. hlas)

Obarvil jsi vlastní krví posvátné roucho své, takže bylo jako vzácný purpur, ó bohomyslný a blahoslavený (**jméno**). Svou zbožností jsi krácel od síly k síle a odvrátiv se od slávy světa, povznesl ses radostně k slávě Božské a přimlouváš se nyní, aby darovány byly duším našim pokoj a milost veliká.

Nejprve jsi přinášel nekrvavou oběť Bohu jako důstojný a Boha hlásající zákonný kněz, ale poté jako pravý mučedník jsi proli-

tím krve své přinesl Kristu v oběť sám sebe jako celopal a žertva Bohu příjemná. Pros Krista za ty, kteří tě opěvují.

Vojsko mučedníků přivedl jsi Kristu svým učením a velením, otče bohomyslný. Vyučoval jsi, napomínal a sám sebe jim ukázal jako vzor. S nimi se přimlouvej, aby darovány byly duším našim pokoj a milost veliká.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Zmítá mnou hluboké moře hříchů, utíkám se tedy k tichému přístavu tvých přimluv, Bohorodice. Volám k tobě, Neposkvřněná, zachraň mne a vztáhni mocnou svou pravici k služebníkovi svému.

Křížový

Stanuvši čistá Matka u kříže svého Syna a Boha, hledíc na jeho nesmírné utrpení, s pláčem zvolala: Běda mně, nejsladší dítě! Proč snášíš všechnu tu nespravedlnost, Slovo Boží, kvůli spáse lidstva?

Má-li být stichira na »Sláva...«

»Sláva...« (6. hlas)

Knězem podle svatého zákona zůstal jsi do konce života svého. Vykonával jsi posvátné služby a božské nevypravitelné Tajiny, až jsi poté prolil svou vlastní krev za Krista Boha a přinesl Mu jako oběť sebe samého. Stal ses žertvou Bohu příjemnou, a tím jsi získal smélost před Bohem. Horlivě se vždy přimlouvej za ty, kdo s vírou a láskou uctívají důstojnou památku tvou, aby zbaveni byli pokušení a všelikých běd i útoků.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Toho, který se z tebe vtělil, poznali jsme jako Boha, Bohorodice Panno. Pros ho, aby spaseny byly duše naše.

Křížový

Uviděvši ta, jež tě porodila, tebe, Kriste, přibíjeného na Kříž, zvolala: Co je to za divné tajemství, na něž hledím, Synu můj? Dárce života, jak to, že umíráš, jsa tělem zavěšen na dřevě?

Je-li svátek s polyjelejem:

»**I nyní...**«

Nedělní bohorodičen (dogmatik)

Kdo by nevelebil tebe...

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (6. hlas)

Krví svou jsi zbarvil posvátné roucho jako purpur, a tak jsi jako svatý kněz vstoupil do velesvatyně nebeské, slavný (*jméno*). Ozdobil ses a zaskvěl podstoupenými mukami, neustále se kocháš zbožštěním a jsi účasten nebeské čistoty spolu s anděly. Hoden jsi velebení, a proto tě uctíváme a s láskou slavíme tvůj posvátný svátek.

Verš: Spravedlivý jako palma rozkveté, jako cedr libánský vyrosté.

Jako železo jsi byl kován, a přesto jsi bez selhání kráčel po cestě mířící do nebeského města, ctihodný moudrý (*jméno*), uctívanými zraněními svými jsa vystrojen, jako bys měl na sobě kolem těla zavěšené zbraně. Vstoupil jsi do *Božího* města na výsostech se slávou jako vítěz pravý a mučedník nepřemožený a posvátný kněz, božsky čistě zpíváje s anděly píseň: Svatý, Svatý, Svatý, Hospodin, Trojice jednobytná!

Verš: Zasazení v domě Hospodinově, v palácích Boha našeho rozkvetou.

Jako žebř k výstupu získala církev duchovní zápasy tvé posvátné, světiteli mučedníku, blahoslavený (*jméno*). Před úklady dravých vlků chráníš církev neporušenu, a ona hlásá hrdinství tvé a velebí tvá muka, jež jsi za Krista vytrpěl, jak to evangelium jeho po nás žádá.

»**Sláva...**« (4. hlas)

Jako posvěcený kněz jsi vstoupil do nebeského chrámu, byv k tomu podruhé posvěcen prolitím krve své, otče blahoslavený. Stanul jsi pod trůnem Trojice jako služebník její a záříš hojnými paprsky vycházejícími odtud. Proto dnes konáme světlonosnou památku tvou, (*jméno*), aby osvíceny byly duševní smysly naše.

»**I nyní...**« (Bohorodičen nedělní)

Není-li svátek, zpívej tento bohorodičen:

Rosou Ducha Přesvatého skrop moji mysl, ó přecistá Panno, na níž skanula krůpěj Du-cha, a porodila Krista. Tím jsi ze slitovnosti své omyla nesčíslné a nezměrné nepravosti lidí. Přímluvami svými vysuš pramen mých vášní a učíš mne hodným sytit se navždy z řeky pokrmu a nápoje života.

Křížový

Uviděvši Ovečka a Matka tvá tebe, Pane, přibitého na kříži, a s hrůzou zvolala: „Jaký to pohled, Synu milovaný? Tak se ti odměnilo falešné a bezbožné shromáždění, které požívalo dobrodiní tvých četných zázraků? Sláva však budiž nevýslovné pokoře tvé, Vládce!“

Tropar (4. hlas)

Následníkem apoštolů jsi byl na stolci jejich **I** a patřil k nim i svými způsoby, **✦** získav jejich skutky, Božskou inspiraci, **I** i jejich stupeň duchovního zření. **✦** Pročež jsi hlásal slovo Pravdy **I** a pro víru jsi trpěl až k prolití krve své. **✦** Světiteli mučeníku (**jméno**), **I** pros Krista Boha, aby spaseny byly duše naše.

Liturgie

Kondak (4. hlas — stichirový)

Mezi světiteli jsi zbožně žil **I** a cestou utrpení kráčel, otče bohomoudrý. **✦** Plameny pohanských obětí jsi uhasil **I** a za své stádce jsi bojoval. **✦** Proto tě tajemně uctíváme, **I** pějíce ti: Náš otče (**jméno**), **✦** přímluvami svými vždycky **I** od běd vysvobod' nás.

Prokimen

1. Chvály dojdou ctihodní ve slávě, **I** radovati se budou na místě odpočinutí svého.
2. Zpívejte Hospodinu píseň novou, chvála jeho je v chrámu ctihodných.

Alleluja (2. hlas)

1. Kněží tvoji oblekou se ve spravedlnost a svatí tvoji radovati se budou.
2. Z úst spravedlivého vychází moudrost. Ze rtů jeho prýští blahodať.

K svatému přijímání viz světiteli.

Služba světitelům mučedníkům (dvěma a mnohým)

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (1. hlas)

Posvátná kněžská roucha jste okrášlili prolitím mučednické krve své, zaskvěli jste se a cele ozdobeni jako slavní Boží služebníci spolu s anděly stojíte před Stvořitelem. Proste ho, aby daroval duším našim pokoj a milost velikou.

Jako varhany, které rozehrálo vanutí Ducha Svatého, jste se nám ukázali, zvěstující nevyšlovná tajemství Boží, o nichž hovoří Písmo svaté. Modlářské bláznovství jste usvědčili a všechny ke Kristu přivedli. Proste ho, aby daroval duším našim pokoj a milost velikou.

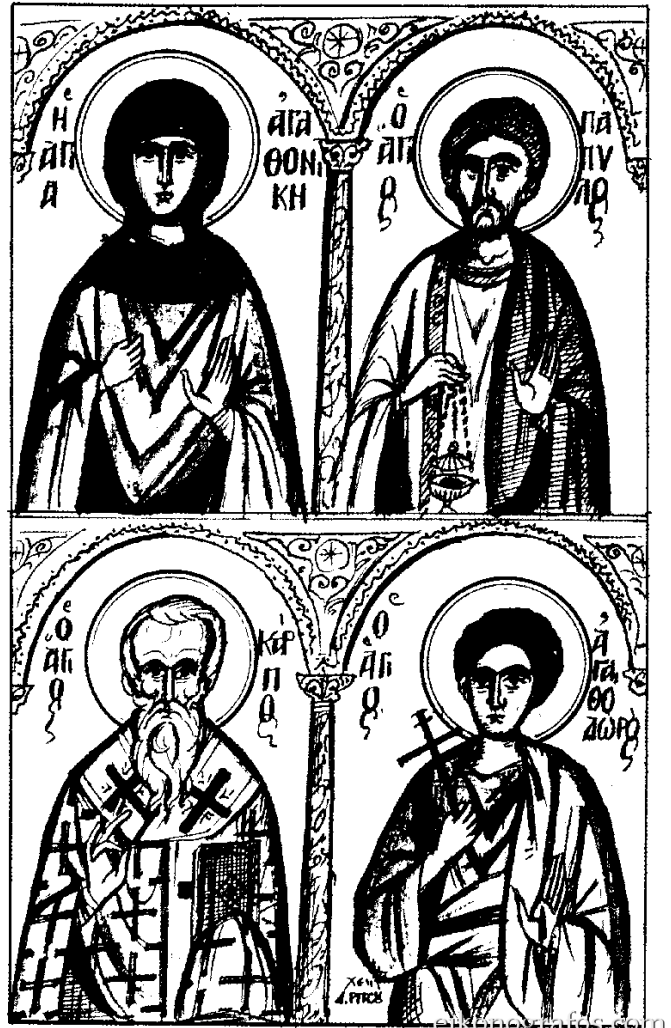
Moudří mučedníci, až do konce svých dnů učili jste slovy svými všechny lidi poznávat Boha a zbavovali je nevědomosti. Aby všichni spaseni byli, přiváděli jste je ke Kristu Bohu našemu, Slovu Božímu zářícímu, z Otce zrozenému. Proste ho, aby daroval duším našim pokoj a milost velikou.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Všemi opěvovaná Panno, jejíž tajemství uzřel Mojžíš očima prorockýma v podobě keře hořícího a neshořívajícího! Vždyť jsi do lůna svého přijala oheň Božství, přecistá Marie, a nebyla jsi jím spálena. Proto tě prosíme jako Matku Boha našeho, abys vyprosila světu pokoj a milost velikou.

Křížový

Stanula Ovečka a neposkvrněná Matka tvá pod křížem tvým, Kriste, Slovo Boží, a s úpěním volala: „Běda mně, Synu, jak to že umíráš na kříži? Běda mně, Světlo moje nejmiřejší, kam se poděl líbezný vzhled tvůj, ó nejkrásnější ze všech lidí?“

Má-li být stichira na »Sláva...«

»Sláva...« (8. hlas)

Bohem povoláni od dávných dob, byli jste mnohokrát a nescísně bití, železy drásáni a trhání těla snášejíce, všichni tím za Krista ukřižování jste byli. Ani oheň, ani rány, ani mučidla nemohly ochromit sílu vašich duší, a proto jste přemohli všechnu moc démonů. Světitelé mučedníci slavní, proste Krista Boha, aby spasil duše naše.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Panno svatá, Bohorodice, utíkám se k záštitě tvé, neboť vím, že skrze tebe najdu záchranu, Přecistá, ty jediná mi můžeš pomoci!

Křížový

Uviděvši Panna a Matka tvá tebe, Ježíši, Vládce, přibitého na kříži, jak dobrovolně přijímáš utrpení, úpěla: „Běda mně, dítě nejmilejší! Proč trpíš takové bezpráví a snášíš bolestivé rány? Ó, Lékaři lidstva, ty jsi tím uzdravil jeho nemoc a vysvobodil všechny od záhuby pro milosrdenství své!“

Je-li svátek s polyjelejem:

»I nyní...«

Nedělní bohorodičen (dogmatik)

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (4. hlas)

Uchovně svítíte na nebi církve jako zářivé hvězdy, veškeré stvoření osvěcujete, tmu zaháníte svým skvoucím se zápasem a zázraky oslnivými. Proto se dnes veselíme, konajíce světlem zářící a svatou vaši památku, slavní světitele mučedníci.

Verš: Kněží tvoji oblekou se ve spravedlnost a svatí tvoji se budou radovat.

Uctívání jste jako apoštolové, neboť jste vůdcové duchovenstva a souhlasili jste s každou myšlenkou horlivosti pro Pána, nelekajíce se surovosti bezbožných mučitelů. A tak jste statečně a pevně hlásali Spasitele, přetrpěli mnoho hněvu a zlosti protivníků. Vše jste vytrpěli a snášeli, moudří otcové, pro budoucí odměnu na nebesích.

Verš: Blažený muž, který se bojí Hospodina a přikázání jeho má svou zálibu.

Přinášeli jste důstojné služby Vládci Kristu a oběť neposkvřenou, otcové pevní ve víře. Kristu Bohu jste poté mučednicky sami sebe přinesli jako dokonalou oběť celopalů, blahoslavení vůdcové duchovenstva. Proste ho, aby od záhuby a béd vysvobodil ty, kteří s vírou konají uctívanou památku vaši.

»Sláva...« (4. hlas)

Mučedníci nepřemožitelní, světitelé všechvalní, svícny celému světu zářící a nevyvratitelné sloupy Boží Církve! Nositelé nejvyššího stupně učenosti a vědy, vůdcové zbožných, kteří jste potírali hereze. Otcové bohomyslní, zářiví vůdcové duší našich, kteří rozmlouváte s anděly a jste bojovníci nejsvětější Trojice.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Omyj poskvřnu z nečistého srdce mého, Bohorodice všemi opěvovaná! Všechny moje rány *na duši* a hnis, které od hříchu pocházejí, očisti, Panno nejčistší. Nestálost mysli mé uklidni, abych tvou moc a velké zastání velebil já, bídný a neužitečný služebník tvůj.

Křížový

Uviděvši Nejčistší Panna Krista, Lidumila, jak byl ukřižován a bok mu byl kopím probodnut, s pláčem zvolala: „Co to má znamenat, Synu můj? Jak se ti odplatili nevděční lidé za to, že jsi jim dobro činil? A ty jsi ještě spěchal, Nejmilejší, abys mne učinil bezdětnou? Podivuji se, ó Milosrdný, dobrovolnému ukřižování tvému!“

Tropar (4. hlas)

Bože Otců našich, **I** jenž s námi stále nakládáš dle své mírnosti, **✠** neodnímej od nás milost svou, **I** ale na přímluvy Otců v pokoji spravuj život náš.

Liturgie**Kondak (6. hlas — stichirový)**

Shromáždili jsme se dnes ke zpěvu **I** pochvalných písní světitelům mučedníkům, **✠** jež jsou jako nezapadající hvězdy **I** kolem duchovního Slunce, **✠** nebož zářili těm, kdož dleli ve tmě nevědomosti, **I** a všechny zvali do výšin zbožnosti. **✠** Proto je opěvujeme: **I** Radujte se, vzory všech postníků.

Prokimen

1. Čestná před Hospodinem **I** jest smrt svatých jeho.
2. Čím odplatím se Hospodinu na všechno, co mi prokázal?

Alleluja (2. hlas)

1. Kněží tvoji oblekou se ve spravedlnost a svatí tvoji radovati se budou.
2. Z úst spravedlivého vychází moudrost. Ze rtů jeho prýští blahodať.

K svatému přijímání viz mučedníkům.

Služba ctihodnému mučedníku

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (6. hlas)

uchovní a bolestné zápasy moudrého bojovníka, Kristova vojáka, náležitě chválíme my věrní, volající k Hospodinu: Na jeho přímluvy Kriste Bože, vysvobod' nás od všelikých béd.

Ctihodný otče (*jméno*), byl ti Bohem darován hluboký pokoj, neboť jsi statečně zápasil a překonal bouři hroznou, ó nepřemožitelný vojáku Kristův a přímluvce chválících tebe.

Jak velí zákon Kristův, vytrpěl jsi protivenství úkladných myšlenek, stal ses moudře chrámem Boha, Učinitele všeho, mučedníku, svícne církve, klenote mezi ctihodnými.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Bohorodice, Panno čistá, pros Hospodina, aby na přímluvy tvé udělil duším našim odpuštění hříchů, pokoj a milost velikou.

Křížový

Uviděvši Panna zcela neposkvřněná a Bohorodice viseti na kříži Život náš, jako Matka s pláčem zvolala: „Můj Synu a můj Bože, spasiž ty, kdo tě s láskou opěvují!“

Je-li svátek:

»Sláva...« (5. hlas)

Otče ctihodný, nedal jsi usnout očí svým, ani zdřímnout svým spánkům, dokud jsi duši i tělo od vášní neosvobodil a nepřipravil v sobě sídlo Duchu Svatému. Přišel pak Kristus s Otcem svým, příbytek si v tobě učinili, a tak jsi přijal blahodať jednobytné Trojice. Ctihodný velký kazateli, přimlouvej se za duše naše.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Velebíme tě, Bohorodice Panno, a oslavujeme tě, my věrní, jak se náleží. Jsi město neotřesitelné, hradba nezbořitelná, pevná zastánkyně a útočiště pro duše naše.

Křížový

Hledíc tenkrát na Beránka a Syna svého, jak je na Kříži povýšen, Panna a Matka, nejblagoslavenější žena s pláčem zvolala: „Běda mně, Synu můj! Jak to, že umíráš, ač jsi Bůh, který je svým Božstvím nesmrtelný?“

Je-li svátek s polyjelejem:

»I nyní...«

Nedělní bohorodičen (dogmatik)

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (1. hlas)

šemi chválený (*jméno*), z života svého jsi učinil pěstování ctností, takže věřící tím poučuješ a upevňuješ je v pokoji Božího Ducha. Pročež i my v písních oslavujeme Krista, jemuž neustále sloužíš a prosíš za duše naše.

Verš: Čestná před Hospodinem jest smrt svatých jeho.

Bohem inspirovaný mučedníku (*jméno*), svůj andělům podobný život jsi ukázal pozemšťanům jako příklad k následování a své vyznání jsi nebešťanům přinesl jako vůni oběti kadidla nejlepšího. Nyní tedy prosíme tě o přímlovu, aby darován byl duším našim pokoj a milost veliká.

Verš: Blažený muž, který se bojí Hospodina a v přikázáních jeho má svou zálibu.

Stal ses nejdříve mocným vítězem v boji proti hříšným vášním, blahoslavený (*jméno*), a nakonec jsi v mučednickém zápasu přemohl nepřitele víry, a tak nyní oslavuješ Boha v nebi s ostatními korunovanými vítězi. Pamatuj tam na všechny, kteří zde konají tvou památku, a přimlouvej se nyní u Krista, aby daroval duším našim pokoj a milost velikou.

»Sláva...« (4. hlas)

Zbrání duchovní jsi přemohl útočícího nepřitele, ctihodný mučedníku (*jméno*); jako voják nepřemožený jsi mečem víry rozsekal tisíce duchovních mouřeníňů a naplnil jsi bojem svým zákon Kristův. Připojil ses tím ke sborům nebeským, trpiteli ctihodný a mocný v boji.

»I nyní...« (Bohorodičen nedělní)

Vytrhni nás z nouze naší, Matko Krista Boha, jež jsi porodila Stvořitele, abychom všichni volali k tobě: Raduj se, jediná zastánkyně duší našich.

Křížový

Uviděvši Nejčistší Panna Krista, Lidumila, jak byl ukřižován a bok mu byl kopím probodnut, s pláčem zvolala: „Co to má znamenat, Synu můj? Jak se ti odplatili nevděční lidé za to, že jsi jim dobro činil? A ty jsi ještě spěchal, Nejmilejší, abys mne učinil bezdětnou? Podivuji se, ó Milosrdný, dobrovolnému ukřižování tvému!“

Tropar (8. hlas)

V tobě, otče, bylo věhlasně spaseno...
(Jako ctihodnému)

Liturgie

Kondak

(2. hlas, zpívá se na 1. hlas — stichirový)

Jako bojovníka zbožného a zkušeného, **I** jenž si zvolil úctyhodné utrpení, **♣** jako toho, kdo si vybral podobu obyvatele pouště, **I** v písních náležitě chválíme, **♣** tebe (*jméno*), který jsi povždy oslavovaný **I** jako hada přemožitel.

Prokimen

1. Chvály dojdou ctihodní ve slávě, **I** radovati se budou na místě odpočinutí svého.
2. Zpívejte Hospodinu píseň novou, chvála jeho je v chrámu ctihodných.

Alleluja (6. hlas)

1. Blažený muž, který se bojí Hospodina a v přikázáních jeho má svou zálibu.
2. Mocné bude na zemi potomstvo jeho.

K svatému přijímání viz světiteli.

Služba ctihodným mučedníkům (dvěma a mnohým)

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (8. hlas)

Usilovně jste zápasili, ctihodní, mučivé útoky jste chrabře snášeli a nakonec jste byli štati či jinak popraveni a duše své jste Kristu s láskou odevzdali. Koruny mučednického vítězství jste obdrželi a stali jste se hodnými spolu s anděly oslavovat Pána. Mnohá byla vaše utrpení a hojně jste za ně obdrželi dary, proto se přimlouvejte za duše naše.

Krásný život jste vedli, statečnost v askezi jste prokázali, a proto jste byli učiněni hodnými zápasu mučednického. Postem jste těla posvětili, utrpením jste chrabře pohrdali, pro lásku k Pánu jste krev svou prolili, abyste společně byli mukami svými korunováni. Oděni jsouce v roucho slávy, prostě za pásu duší našich.

Ctihodní mučedníci Kristovi, krásně jste bojovali a na délku svého života vezdejšího jste nedbali. Silou vůle jste zmužile přemohli tělesné uvažování, a proto v Kristu skonavše, mezi anděly máte důstojný příbytek. Uctívající tudíž vaši památku, prosíme vás o přimluvy u Hospodina, aby se smiloval nad dušemi našimi.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Komu ses připodobila, bídná duše má? Žádné pokání jsi nekonala a ohně, který očekává lidi špatné, ses neděsila. Povstaň, vzývej jedinou rychlou zastánkyni a zvolej: Panno, Matko, pros Syna svého a Boha našeho, aby vysvobodil mne od pastí nastražených ďáblem lstivým.

Křížový

Uviděvši Ovečka Beránka, jak je dobrovolně rozpjat na dřevě kříže, jako matka v bolesti plačíc, zvolala: „Synu můj, jaké to podivné vidění! Jak to, že ty, který dáváš jako Pán život všem, se jako Mnohotrpělivý vydáváš smrti, podávaje pozemšťanům vzkříšení? Můj Bože, slavím hluboké tvé sestoupení k lidem.“

Je-li svátek:

»Sláva...« (8. hlas)

Žili jste životem andělským, otcové ctihodní, svá těla jste si podrobili zdrženlivostí a snášením utrpení v pústech; pokořili jste tělo duchu, vyplnivše skutky svými zákon Kris-

tův. Nejprve jste obnovili krásu obrazu Božího v sobě a pečlivě ji pústem v potu námahy chránili duchovním zápasem svým. Po tomto trápení jste ještě druhá muka podstoupili v mučednickém svědectví svém, a tak jste se dvojitým věncem vítězství ozdobili. Proste neustále Spasitele, abychom byli spaseni.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Záštitu tvá, Bohorodice Panno, je lékem duchovním. Pod ochranu tvou se utíkáme, aby zbaveny byly neduhů duše naše.

Křížový

Stanula pod křížem tvým, Pane, ta, která tě bez účasti muže porodila, a jako matka tvá naříkala: „Hoře mně, Dítě mé, Slunce duchovní! Proč jsi zmizel očím mým, proč jsi pohasl ty, jenž jsi paprskem světla pro zrak můj? Vzejdi opět, Nejmocnější, osvěť svět svůj všem, kteří tě vyznávají jako pravého Boha a člověka.“

Je-li svátek s polyjelejem:

»I nyní...«

Nedělní bohorodičen (dogmatik)

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (8. hlas)

Ctihodní mučedníci tví, Pane, podobali se beztělesným. Modlitbami a zdrženlivostí zahnali tělesné vášně a záznaky se zaskvěli, aby osvětili srdce všech. Na jejich přímluvy daruj lidu svému milost velikou.

Verš: Čestná před Hospodinem jest smrt svatých jeho.

Ctihodní mučedníci, uchvátila vás horlivost v dosahování ctností! Áriovu i Nestoriovu

herezi jste před všemi *váhajícimi* vyvrátili, byvše bojovníky za pravoslaví, takže vás všichni chválíme. Na jejich přímluvy, Kriste, daruj lidu svému milost velikou.

Verš: Blažený muž, který se bojí Hospodina a v příkázáních jeho má svou zálibu.

Zářili jste svou zdrželivostí jako hvězdy na nebi, ctihodní mučedníci, osvěťte duše mniichů *i všech věrných* a zažehťe tmu běsovskou. Za svá vítězství jste po svém skonání došli blaženosti a prosíte za spásu všech, kteří konají vaši svatou památku.

»Sláva...« (6. hlas)

Jste blahoslavení Krista Boha našeho, ctihodní mučedníci. Spravedlnost Boží jste si zamilovali, blahodať Ducha Svatého jste při-

jali, vskutku jste ctihodní! Ani meč vás neod-
dělil od lásky Kristovy, mučedníci *trpící pro*
Pána, proč se radujete, neboť odplata vaše
hojná je na nebesích.

»I nyní...« (Bohorodičen nedělní)

Nikdo z utíkajících se k tobě, přecistá Boho-
rodice Panno, neodchází od tebe zahanben.
Kdo tě prosí o blahodať, obdrží dar prosit za
to, co je mu prospěšné.

Křížový

Hledíc na tebe ukřižovaného, Kriste, zvolala
ta, která tě porodila: „Jaké to podivné tajem-
ství vidím, Synu Můj? Jak to, že umíráš při-
bit na dřevě, ó Dárce života?“

Tropar (4. hlas)

Bože otců našich, **I** jenž s námi stále naklá-
dáš dle své mírnosti, **♣** neodnímej od nás
milost svou, **I** ale na přímluvy otců v pokoji
spravuj život náš.

Liturgie

Kondak

(2. hlas, zpívá se na 1. hlas — stichirový)

Bouří mnohou jste prošli s horlivostí, **I** bez-
tělesné odpůrce jste v proudech svých slz
mocně utopili. **♣** Bohomoudří a ctihodní mu-
čedníci, přijavše i dar zázraků činění, **I** při-
mlouvejte se neustále za nás, všechny.

Prokimen

1. Chvály dojdou ctihodní ve slávě, **I** radovati
se budou na místě odpočinutí svého.
2. Zpívejte Hospodinu píseň novou, chvála jeho
je v chrámu ctihodných.

Alleluja (6. hlas)

1. Blažený muž, který se bojí Hospodina a v
příkázáních jeho má svou zálibu.
2. Mocné bude na zemi potomstvo jeho.

K svatému přijímání viz světiteli.

Služba mučednici

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (4. hlas)

Krásou panenství a krví mučednictví jsi ozdobila duši svou, mučednice slavná (*jméno*). Oddala ses Stvořiteli a On tě zachoval vpravdě nesmrtelnou na věky. Proto plesáš, všechvalná *panno*, radostně s vojsky archandělů a andělů, apoštoly i proroky s mučedníky.

Vytrpěla jsi týrání na mučidlech a na kole s *bodci*, trhání dravými šelmami; v trýznění ohněm a vodou se zbystrilo tvé myšlení Božím Duchem. Statečně jsi prolila krev svou, aby se jí zalknul vládce temnot, zatímco ty jsi pospíchala do duchovní komnaty svatební. Ženichu svému věnem jsi přinesla utrpení své.

Posvětila ses krví Krista, ženicha svého, všemi chválená (*jméno*), a krví svou ozdobila jsi šat tělesný. Tím jsi byla dvojnásobně posvěcena a učiněna hodnou vstoupit do komnaty Kristovy. Jeho pros, aby od záhuby a běd vysvobodil ty, kdo s vírou slaví nejuctívanější památku tvou.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Přečistá Bohorodice, konající neusínající přímlyvu a setrvávající v úpěnlivých prosbách k Pánu svému, učiň, aby usnuli ti, kdo nám úklady strojí, a zkroť bouřlivé vlny zmítající duší mou. Utěš, *Panno*, zarmoucené srdce mé, prosím tebe, a obdaruj *pokojem* mysl mou, abych důstojně oslavoval tebe.

Křížový

Uviděvši Ovečka na kříži tebe, *Beránka* a *Pastýře*, jehož porodila, s pláčem mateřským k němu zvolala: „Milovaný Synu, proč jsi zavěšen na dřevě kříže? Mnohotrpělivý,

proč přibili nespravedlivci ruce tvé i nohy, ó Slovo Boží, a proč proléváš krev svou, Vládce?“

Je-li svátek:

»Sláva...« (6. hlas)

Stanula po pravici Spasitele panna, trpitelka a mučednice (*jméno*) oděná ctnostmi, nepřemožená a okrášlená olejem čistoty a mučednickou krví. Radostně k němu volá s planoucí svíčí v rukou: „Běžela jsem za vůní myra tvého, Kriste Bože, neboť raněna jsem láskou tvou, Ženichu nebeský, nezapuzuj mne!“ Na její přímlyvy, nejmocnější Spasiteli, sešli nám milost svou.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Nikdo z utíkajících se k tobě, přečistá Bohorodice *Panno*, neodchází od tebe zahanben. Kdo tě prosí o blahodať, obdrží dar prosit za to, co je mu prospěšné.

Křížový

Uviděvši nejčistší Panna tebe, na kříži visícího, s pláčem úpěla jako Matka tvá: „Synu můj a Bože můj, nejsladší Dítě mé, jak to, že snášíš potupná muka tato?“

Je-li svátek s polyjelejem:

»I nyní...«

Nedělní bohorodičen (dogmatik)

Kdo by nevelebil tebe...

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (4. hlas)

hvástání mučitelovu a drzé krutosti ses postavila na odpor s moudrou statečností, bohomyslná (*jméno*), neboť jsi předviděla nepomíjející rozkoš trvající beze změny navěky. Ze země ses povznesla k příbytkům nebeským, abys tam v chóru nepře-možených vítězů plesala, mučednice slavná.

Verš: Podivuhodný je Bůh ve svatých svých,
Bůh Izraele.

Na velkolepé království a skvoucí krásu Ženicha svého, Krista, učinila ses hodnou hledět, neboť ses ozdobila ranami těžkého utrpení svého, takže jsi směla důstojně přistoupit k Prameni blaženosti. Proto hojně okoušíš z plodu božského veselí a obdržela jsi nehynoucí slávu, ó blahoslavená.

Verš: V chrámech dobrořečte Bohu, Hospodinu,
kdož pocházíte z vyvoleného lidu jeho!

Ani jařmo služby a poddanství, ani ženská slabost, ani hlad, ani rány ti nezabránily, nejslavnější trpitelko, abys dosáhla mučednické odolnosti a s horlivostí duše snášela všechna muka. Tím jsi dosáhla uvedení do nebeského paláce a jsouc ozdobena korunou blahodati, stojíš před Stvořitelem svým.

»Sláva...« (5. hlas)

Krásu tvého panenství si přál získat Král slávy, Kristus, a jako neposkvrněnou nevěstu si tě zasnoubil k nepomíjejícímu spojení. Ze své vůle doplnil k tvé kráse i sílu k přemožení utrpení působeného nepřáteli, aby se ukázalo tvé vítězství, když jsi překonala bolestivé rány a surové mučení. Poté korunoval tě dvojitou korunou a postavil tě po pravici své jako královnu v šatu zlatém. Uctívána mučednice (*jméno*), jež jsi mnoho vytrpěla, pros Pána zpěvem svým, aby daroval nám spásu i život a milost velikou.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Velebíme tě, Bohorodice Panno, a oslavujeme tě, my věrní, jak ti přísluší: jako město neotřesitelné, hradbu nerozbornou, pevnou zastánkyni a útočiště duší našich.

Liturgie

Kondak

(2. hlas, zpívá se na 1. hlas — stichirový)

Pro uzdravení duší všech věrných **I** získali jsme nejdůstojnější chrám tvůj, ♣ velehlasně voláme k tobě, (*jméno*), vznešená panna mučednice, **I** pros za nás všechny neustále Krista Boha.

Prokimen

1. Podivuhodný je Bůh **I** ve svatých svých, Bůh Izraele.
2. V chrámech dobrořečte Bohu, jenž jest Hospodinem od počátku Izraele.

Alleluja (1. hlas)

1. V utrpení svém očekával jsem Hospodina, a on shlédł na mne a modlitbu mou vyslyšel.
2. Trpělivě očekával jsem Hospodina, a on mi naslouchal.

K svatému přijímání viz mučedníkům.

Křížový

Hledíc tenkrát na Beránka a Syna svého, jak je na Kříži povýšen, Panna a Matka, neblahoslavenější žena s pláčem zvolala: „Běda mně, Synu můj! Jak to, že umíráš, ač jsi Bůh, který je svým Božstvím nesmrtelný?“

Tropar (4. hlas)

Ovečka tvá (*jméno*), ó Ježíši, **I** vzývá tě vroucně: ♣ Tebe, nebeský můj ženichu, miluji, **I** a hledajíc tebe, strádám ♣ a dávám se spolu s tebou ukřižovati a pohřbíti **I** skrze krvavý křest tvůj. ♣ Trpím pro tebe, abych dosáhla tvého království, **I** a umírám pro tebe, abych žila s tebou. ♣ Přijmi mne jako oběť neposkvrněnou, **I** neboť se obětuji z lásky k tobě. ♣ Na její přímluvy, ó Milosrdný, **I** spasiž duše naše!

Služba mučednicím (dvěma a mnohým)

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (4. hlas)

Panny a dívky, ač jste byly spoutány zákonem přirozenosti, slabostí žen, byly jste slavně posíleny láskou ke Stvořiteli. Pro svou víru jste roztrhly všechny tělesné svazky a statečně nohama pošlapaly bezmocného nepřítele. Vítěznými poctami jste byly jako září světla ozdobeny a jako nevěsty uvedeny do duchovních paláců, kde se radujete.

Snášely jste oheň i různorodá muka a nakonec i smrt, všude uctívané nevěsty, s vírou v získání Ženicha, jehož krása je nad všechny nádhery světa. Pro něj jste se ozdobily rozličnými ranami, k němu jste tím byly připojeny, a proto vás Ježíš, Lidumil a Spasitel duší našich, ověnil mnohými dary svými.

Panenství nepomíjející, panenství podivuhodné jste Kristu přinesly, krásné ženy, když jste mocí Kříže a statečnou myslí zavrhly chvástavá bezbožná mámení nepřátel. Proto všechny církve Kristovy oslavují svatě skvoucí a přeslavnou památku vaši.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Přečistá Paní, která se modlíš bez usínání a prosíš za nás bez ustání Pána a Spasitele našeho! Dejž, ať usnou ti, kteří nám kladou nástrahy, zkoř bouři v ubohé duši mé a utrápené srdce mé utěš. Tebe prosím: Obdaruj mysl mou pokojem, abych důstojně oslavoval tebe.

Křížový

Uviděvši Ovečka na kříži tebe, Beránka a Pastýře, jehož porodila, s pláčem mateřským k němu zvolala: „Milovaný Synu, proč jsi zavěšen na dřevě kříže? Mnohotrpělivý, proč přibili nespravedlivci ruce tvé i nohy,

ó Slovo Boží, a proč proléváš krev svou, Vládce?“

Je-li svátek:

»Sláva...« (8. hlas)

Jazyk každého člověka nechť se pohne, aby velebil mučednice každé chvály hodné. Lidé z jakéhokoliv pokolení a každého stáří, všichni mladíci a panny, nechť ověčí Kristovy velké mučednice oslavou. Neboť jak velí zákon Kristův, projevíly statečnost, přemohly ženskou slabost a skolily nepřítele a mučitele. Protože trpěly a snášely muka, byly Bohem okrášleny nebeskými korunami a prosí Ženicha svého a Pána našeho, aby daroval nám milost velikou.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Vládkyně naše, přijmi prosbu služebníků svých a vysvobď nás od veškeré nouze a zármutku.

Křížový

Hledíc na tebe, tělem visícího na dřevě Kříže, zaúpěla přečistá Panna z rozdrásaného srdce svého, slzy prolévajíc: „Kam kráčíš, nejmilejší Ježíši, Synu můj a Pane, Slovo Boží? Nezanechávej zde samotnou, Kriste, tu, která tě porodila.“

Je-li svátek s polyjelejem:

»I nyní...«

Nedělní bohorodičen (dogmatik)

Král nebeský...

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (4. hlas)

pojily jste svá milující srdce s láskou Boží a zpečetily toto spojení svými mukami, blahoslavené trpitelky, čemuž se sbory andělské velehlasně podivily.

Vždyť jste léčky neviditelného nepřítel chrabře smetly a vítězné koruny, jichž jste byly hodny, jste z ruky Životodárce a Boha obdržely.

Verš: Podivuhodný je Bůh ve svatých svých, Bůh Izraele.

S Kristem jste umíraly a svou ohnivou myslí jste plamen marnosti světské uhasily. Jako *ony* moudré panny jste nehasnoucí pochoděň, planoucí v duši, zachovaly, a spolu s ženichem, Kristem jste vstoupily do svatební síně nebeské. Proto všichni zbožně opěváváme svatou památku vaši, ó mučednice, a jsme tím blahodatí shůry posvěcováni.

Verš: V chrámech dobrořečte Bohu, jenž jest Hospodinem od počátků Izraele.

Snášeli jste utrpení mnohých muk, všemi chválené trpitelky. Stály jste pevně, pročez vám byl udělen příbytek tam, kde není bolesti, kde září světlo neuhasitelné a kde se radostí skvějete ve věčné Božské blaženosti. Proto vás velebíme a svatou slavnost dnes konáme, trpitelky a mučednice, které jste za ženicha Krista Boha pojaly.

»Sláva...« (4. hlas)

Požitky dlouhého života vezdejšího, rozkoš chutných pokrmů, kvetoucí krásu svou, to vše jste zavrhlly jako dočasné zbytečnosti, všechvalné mučednice. Místo toho jste přilnuly ke Kristu a spojily se s ním skrze utrpení. Hořely jste touhou po jeho přenádherné kráse a přivinuly se k němu jako vonné růže. Věncem nehynoucího Království jste byly korunovány a podle jména Kristova nazvány.

»I nyní...« (Bohorodičen nedělní)

Není-li svátek, zpívej tento bohorodičen:

Plameni neuhasínající, trůne spravedlnosti, přečistá Vlákyně, pros, aby spaseny byly duše naše.

Křížový

Uviděvši Nejčistší Panna Krista, Lidumila, jak byl ukřižován a bok mu byl kopím probodnut, s pláčem zvolala: „Co to má znamenat, Synu můj? Jak se ti odplatili nevděční lidé za to, že jsi jim dobro činil? A ty jsi ještě spěchal, Nejmilejší, abys mne učinil bezdětnou? Podivuji se, ó Milosrdný, dobrovolnému ukřižování tvému!“

Tropar (1. hlas)

Ó, duchovní ovečky, **I** mukami přivedené k Beránku a Pastýři, Kristu! **♣** Vy jste dokončily běh svůj **I** a zachovali jste víru. **♣** Proto, obdivuhodné ženy, slavíme dnes vaši památku, **I** radostnými dušemi velebíme Krista.

Liturgie

Kondak (4. hlas — stichirový)

Oslavujete památku trpítek Kristových **I** a s vírou prosíte o pomoc **♣** a vysvobození od veškerého soužení, **I** voláme: „S námi jest Bůh náš, který je proslavil.“

Prokimen

1. Podivuhodný je Bůh ve svatých svých, **I** Bůh Izraele.
2. V chrámech dobrořečte Bohu, jenž jest Hospodinem od počátků Izraele.

Alleluja (1. hlas)

1. V utrpení svém očekával jsem Hospodina, a on shlédl na mne a modlitbu mou vyslyšel.
2. Trpělivě očekával jsem Hospodina, a on mi naslouchal.

K svatému přijímání viz mučedníkům.

Služba ctihodné ženě

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (8. hlas)

našejíc postní soužení, získala jsi blahoďať Ducha Svatého, očistila ses od nemocí duše i těla a osvíceným svým duchem zahnila jsi nečisté duchy zla, matko ctihodná, (*jméno*). V přimluvách svých se zastáváš všech trpících a vyprošuješ všem uzdravení a milost velikou.

Rakev s tvými ostatky je pramenem ronícím uzdravení všem churavým a slepým dává prozření. Léčíš všechny, kteří přicházejí s vírou a prosí o navštívení tvé, matko ctihodná, (*jméno*), která jsi byla učiněna hodnou konat zázraky. Vypros nám tedy u Pána přimluvami svými milost velikou.

Smilováním Božím získala jsi upřímnou víru pravoslavnou a lásku k Pánu horoucí, ctihodná (*jméno*), v Bohu blažená. Proto v tobě navždy duchovně spočinula blahoďať Ducha. Matko úctyhodná, přimluvami svými ochraňuj víru těch, kteří tě velebí.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Tebe prosíme, přečistá Panno, zastánkyně naše, my, kteří jsme drženi v žalech světských, nepřehlížej nás až do konce a nedejž zahynout služebníkům svým. Pospěš a vytrhni nás z doléhajícího hněvu a soužení, ty, která jsi v sobě nosila Boha, Matko přesvatá a čistá! Neboť ty jsi naše pomoc a hradba nepřekonatelná.

Křížový

Uviděvši Panna a Matka tvá tebe, Ježíši, Vládce, přibitého na kříži, jak dobrovolně přijímáš utrpení, úpěla: „Běda mně, dítě nejmilejší! Proč trpíš takové bezpráví a snášíš bolestné rány? Ó, Lékaři lidstva, ty jsi tím

uzdravil jeho nemoc a vysvobodil všechny od záhuby pro milosrdenství své!“

Je-li svátek:

»Sláva...« (2. hlas)

Duševní nástrahy a tělesné vášně jsi od sebe odsekla mečem zdrženlivosti. Hříšné myšlenky jsi zardousila mlčením a postem; proudy svých slz jsi zavláčila celou poušť a urodila jsi pro nás plody pokání. Proto, matko ctihodná, oslavujeme památku tvou.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Spasiž od běd služebníky své, Bohorodice,

neboť po Bohu k tobě se utíkáme jako za hradbu nerozbornou a k zastánkyni naší.

Křížový

Uviděvši neposkvrněná Ovečka svého Beránka, jak se jako člověk dobrovolně nechal vléci na zabití, s pláčem úpěla: „Spěcháš, Kriste, učinit nyní bezdětnou mě, která tě porodila? Proč jsi to učinil, Vykupiteli všech? Přesto však chválím a oslavuji krajní dobrotu tvou přesahující veškeré pomýšlení a všechna slova, Lidumile.“

Je-li svátek s polyjelejem:

»I nyní...«

Nedělní bohorodičen (dogmatik)

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (1. hlas)

Zatoužila jsi po slávě, kterou od Boha získali otcové naši, zamilovala sis slávu nehynoucí, proto jsi zavrhlá slasti pozemské a vydala tělo své snášení trápení askeze. Ctihodná (*jméno*), nyní jsi přijala odměnu za své bolesti a kraluješ s Kristem navěky.

Verš: Podivuhodný je Bůh ve svatých svých,
Bůh Izraele.

Zatoužila jsi po nádheře a kráse ženicha nebeského, přála sis stát se nevěstou Kristovou, a tak ses pro něj okrášlila všemi druhy ctností, bolestmi i zdrženlivostí. Proto nyní, ctihodná (*jméno*), s Kristem kraluješ v nebeské síni jeho.

Verš: Čestná před Hospodinem jest smrt
svatých jeho.

Zamířila jsi jako loď do božského přístavu, mlčením a tichem *v srdci* jsi překonala zmítání vln moře světa a koráb duše tvé bez

ztroskotání dosáhl cíle svého. Plula jsi, aniž ses ponořila do slaného moře slastí, převážejíc na své lodi tajný poklad klenotů duchovních.

»Sláva...« (6. hlas)

Dnes nám vzešlo světlo posvátné tvé slavnosti, září nad slunce jasněji a duše ponořené ve tmě osvěcuje, rozhání temnotu mračna démonů, matko ctihodná (*jméno*), jež ses stala hodnou konat zázraky.

»I nyní...« (Bohorodičen nedělní)

Není-li svátek, zpívej tento bohorodičen:

Bohorodice, tys réva pravá...

Křížový

Hledíc na tebe ukřižovaného, Kriste, zvolala ta, která tě porodila: „Jaké to podivné tajem-

ství vidím, Synu Můj? Jak to, že umíráš přibit na dřevě, ó Dárce života?“

Tropar (8. hlas)

V tobě, matko, bylo věhlasně spaseno, **I** co bylo podle obrazu Božího stvořeno. ♣ Neboť přijavši kříž na sebe, **I** následovala jsi Krista; ♣ a skutky svými učila jsi přehlížeti jako pomíjející, co je tělesné, **I** pečovatí však o duši, která je tím, co je nesmrtelné. ♣ Proto, ctihodná (*jméno*), **I** duch tvůj raduje se s anděly.

Liturgie

Kondak

(2. hlas; zpívá se na 1. hlas — stichirový)

Pro lásku k Pánu, ctihodná (*jméno*), **I** nedo-

přála sis odpočnutí, ♣ pusty se duch tvůj osvětil, **I** a tak jsi nad šelmami mocně zvítězila. ♣ Přímluvami svými **I** zažeň od nás dorážení nepřátel.

Prokimen

1. Jméno tvé v paměti bude **I** od pokolení do pokolení.
2. Skvěje se Bůh ve svatých svých!

Alleluja (1. hlas)

1. V utrpení svém očekával jsem Hospodina, a on shlédł na mne a modlitbu mou vyslyšel.
2. Trpělivě očekával jsem Hospodina, a on mi naslouchal.

K svatému přijímání viz světíteli.

Služba ctihodným ženám (dvěma a mnohým)

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (1. hlas)

áříte nám shůry, takže se podobáte pa-prskům Božského Slunce; duchovními blesky osvěcujete svět a zaháníte tmu démonických pluků zla. Proto slavíme váš světlonosný a božský svátek.

Spatřivše krásu ráje a hojně se jí nasytivše, vypučely z vás *jako z rajských stromů* neuvadající květy, jež dávají světu poznání Boha. Vůni těchto květů okoušíme skrze duchovní lásku k vám, a tím i my rodíme všeliké dobré plody z duší svých.

Ozdobily jste se mnišským životem a mnohými pústy, takže jste všem zazářily jako slunce. Tak jste se proslavily, nejctihodnější matky, požíváte rozkoše slávy Boží a přimlouváte se za spásu naši.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Zmítán bouří na hlubokém moři světa, toužím uchýlit se do tichého přístaviště přímluv tvých, přečistá Panno, a proto vzývám tebe: Zachraň mne, neporušená Bohorodice, vztáhni mocnou svou pravici k tonoucímu služebníkovi svému.

Křížový

Dítě mé, zaúpěla Matka, sám vidíš mé srdce probodnuté mečem jako kopím, jak mi bylo dávno prorokováno. Neboť hledím na tebe, Kriste, jenž krásnější jsi nad všechny syny lidské, jak jsi byl dobrovolně s lotry jako zločinec přibit na kříž.

Je-li svátek:

»Sláva...« (8. hlas)

Záplavou slz jste uhasily oheň tělesných slastí, a roznítily jste v sobě touhu po milování Boha. Bez vášně jste si Krále Krista zamilovaly a jako nevěsty se k Němu připojily, pročež vstoupily jste nyní do síně svatební. Jako ty, které Jej důvěrně poznaly, přimlouvejte se k Tomu, jehož milujete, za ty, kteří vás s láskou uctívají.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Vládkyňe, přijmi prosby služebníků svých a vysvoboď nás od všeliké nouze a zármutku.

Je-li svátek s polyjelejem:

»I nyní...«

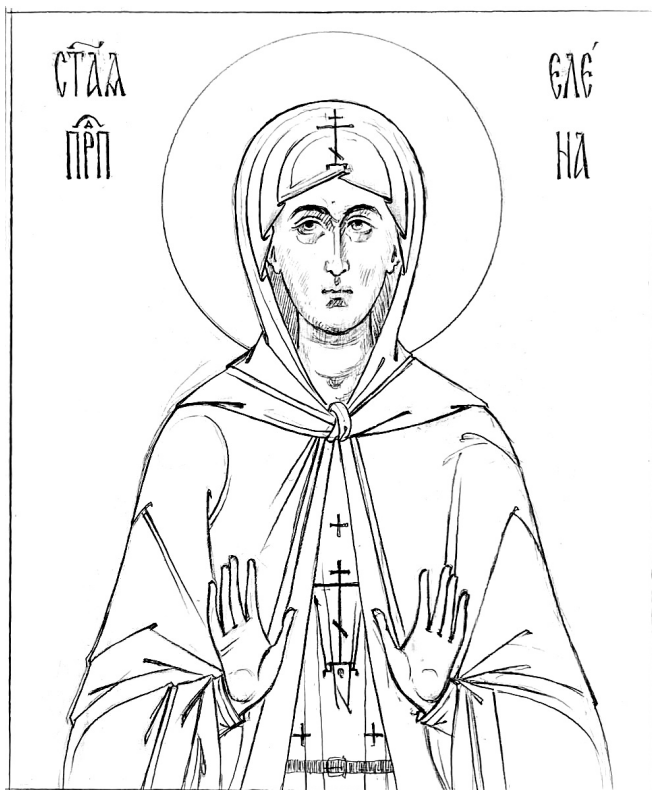
Nedělní bohorodičen (dogmatik)

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (4. hlas)

Kráčely jste úzkou stezkou vedoucí k životu věčnému. Hladinu ducha svého jste zachovávaly nerozbouranou, a tím jste se ochránily před utonutím v hlubinách. Staly jste se chloubou postníků, ó ctihodné matky naše, mocně jste zničily ďábelské pasti duchovní, a proto jste obdržely za dědictví nebeské království a požíváte nepřestávající rozkoše krásy rajské.

Verš: Podivuhodný je Bůh ve svatých svých,
Bůh Izraele.

Skvostný život váš byl k podivení andělům a zděsila se ho pýcha ďáblova. Sbory věřících jej zdobí skvělou oslavou, neboť nás stále voláte na cestu k nebeskému příbytku Kristovu. Přimlouvejte se u Něho, aby od záhuby a béd vysvobodil ty, kteří u víře konají ctihodnou památku vaši.

Verš: Čestná před Hospodinem jest smrt
svatých jeho.

Pění a chválu jste Kristu každého dne přinášely, když jste v pustině přebývaly, ó matky ctihodné. Bohu jedinému jste svěřovaly duše své i myšlenky, a jako veliký Mojžíš jste směly vstoupit do svatyně nepřístupné. Tak jste nad neviditelným nepřitelem zvítězily a staly jste se živoucími nádobami plnými blahodati Božího Ducha.

»Sláva...« (4. hlas)

Panny zamilované do Pána a nebeského Ženicha svého, který si vás zasnoubil, podro-

bily jste se Jeho učení a nad tělesnou svou slabost jste se povznesly silou ducha svého, zkrotivše hříšné vášně zbožnou horlivostí. Tím jste se zalíbily Kristu, jenž vás, ctihodné matky naše, uvedl s veselím do nebeské síně svatební.

»I nyní...« (Bohorodičen nedělní)

Svíce nehasnouce, trůne spravedlnosti, přečistá Vládckyně, pros, aby spaseny byly duše naše.

Křížový

Nelkej nade mnou, ó Matko, vidíc na dřevě kříže visícího Syna svého a Boha, který zavěsil zemi na vodách a nikdo ji nevyrvé z rukou jeho. Vždyť já jsem stvořil všechno, co učiněno bylo, takže vstanu z mrtvých a budu oslaven, svou silou rozdrtím království pekla a zničím jeho moc, jako Milosrdný vysvobodím ty, kdo jsou spoutáni jeho zlem, a jako Lidumil je k Otci svému přivedu!

Tropar (2. hlas)

Pravé touze se zasnoubivše, **I** pozemského manželství jste se zřekly ❖ a duchovními zápasu za dosažení ctností jste rostly vzhůru, **I** dosáhnuvše výšinu neporušenosti, ❖ v Kristu slavné, duše krásné, velice bohaté, **I** sloupy a vzory mnišství. ❖ Proto neustále proste za nás, **I** kteří s láskou slavíme vaši památku.

Liturgie

Kondak
(2. hlas; zpívá se na 1. hlas — stichirový)

Těla svá jste postem mořily, **I** Tvůrce prosily neusínajícími modlitbami za hříchy své, ❖ abyste přijavše jejich úplné prominutí, **I** obdržely Božské odpuštění a království nebeské. ❖ Proste za nás všechny **I** Krista Boha.

Prokimen

1. Jméno tvé v paměti bude I od pokolení do pokolení.
2. Skvěje se Bůh ve svatých svých!

Alleluja (1. hlas)

1. V utrpení svém očekával jsem Hospodina, a on shlédł na mne a modlitbu mou vyslyšel.
2. Trpělivě očekával jsem Hospodina, a on mi naslouchal.

K svatému přijímání viz světiteli.

Služba ctihodné mučednici (jedné)

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (8. hlas)

Mučednice (*jméno*), trpitelko všechvalná, ty jsi svou zdrženlivostí a postem skolila tělesné vášně, strádáním jsi zabila hada a nepřítele, snášením svých utrpení jsi udivila anděly. Skrže muka svá jsi přinesla lidem radost, jsi okrasou mnišek a nádobou plnou ctnosti panenství. Pros za nás, aby spaseny a osvíceny byly duše naše.

Jak tě máme nazvat, ó slavná? Nevěstou Kristovou, skvoucí se ozdobami panenství? Dcerou vyvolenou? Obyvatelkou nebeského Jerusalema? Ženou rozmlouvající s anděly? Blaženě přebývající v nebeských síních? Trpitelko (*jméno*), která jsi snášela velká muka, pros, aby spaseny a osvíceny byly duše naše.

Vytrpěla jsi vytrhání zubů, useknutí rukou i nohou a odřezání prsou. Bezbožní mučitelé ti odsekávali části těla, aby tě zohavili, ty jsi však vzhlížela ke kráse Božského Ženicha a snášela všechny nelidské bolesti. Veškerá

utrpení překonavši, (*jméno*), nevěsto Kristova, nyní jsi krásná a nesmrtelná. Pros, aby spaseny a osvíceny byly duše naše.

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Který projev tvé vznešenosti je podivuhodnější, přečistá Panno? Léčíš nemocné, vysvobozuješ od vášní a trápení, zaháníš výpady bezbožných útočníků. Z béd vysvobozuješ ty, kteří tě opěvují, soužení utišuješ přímluvou svou. Dárkyně nesmírné radosti, Panno, budiž zastánkyní služebníků svých, kteří prosí za spásu duší svých.

Křížový

Uviděvši neposkvrněná Ovečka a neporušená Vládkyně tenkrát svého Beránka na Kříži povýšeného, s mateřskou bolestí naříkajíc, užasle zvolala: Nejmilejší dítě! Co je to

za nové a veleslavné vidění? Jak to, že nevděčné shromáždění vydává tě Pilátovu soudu a odsuzuje na smrt toho, kdo je Životem všech? Leč opěvám, Synu a Slovo Boží, nevypravitelné tvé sestoupení za člověkem do hlubin jeho pádu.

Je-li svátek:

»Sláva...« (2. hlas)

Radostným hlasem a zpěvem žalmů voláme s jáсотem, opěvující ctihodnou mučednici (*jméno*), neboť k zemi srazila modlářský klam a útočícího nepřítele statečně zadupala do prachu nohama svýma. Proto při skonání svém vzlétla na nebesa a majíc hlavu ověncenu korunou, volala: Po tobě, Ženichu můj, dychtím a tobě jsem odevzdala tělo své v mukách, které jsem od bezbožníků vytrpěla pro lásku k tobě a v touze býti s tebou. Kéž mne uvedeš do nádherných příbytků svých, kde mají svůj domov ti, kteří se věčně radují.

»I nyní...« (Bohorodičen)

V tebe skládáme naději, Bohorodice, ať nás nikdy neopustí naděje v tebe. Zachraň nás z béd, neboť jsi pomocnicí nás, nerozumných, ale zkázou pro sročení dotěrných útočníků kladoucích léčky a činících úklady. Neboť tys naše záchrana, jediná blahoslovená.

Křížový

Uviděvši neposkvrněná Ovečka svého Beránka, jak se jako člověk dobrovolně nechal vléci na zabití, s pláčem pravila: „Spěcháš, Kriste, učinit nyní bezdětnou mě, která tě porodila? Proč jsi to učinil, Vykupiteli všech? Přesto však chválím a oslavuji krajní dobrotu přesahující veškeré pomýšlení a všechna slova, Lidumile.“

Je-li svátek s polyjelejem:

»I nyní...«

Nedělní bohorodičen (dogmatik)

Zmizel stín starého Zákona...

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (4. hlas)

Mučení jsi přetrpěla, všechvalná (*jméno*), dvojitým zápasem svým. Bojovala jsi zbrocená potem asketického zápasu ve zdrženlivosti, který jsi smísila s krví mučednictví. Pročež ti Dobrodinec daroval dvojitou korunu; k Němu jsi vystoupala, ctihodná, oděná šatem zlatoskvoucím, neboť jsi současně panna neposkvrněná i mučednice nepřemožená.

Verš: Podivuhodný je Bůh ve svatých svých,
Bůh Izraele.

Krása tělesná i božská nádhera duše tvé se slévají; zářila jsi jako lilie, když jsi v nebeských příbytcích pro ctihodné zblílila svůj šat,

prolitou krví ses do ruda zbarvila, nevěsto neposkvrněná, **(jméno)**. Proto tě jako pannu a mučednici přijal překrásný nebeský Snoubenec tvůj do paláce svého neporušitelného.

Verš: V chrámech dobrořečte Bohu, Hospodinu, kdož pocházíte z vyvoleného lidu jeho!

Anděl stál při tobě a opatroval tě, všechvalná **(jméno)**. Od dětství již byla zjevná tvá bázeň Boží, a nakonec jsi byla obětována jako žertva důstojná, zachovávaná pro Vševládce. Přemohla jsi tedy s převahou bláznovství mučitelů a běžela ke Kristu, Ženichu svému.

»Sláva...« (6. hlas)

Stanula jsi po pravici Spasitele, panno **(jméno)**, trpitelko a mučednice, oděna jsouc do ctnosti jako nepřemožená. Okrášlena olejem čistoty a krví utrpení, voláš k němu hlasem radostným: Lampa má hoří, utíkám za vůní tvého myra, Kriste Bože, neboť raněna jsem tvou láskou, nezapuzuj mne, Ženichu nebeský! Na její přímlyvy sešli nám, nejmocnější Spasiteli, milost svou.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Oči srdce svého nespouštím z tebe, Vládkyně, nepřehlédni nevýznamné vzdechy mé v hodinu, kdy Syn tvůj bude soudit svět. Budiž mi záštitou a pomocí.

Křížový

Uviděvši ta, jež tě porodila, tebe, Kriste, přibíjeného na Kříž, zvolala: „Co je to za divné tajemství, na něž hledím, Synu můj? Dárce života, jak to, že umíráš, jsa tělem zavěšen na dřevě?“

Tropar (4. hlas)

(Jako mučednici)

Ovečka tvá **(jméno)**, ó Ježíši, **I** vyzývá tě vroucně: ♣ Tebe, nebeský můj ženichu, miluji, **I** a hledajíc tebe, strádám ♣ a dávám se spolu s tebou ukřižovati a pohřbíti **I** skrze krvavý křest tvůj. ♣ Trpím pro tebe, abych dosáhla tvého království, **I** a umírám pro tebe, abych

Η ΑΓΙΑ

ΕΥΓΕ
ΝΙΑ

žila s tebou. ♣ Přijmi mne jako oběť neposkvrněnou, **I** neboť se obětuji z lásky k tobě. ♣ Na její přímlyvy, ó Milosrdný, **I** spasiž duše naše!

Liturgie

Kondak (4. hlas — stichirový)

Svatá památka tvá dnes září světu jako slunce, **I** vyprávějíc o životě tvém, **(jméno)**. ♣ Neboť zdrženlivostí jsi tělesné žádosti vymýtila **I** a krví utrpení stala ses nevěstou Kristovou. ♣ Vysvobod tedy ode všeho zlého ty, kteří tě chválí, **I** ať k tobě zní naše volání: Raduj se, matko ctihodná.

Prokimen, alleluja a k svatému přijímání

Jako mučednici

Služba světiteli vyznavači a ctihodnému vyznavači

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (4. hlas)

Idíme tě jako pevnost pravdy a sloup víry; předkládáš dogmata, hlásáš zbožnost. Jsi příbytkem čistoty, vyvolenou nádobou plnou vůně Svatého Ducha, klenotnicí naplněnou posvátným učením. Ó, pevný kameni v základech církve Kristovy, úkaze posvátný, Bohem inspirovaný (**jméno**).

Chválíme tě jako následníka apoštolů, který si osvojil chování mučedníků, a horlivého jako slavní postníci. Neseš na sobě pečeť učitelů církve ukazujících Boha, uvádíš nás do tajin Kristových! Ó, bohonosný a všechvalný, moudrý (**jméno**), který utápíš myšlenky přestupníků a rouhačů v řece pravého poznání, jež z Boha vyvěrá.

Rozmnoživ hřivnu moudrosti, získal jsi bohatství a stal ses hodným vstoupit v radost Pána svého. Pozlacen září Božské blahodati, zaskvěl ses jako jasný blesk duchovní a nyní stojíš po pravici Krista Životodárce a paprsky světla na nás sesíláš, slavný (**jméno**).

»Sláva... I nyní...« (Bohorodičen)

Omyj poskvrnění i všechny krvácející a hnissající rány z vášnivého srdce mého, Bohorodice všemi opěvovaná. Od hříchu mne tím očistiš, Panno přečistá, a roztěkanost mysli mé uklidíš, abych velebil sílu tvou a mocné tvé zastání, já bídný a nepotřebný služebník tvůj.

Křížový

Uviděvši Nejčistší Panna Krista, Lidumila, jak byl ukřižován a bok mu byl kopím probodnut, s pláčem zvolala: „Co to má znamenat, Synu můj? Jak se ti odplatili nevděční

lidé za to, že jsi jim dobro činil? A ty jsi ještě spěchal, Nejmilejší, abys mne učinil bezdětnou? Podivuji se, ó Milosrdný, dobrovolnému ukřižování tvému!“

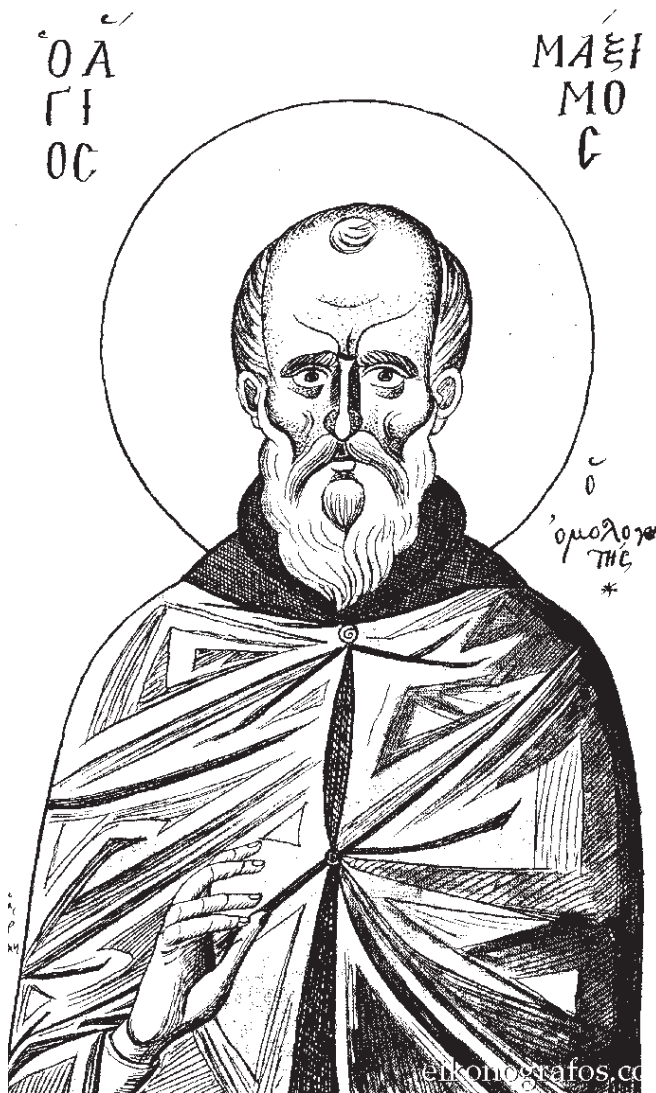
Je-li svátek:

»Sláva...« (6. hlas)

Blahodat Svatého Ducha plyne z úst tvých, otče ctihodný (**jméno**), proto jsi byl pravým pastýřem církve Kristovy, učil jsi duchovní ovce stádece svého věřit v jednobytnou Trojici a jediné Božství.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Nikdo z utíkajících se k tobě, přečistá Boho-

rodice Panno, neodchází od tebe zahanben. Kdo tě prosí o blahodať, obdrží dar prosit za to, co je mu prospěšné.

Křížový

Uviděvši tebe nejčistší Panna na kříži visícího, s pláčem úpěla jako Matka tvá: „Synu můj a Bože můj, nejsladší Dítě mé, proč snášíš potupná muka tato?“

Je-li svátek s polyjelejem:

»I nyní...«

Nedělní bohorodičen (dogmatik)

Kdo by nevelebil tebe...

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (8. hlas)

Otče nejmoudřejší, (*jméno*), zjasnil jsi posvátnými hymny církev Kristovu, které jsi, podoben Davidu, zpíval písně své. Ó, živoucí hudební nástroji v rukách Božích, božská harfo Svatého Ducha, který hrál skrze tebe, dotýkaje se tě jako strun, aby zvučely nebeskou melodií! Jako libozvučnému nástroji duchovnímu ti všichni naslouchali a svatými písněmi svými jsi lidi k Bohu přiváděl.

Verš: Čestná před Hospodinem jest smrt svatých jeho.

Otče přeslavný, ctihodný (*jméno*), opustil jsi bouři hluku světského, utekl jsi do tišiny Kristovy, kde jsi duchovně zřel díla Boží. Tvým bohatstvím je zjevení světla Božského, ó nejblaženější otče. Věřícím jsi rozdával z tohoto bohatství, když jsi velkolepě zářil životem svým.

Verš: Blažený muž, který se bojí Hospodina a v příkázáních jeho má svou zálibu

Pojďte, synové pozemští, abychom dnes v písních zbožně opěvovali posvátnou a důstojnou slavnost ctihodného (*jméno*), neboť se stal hodným vpravdě přijmout světlo Boží. Z nevýslovného milosrdenství Vládcce a Pána Ježíše, které vidíme, jak se na tobě zračí, jsme poznali, že máme oslavovati tebe, ctihodného otce našeho.

»Sláva...« (8. hlas)

Ctíme tě, jako vůdce mnoha monachů, otče náš (*jméno*), neboť jsme poznali, že pravá je cesta tvá. Pro Krista ses namáhal a svým vítězným úsilím odsoudil jsi k zavržení síly nepřitele. S anděly jsi rozmlouval, blažený otče, a získal podíl se ctihodnými mnichy a spravedlivci, s nimiž prosíš Pána, aby se smiloval nad dušemi našimi.

»I nyní...« (Bohorodičen nedělní)

Panno bez účasti muže...

Není-li svátek, zpívej tento bohorodičen:

Svatá Panno, Bohorodice, k záštitě tvé se utíkám, neboť vím, že v tobě naleznu záchranu. Jako Přechistá mi totiž můžeš pomoci.

Křížový

Ovečka neposkvrněná hledíc na Beránka na kříži dobrovolně přibitého, naříkala bolestně: Běda mně, milované dítě! Čím se ti odměnilo shromáždění židů nevděčné, které se rozhodlo učinit mne bezdětnou a zbavit mne tebe, Synu nejmilovanější!

Tropar (8. hlas) — varianta pro světitele

Pěstiteli pravoslaví, **I** učiteli zbožnosti a čistoty, **✝** svícne světa a Bohem prodchnutá ozdoba archijerejů, **I** moudrý (**jméno**), jenž jsi svým učením všecko osvítil, **✝** ó duchovní harfo, **I** pros Krista Boha, aby spasil duše naše.

Tropar (8. hlas) — varianta pro ctihodného

Pěstiteli pravoslaví, **I** učiteli zbožnosti a čistoty, **✝** svícne světa a Bohem prodchnutá ozdoba mnišstva, **I** moudrý (**jméno**), jenž jsi svým učením všecko osvítil, **✝** ó duchovní harfo, **I** pros Krista Boha, aby spasil duše naše.

Liturgie

Kondak

(2. hlas, zpívá se na 1. hlas — stichirový)

Nalezl jsi potěšení ve zdrženlivosti, **I** žádosti tělesné jsi uspal, bohomyslný. **✝** Vírou jsa pěstěn, jako rajský strom života jsi rozkvetl, **I** (**jméno**), otče svatý.

Prokimen

1. Chvály dojdou ctihodní ve slávě, **I** radovati se budou na místě odpočinutí svého.
2. Zpívejte Hospodinu píseň novou, chvála jeho je v chrámu ctihodných.

Alleluja (6. hlas)

1. Blažený muž, který se bojí Hospodina a v přikázáních jeho má svou zálibu.
2. Mocné bude na zemi potomstvo jeho.

K svatému přijímání

V paměti věčné bude spravedlivý, pověsti špatné nemusí se bát.

Alleluja. (3x)

Služba nezištníkům a divotvorcům

Večerní

Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (4. hlas)

odou duchovní jste byli naplněni jako řeky rozvodněné, a proto stvoření zaplavujete Božími zázraky. Slavnými dary uzdravení vysušujete dušehubné vášně, léčíte nemoci a zaháníte temné duchy, bohonosní nezištníci, (*jméno*), přimluvci za duše naše.

Utrpení krotíte beze slov pouze silou duší svých, lidem i zvířatům udělujte dobrodiní, neboť Kristus vás obohatil darem uzdravování. Proto konáme váš posvátný a světlem se skvoucí svátek a prosíme za očistění duší našich.

Chrám váš svatý se jeví jako nebe zářivé, které *skrání stvoření* spásou *Kristovou*; hvězdami jsou na něm zázraky zachraňující nemocné; jako slunce na nebi chrámu tohoto vzešlo světlo skutků božských uzdravení. Blahoslavený (*jméno*), slavný (*jméno*), služebníci Hospodinovi, přimlouvejte se za duše naše.

Je-li svátek:

»Sláva...« (8. hlas)

Koho byste neudivil a kdo by vás neoslavoval? Kdo by neopěvoval zázraky moudrých a slavných nezištníků? Vždyť i po svatém svém odchodu ze země udělují hojné léčení všem, kdo se k nim s vírou utíkají. Z jejich uctívaných a svatých ostatků vyvěrá léčivý pramen blahodati. Ó, svatá dvojice nezištníků, ó, úctyhodné hlavy vaše! Ó, moudrosti a slávo Bohem vám darované blahodati! Proto v písních vzýváme Boží dobrodiní, neboť On nám zjevil vás jako léčitely duší a těl našich.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Raduj se, chloubu světa. Raduj se, chráme Páně. Raduj se, horo Bohem zastíněná. Raduj se, útočiště všech. Raduj se, svícne zlatý. Raduj se, slávo pravoslavných uctívaná. Raduj se, Marie, Matko Krista Boha. Raduj se, ráji. Raduj se, božský stole prostřený. Raduj se, síni nebeská. Raduj se, nástroji zlatý, který bez sežehnutí žhavý uhlík z nebeského oltáře uchopil. Raduj se, naděje všech!

Křížový

Na kříži zavěšeného Pána, když spatřila ta, která tě porodila, zachovávajíc čistotu panskou, přistoupila co nejbliže a s pláčem úpěla: „Dítě, proč tělesně trpíš a snažíš se učinit mne bezdětnou? Pospěš se proslavit, abych mohla velebit utrpení tvé.“

Je-li svátek s polyjelejem:

»I nyní...«

Nedělní bohorodičen (dogmatik)

Král nebeský...

Vchod. Prokimen dne

Paremije (čtou se, je-li svátek)

Stichiry na stichovně (1. hlas)

Сvěcujete celý svět blesky zázraků, svatí nezištníci, zářící pochodně! Blahodati jste podobni nebesům, jako hvězdy nás paprsky svými vybízíte k vznešenému životu a ke skutkům ctnostným.

Verš: Svatým, kteří jsou na zemi jeho, Bůh podivuhodně zjevil všechna přání svá.

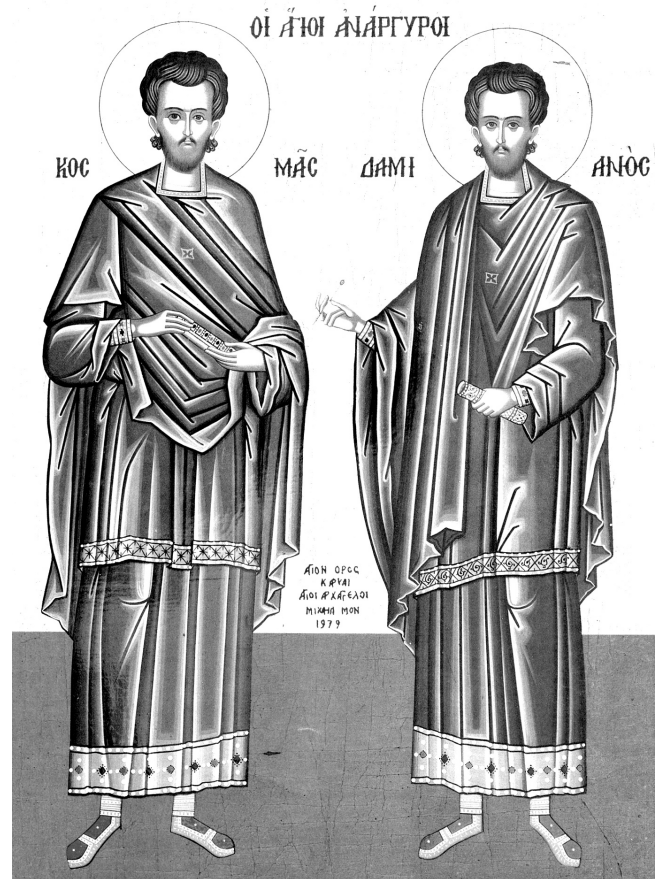
Oblaka kropící déšť jste předčili svým darem hojných řek zázraků, jimiž jste duchovně napojili celou zemi, mučedníci Páně, abyste nás přiměli v písních děkovat Bohu za uzdravení, která nám od Boha podáváte.

Verš: Hle, jaké dobro a jaká útěcha tam, kde bratři žijí svorně!

Obrželi jste od Boha moudrost jménem Kristovým uzdravovat duše i těla od utrpení, mučedníci Páně, kteří nadpřirozeně léčíte všechny nemoci vanutím Ducha Svatého, aniž byste hojili choroby léky lidskými.

»Sláva...« (4. hlas)

Přistupujete k prameni uzdravení a čerpáte z něj vyléčení nemocí pro všechny, kdo si to žádají, svatí nezištníci (*jména*), neboť jste obdrželi nejvzácnější dary ze stále tekoucího pramene Života od Spasitele Krista. Pán vám totiž pravil jako svým horlivým apoštolům: „Hle, dal jsem vám moc nad duchy nečistými, abyste je vymítali a uzdravovali wszeliký neduh a každou ránu.“ Dobře jste žili dle jeho pokynu: „Zadarmo jste dostali, za-

darmo dávejte,“ tedy uzdravujte utrpení duší i těl našich.

»I nyní...« (Bohorodičen nedělní)

Shlédni na prosby...

Není-li svátek, zpívej tento bohorodičen:

Bohorodice, Královno všech, pravoslavných křesťanů chloubu, útoky heretiků záhy znič a jejich tváře ať jsou zahanbeny, neboť *bloudící ve víře* se ti neklaní ani nectí, přečistá Panno, důstojný obraz tvůj.

Křížový

Uviděvši Nejčistší Panna Krista, Lidumila, jak byl ukřížován a bok mu byl kopím probodnut, s pláčem zvolala: „Co to má znamenat, Synu můj? Jak se ti odplatili nevďeční lidé za to, že jsi jim dobro činil? A ty jsi ještě spěchal, Nejmilejší, abys mne učinil bezdětnou? Podivuji se, ó Milosrdný, dobrovolnému ukřížování tvému!“

Tropar (8. hlas)

Svatí nezištníci a divotvorci, **I** navštivte naše nemoci; ♣ darem jste dostali, **I** darem nám dávejte.

Liturgie**Kondak (8. hlas — stichirový)**

Přijavše blahodať uzdravování, **I** přinášíte zdraví potřebným. ♣ Vaším navštívením **I** smělost útočících nepřátel podlomíte, ♣ uzdravující svět zázraky, **I** lékaři, divotvorci přeslavní.

Služba jurodivým**Stichiry na »Hospodine, k tobě volám...« (8. hlas)**

Blažený bohomyslný (*jméno*), v čisté duši tvé zářily myšlenky pravé víry, takže se mysl tvá skvěla blesky ctností, proto osvěcuješ všechny věřící a zaplašuješ tmu démonskou. Jelikož máš účast na nepohasínající blahodati, velebíme tě všichni zbožně, ó podivuhodný.

Maje milostivou duši a čisté uvažování, srdce bdělé, víru nezmatenou a pravou lásku bez licoměrnosti, vystoupil jsi ze země k nebesům a přebýváš se sbory ctihodných. Proto tě uctíváme posvátnými písněmi a zbožně tě všichni oslavujeme, podivuhodný (*jméno*).

Svatým učením ses posiloval, tělesné vášně jsi vyhnal z duše své, aby ses učinil příbytkem Svaté Trojice. Tak jsi přesídlil do místa svatého života a tvé neporušené blahoslavené tělo Bůh doposud zachoval jako svatou nádobu, kterou ses v životěездеjším stal, ctihodný (*jméno*), aby tě oslavil a zjevil nám.

Prokimen

1. Hospodin uskuteční předivně všechna svá přání ve svatých, **I** kteří jsou na zemi jeho.
2. Mám Pána stále na zřeteli, neboť je mi po pravici, abych nezakolísal.

Alleluja (4. hlas)

1. Hle, jaké dobro a jaká útěcha tam, kde bratři žijí svorně!
2. Neboť tam odevzdal Hospodin požehnání a život na věky.

K svatému přijímání

Plesejte, spravedliví, Hospodinu, sluší se upřímnou Mu zpívati chválu. Alleluja (3x)

»Sláva...« (1. hlas)

Jak bychom se neměli divit životu tvému, ctihodný (*jméno*)? Jak nevychvalovat tvůj apoštolům rovný život, myšlenky čisté, mírnost tvé pokory a mlčenlivosti, i almužny hojně? Vždyť ses ozdobil všemi ctnostmi, blahoslavený, a proto tě očekávala radost nevypravitelná a království nebeské.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Modlitby hříšníků přijmi a utrápené vzdechy nepřehlížej, Bohorodice. Pros Syna svého, který vyšel z přečistého lůna tvého, za spásu naši, Panno přečistá.

Křížový

Když Matka čistá spatřila Syna svého a věčného Vládce, jak má ruce rozpjaté na kříži a kopím probodnutý bok, naříkala, úpějíc: Běda mně, jaká muka snášíš, abys zbavil lidi utrpení, Lidumile!

Je-li polyjelej:

Nedělní bohorodičen (dogmatik)

Vchod. Prokimen dne

Paremije

Stichiry na stichovně

A omem i sídlem Ducha Přesvatého stal ses, moudrý (*jméno*). Učiň tedy příbytky Ducha Svatého i z nás, kteří ctíme svatou památku tvou.

Verš: Spravedlivý veseliti se bude v Hospodinu a naději svoji skládá na něho.

V srdcích věřících září jako slunce vzor života tvého, plného zázraků. Osvěcuji světlem nehasnoucím i nás, kteří ctíme nejdůstojnější památku tvou.

Verš: Spravedlivý jako palma rozkvetne, jako cedr libánský vyrostne.

Neustávej v přímluvách za věrné služebníky, které jsi osvítil duchovním životem svým, svatý (*jméno*). Abychom všichni radostně uctili důstojný svátek tvůj.

»Sláva...« (4. hlas)

Jako pozemský anděl a nebeský člověk ses ukázal, nejblaženější (*jméno*). Jsi pro nás pramenem pláče z dojetí, krůpějí milosti, tůní plnou svatých slz, řekou uzdravení, po-

divuhodný a svatý. Jsi Boží oliva obsypaná plody, jsi lampa, která hoří olejem asketického úsilí tvého a osvěcuje svou září ty, kteří tě věrně chválí. Pros Krista, Lidumila, aby z béd vysvobodil ty, kteří s láskou uctívají nejdůstojnější památku tvou.

»I nyní...« (Bohorodičen)

Vysvobod' nás z nouze, Matko Krista Boha, která jsi porodila Stvořitele všech. Abychom k tobě všichni zvolali: Raduj se, jediná zastánkyně duší našich.

Křížový

Vidíc přecistá Vládkyně ukřižovaného Krista, jak zahubil lstivého ďábla, užasla nad nekonalou trpělivostí jeho. K milosrdnému Vládcu, který z ní se narodil, zvolala s pláčem: Nejmilejší dítě mé, nezapomeň na služebníky své, neprodlévej, Lidumile, a sešli mi útěchu.

Je-li svátek, pak nedělní bohorodičen.

Tropar (1. hlas)

Uslýšev hlas apoštola Pavla pravícího: **I** „My jsme blázní pro Krista,“ **♣** služebník tvůj (*jméno*) **I** bláznem byl na zemi pro tebe, Kriste Bože. **♣** Uctívajíce jeho památku, **I** prosíme tebe, Pane, spasiž duše naše.

Kondak (8. hlas — stichirový)

Zatouživ po vyšší kráse, **I** nízké slasti jsi nadšeně zapudil, **♣** k marnostem světa **I** jsa lhostejný. **♣** Skonal jsi blaženě, (*jméno*), **I** prošed životem andělsky, **♣** s anděly neustále pros Krista Boha **I** za nás, všechny.

Prokimen

1. Čestná před Hospodinem **I** jest smrt svatých jeho.
2. Čím odplatím se Hospodinu na všechno, co mi prokázal?

Alleluja (6. hlas)

1. Blažený muž, který se bojí Hospodina a v přikázáních jeho má svou zálibu.
2. Mocné bude na zemi potomstvo jeho.

K svatému přijímání viz světiteli.

PAREMIJE

II. DÍL MINEJE

Světiteli mučedníku jednomu i dvěma a více — stejně jako mučedníkům.

Ctihodnému mučedníku jednomu i dvěma a více — stejně jako ctihodným otcům.

Mučedníci jedné a mučednicím dvěma a více i ctihodným mučednicím — stejně jako mučedníkům.

Vyznavači — stejně jako ctihodnému.

Jurodivým — stejně jako ctihodným.

Nezištníkům — stejně jako mučedníkům.

Proroku

Žalmista: Čtení z knihy Moudrosti Šalomounovy

Duše spravedlivých jsou v ruce Boží a trápení se jich nedotkne. Očím nerozumných se zdá, že umřeli, a jejich odchod se pokládá za trest; když se odebrali od nás, považuje se to za jejich zánik; leč oni jsou v pokoji. Neboť i když přijmou před lidskýma očima utrpení, jejich naděje je naplněna nesmrtelností. Každý pozemský trest, který by okusili, je malý oproti tomu velikému dobrodiní, jehož dojdou, neboť Bůh je vyzkoušel a shledal, že jsou Ho hodni. Zkouší je jako zlato ve výhni a přijme je jako plody obětované. Zasvítí ve chvíli, kdy jsou požati, jako když rychle vzplane obětovaný snopek obilný. Budou soudit národy a vládnout nad lidmi, a Hospodin v nich bude kralovat na věky. Ti, kdo v Něho doufají, poznají pravdu, a přetrvají ti, kdož jsou v lásce Jemu věrní. Neboť blahodať a milost jest v jeho svatých a navštívení v jeho vyvolených. [3,1—10; dle pravoslavného znění v Mineji]

Čtení z knihy Moudrosti Šalomounovy

Spravedliví žijí navěky, v Hospodinu je odměna jejich a pečuje o ně Nejvyšší. Proto přijmou království slávy a z ruky Hospodinovy korunu krásy; proto ochrání je pravíci svou a ramenem svým zaštití je. Vezme plnou zbroj svého rozhorlení a ozbrojí tvor-

stvo k odvetě proti nepřítelům. Oblékne se ve spravedlnost jako pancířem a jako přílbici si nasadí soud, jenž nehledí na osobnosti. Přijme nepřemožitelný štít – svatost a důstojnost. Naostří pak prudký hněv do kopí a přírodní svět spolu s Ním bude bojovat proti nerozumným lidem. Půjdou přímo šípy blesků a jako z dobře napnutého luku poletí z oblaků na cíle své. *Krupobití bude jako palba kamenů, zuřivě se budou jako z praku metat na lidi. Vzedme se nevolí proti nim mořská voda; proudy je pak zatopí krutě jako povodeň. Proti nim povstane duch mocný jako silný vítr a rozfouká je jako smršť. Nepravost zruší celou zemi. Zločinnost vyvrátí trůny mocných. Slyšte tedy, králové, a pochopte to! Poučte se, soudcové končin země! Slyšte, kdo ovládáte davy a pyšní se nad plemy národů! Neboť vláda je vám dána od Hospodina a vaše moc od Nejvyššího, který sleduje vaše skutky a zkoumá úmysly!* [6,16—7,3 / 5,15—6,3; pravoslavné znění z Mineje]

Čtení z knihy Moudrosti Šalomounovy

Spravedlivý, i kdyby předčasně umíral, zůstává v pokoji. Odsoudí spravedlivý svou smrtí žijící bezbožníky. Budou vidět jen skonání spravedlivého, ale nepochopí, jak o něm Hospodin rozhodl. Neboť on je srazí do prachu, že ani nehlesnou, vyvrátí je do základů a až do posledního zmizí v mukách a jejich památka zanikne. Uvědomí si své hříchy s hrůzou, a jejich nepravosti je usvědčí tváří v tvář. Povstane Spravedlivý tehdy s velkou smělostí před tvářemi těch, kdo ho uráželi a pohrdali jeho činy. Při pohledu na něj zachvátí je hrozný strach a užasnou nad jeho slavným spasením. S lítostí a uchem stísněným si povzdychnou: „To je ten, kdo nám byl kdysi k smíchu jako příklad hanby! My hlupáci! Jeho život jsme považovali za bláznovství a jeho konec za bezectný. Jak to, že je připočten k Božím synům a že jeho úděl je mezi svatými? Zbloudili jsme tudíž z cesty

pravdy, světlo spravedlnosti nám nezasvitlo, slunce nám nevzešlo. Naplnili jsme své dny pácháním nepravostí a skutky záhuby, plahočili jsme se po stezkách křivolakých, ale cestu Hospodinovu jsme nepoznali.“ (*Moudrost 4,15-20 a 5,1-7*)

Apoštolu jednomu

Čtení z prvního obecného listu Janova

1. Jn 3,21-24 • 1. Jn 4,1-6, 11-16,
20-21 • 1. Jn 5,1-5

Apoštolům dvěma a mnohým

1. Petr 1,3-9 • 1. Petr 1,13-19 • 1. Petr 2,11-24

Světiteli

Žalmista: Čtení z knihy Přísloví

Památka spravedlivého bude chválena, požehnání Hospodinovo spočine na hlavě jeho. Blažený člověk, jenž našel moudrost, i smrtelník, jenž získal poznání (Boha)! Získat ji je lepší než mít poklady zlata a stříbra, přinese užitku nad zlato. Její cena je nad drahé kameny. Je dobře známa všem, kteří ji milují, a nic z toho, co se zde považuje za vzácné, se jí nevyrovná. Dlouhověkost a léta života ve své pravici třímá; bohatství a slávu drží v levici. Z jejích úst vychází spravedlnost, na jazyku nosí zákon a milost. Slyšte mne, ó dítko! Budu mluvit o tom, co je důležité; blažený muž, který mi naslouchá, a člověk, který kráčí po cestách mých. Cesty jsou cestami života, a člověk po nich dochází Hospodinova zalíbení. Proto k vám volám, synové lidští, obracím se k vám hlasem svým: Já jsem Moudrost, tvořím svědomí, dávám poznání a povolávám rozumnost. Uděluji rady a skýtám pevnost, ode mne pochází poznání a mám velkou sílu. Já miluji ty, kdo milují mne, a kdo mě hledají, naleznou blahodať. Prostí, pochopte, v čem je rozum; nepoučitelní, otevřte svá srdce! Slyšte mne opět! Řeknu důležité věci. O pravdě hovoří můj jazyk, mým rtům se hnusí lež. Všechny vý-

roky mých úst jsou spravedlivé, není v nich nic falešného ani lstivého. Pro chápavého jsou všechny pravé, a prosté jsou těm, kdo dosahují poznání. Naučím vás pravdě, necht' v Hospodinu spočívá naděje vaše a buďte naplněni Duchem. [*Přísloví 3. a 8. kap.; biblický text upraven dle minejního textu v LXX*]

Čtení z knihy Moudrosti Šalomounovy

Zúst spravedlivého plyne moudrost. Ze rtů spravedlivého prýští blahodať. Ústa pokorných se naučila moudrosti. Spravedlnost je pak vysvobozuje od smrti. Když zemře člověk spravedlivý, nezahyne jeho naděje. Syn spravedlnosti se rodí do života a jako úrodu spravedlivosti sklídí blaženost. Spravedliví mají soucit a smilování. Světlo spravedlivým vždy září a od Hospodina přijmou blahodať a slávu. Jazyk moudrých zvěstuje, co je dobro. V srdcích jejich spočívá moudrost. Hospodin miluje svatá srdce, jeho přízeň spočine na těch, kdo se ubírají cestou nevinnosti. Moudrost Hospodinova se skvěje na tváři toho, kdo získal poznání (Boha). Navštěvuje na ty, kdo po ní touží, ještě dříve než ji poznají. Příjemné je hledět na ty, kdo ji milují. Kdo pro ni z jitra vstává neunaví se, a kdo kvůli ní bdí, brzy bude zbaven žalu. Sama vyhledává ty, kteří jsou jí hodni, a navštěvuje je. Ukazuje jim (Bohu) příjemné cesty své. Zloba nikdy nepřemůže moudrost. Proto jsem byl milovníkem krásy její, zamiloval si ji a vyhledával ji od mladosti své. Vyžádal jsem si ji za nevěstu, uvedl ji k sobě a miluji ji stále jako Vládcu všech. Skrývá v sobě Boží úmysly a dobře zná skutky jeho. Jejím dílem jsou ctnosti, naučí tě čistotě a poznání, spravedlnosti a statečnosti, nad které není nic potřebnějšího pro lidský život. Přeje-li si kdo ovládat mnohá dávná umění a prozkoumat je, dokázat oznámit, co praví starobylé jazyky, rozluštit záhady, pochopit znamení a zázraky, poznat události dávnověké, ve všem je mu dobrým rádcem, neboť je v ní nesmrtelnost a její slova udělují požehnání. Proto jsem rozmlouval s Bohem, prosil jej a celým svým srdcem mu pravil: Bože otců,

Hospodine milostivý, který jsi všechno slo-
vem svým stvořil a moudrostí svou vytvořil
jsi člověka, aby vládl tvory, jimž jsi dal
vniknout, a spravoval svět ve svatosti
a spravedlnosti! Uděl mi moudrost, která
spolu s tebou usedá na tvých trůnech, a ne-
vyklučuj mne z počtu služebníků svých,
vždyť jsem služebník tvůj, syn tvé služeb-
nice. Sešli tuto moudrost s nebes, od svatého
příbytku svého a od trůnu slávy své!
Aby zde se mnou přebývajíc, naučila mne,
v čem máš zalíbení, a vedla mne k poznání
(tebe) a zachovala mne ve slávě své. Neboť
myšlení smrtelníků je chybné a ahřívá
jsou úmysly jejich. [Přísl. 10; 11; 13; 14; 15; 22.
Moudrost 9]

Čtení z knihy Moudrosti Šalomounovy

Chválit spravedlivého přináší lidem
radost. Jeho památka je přece nes-
mrtelná, je totiž známa Bohu i lidem; jeho
duše je milá Pánu. Mužové, zamilujte si
moudrost a zůstanete na živu! Žádejte ji
a budete poučeni. Její začátek je láska a za-
chovávaní Zákona. Važte si moudrosti, abyste
na věky kralovali! Sdělím vám to
a nebudu před vámi skrývat tajemství Boha.
Vždyť on vyučuje moudrosti a je vůdcem
moudrých a rozumí každé myšlence a počí-
nu. Moudrost naučí všemu myšlení. V ní je
přece duch poznání a svatosti, zář stále jsou-
cího světla a odraz Boží dobroty. Ona vytváří
Boží přátele a proroky. Je krásnější než
slunce a než všechny stvořené hvězdy, a třebaže
přisouzena světlu, byla ještě dřív. Ta
zbavuje nemocí ty, kdo jí slouží, a uvádí na
cestu spravedlnosti. Dopřává jim, aby měli
svatou mysl, chrání je od lovců a dává jim
sílu k hrdinství, aby všichni pochopili, že
mocnější než všechno je zbožnost. Zloba ni-
kdy nepřemůže moudrost, která *naopak* na
soudu usvědčí zlo, aby neuniklo. Smýšlejí
nespravedlivě, kdo si řeknou: „Způsobíme
násilí spravedlivému, nebudeme dbát jeho
svatosti, ani se nezastydíme před šedinami
vysokého stáří, neboť síla se nám stane zá-
konem. Chytneme spravedlivého, poněvadž
je nám nepohodlný a staví se proti našim čí-
nům; haní nás, že jsme se odchýlili od Zákona

a vyhrožuje nám trestem *shůry* za naše
provinění. Káže nám, abychom poznali
Boha, a sebe nazývá služebníkem Páně. Stal
se nám usvědčením našich úmyslů, je nám
zatěžko být jen na něj pohledět, protože jeho
život není jako životy jiných a jeho cesty smě-
řují jinam. Jsme mu pro smích a vyhýbá se
našim cestám jako nečistotě, a smrt, kterou
skončí spravedliví, prohlašuje za blaženou.
Uvidíme tedy, jsou-li jeho slova pravdivá.
Vyzkoušíme, zda to s ním dopadne podle
jeho řeči. Posměchem a mukami ho ztrápi-
me, abychom poznali jeho mírnost a vyzkou-
šeli, zda nebude spílat. Odsoudíme ho
k hanebné smrti, dostane se mu za jeho slo-
va odplaty.“ Takto uvažovali, ale zmýlili se,
neboť je zaslepila jejich zloba. Necháпали
Božích tajemství a nepřipustili, že ty jsi jedi-
ný Bůh, který nad životem i nad smrtí vlád-
ne a který zachraňuje v době soužení
a vysvobozuje od každého zla. Je slitovný
a milostivý, dává svým svatým blahodať
a svou paží staví se na odpor pyšným. [Moudr
4,1; 14; Moudr 6,11; 17; 18; 21; Moudr 2,1; 10; 11; 13–16; 17;
19–22; dle pravoslavného znění v Mineji]

Světitelům

Památka spravedlivého bude chválena...
(Jako pro světitele)

Žalmista: Čtení z knihy Přísl. 10

Zúst spravedlivého plyne moudrost,
kdežto jazyk proradného shnije. Ze rtů
spravedlivého vyvěrá blahodať, kdežto z rtů
darebáků proudí jen nemravnost. Falešné
míry se Hospodinu hnusí, váhy poctivé jsou
mu příjemné. Povýšenost následuje ostuda,
moudrost je tam, kde pokora. Poctivé vodí je-
jich upřímnost, proradné zničí jejich faleš-
nost. V den hněvu (Božího) majetek nijak
neprospěje, poctivost však zachraňuje před
smrtí. Když zemře spravedlivý, zanechá bēdo-
vání (neboť je živ). Záhuba bezbožníka bývá
je výsměchem jeho nadějí a síle. Spravedl-
nost nevinného mu vytvoří cestu (k životu),
kdežto nespravedlnost se zřítí do propasti
vlastní bezbožnosti. Spravedlnost mužů
spravedlivých je vysvobodí; přestupníci jsou

lapani vlastní proradností. Muži spravedlivému při jeho skonu nezanikne naděje. Chlouba bezbožných všem bude smetena. Spravedlivý bude vysvobozen od nástrah, místo něho padne darebák. V ústech bezbožníků je past na obyvatele města. Myšlení poctivých mu však prospívá. Město je budováno dobrem spravedlivců, ze smrti bezbožníků se všichni radují. Požehnáním poctivých se pozvedá město, ústy darebáků bývá bořeno. Kdo nemá rozum, hádá se s bližním, moudrý člověk pomlčí. [Přísloucí 10,31–32; 11,1–12]

Čtení z knihy Moudrosti Šalomounovy

Spravedlivý i kdyby předčasně umíral, zůstává v pokoji, neboť důstojnost stárí netkví v dlouhověkosti a neměří se počtem let. Moudrost člověka – to jsou *pravé úctyhodné* šediny; život neposkvrněný – to je *pravá* zralost stárí. Kdo se stal příjemným Bohu, je *Jím* oblíben. A protože žil uprostřed hříšníků, byl přemístěn. Byl vytržen *odtud*, aby špatnosti nezměnily jeho uvažování, a lsti, aby neoklamaly jeho duši. Vábení špatností totiž zatemňuje dobro a žádostivé představy zkazí mysl neponičenou zlem. Kdo se rychle stane dokonalým, naplnil dlouhá léta, ač zemřel brzy. Vždyť příjemnou se stala jeho duše Hospodinu, a proto pospíchal z prostředí lsti (a zla). Když to lidé viděli, nepochopili to, dokonce jim ani na mysl nepřišlo, že blahodať a milost je se svatými jeho a pečuje o vyvolené své. [Moudrost 4,7–15; dle pravoslavného znění v Mineji]

Mučedníku

Žalmista: Čtení z knihy proroka Isaiáše

Tak praví Hospodin: „Shromáždili se všichni národové, shromáždí se i jejich knížata. Kdo z nich to oznámí? Aneb kdo z nich slyšel, co bylo na počátku? Kdo to vypoví? Ať si přivedou svědky a ospravedlní se, aby bylo možno to vyslechnout a říci: To je pravda! Vy jste mými svědky.“ Praví Hospodin Bůh: „Také já budu svědek skrze služebníka, jehož jsem si vyvolil, abyste pochopili

a uvěřili mi; pak poznáte, že Já Jsem. Předemnou nebylo jiného Boha a nebude ho ani po mně. Já jsem Bůh a není jiné spásy mimo mne. Já jsem zvěstoval, já jsem zachraňoval i hubil, a ne nějaký cizí *bůh* mezi vámi. Vy jste mi svědky a já jsem Hospodin Bůh, už od počátku Já Jsem, a není, kdo by vysvobodil z mých rukou. Učiním a kdo to zvrátí?“ Tak praví Hospodin Bůh, svatý Izraele, který vás vysvobozuje. [Isaiáš 43,9–14; dle pravoslavného znění v Mineji]

Čtení z knihy Moudrosti Šalomounovy

Duše spravedlivých jsou v ruce Boží a trápení se jich nedotkne. Očím nerozumných se zdá, že umřeli, a jejich odchod se pokládá za trest; když se odebrali od nás, *považuje se to za jejich* zánik; leč oni jsou v pokoji. Neboť i když přijmou před lidskýma očima utrpení, jejich naděje je naplněna nesmrtelností. Každý pozemský trest, který by okusili, je malý oproti tomu velikému dobrodiní, jehož dojdou, neboť Bůh je vyzkoušel a shledal, že jsou Ho hodni. Zkouší je jako zlato ve výhni a přijme je jako plody obětované. Zasvítí ve chvíli, kdy jsou požati, jako když rychle vzplane *obětovaný* snopek *obilný*. Budou soudit národy a vládnout nad lidmi, a Hospodin v nich bude kralovat na věky. Ti, kdo v Něho doufají, poznají pravdu, a přetrvají ti, kdož jsou v lásce Jemu věrní. Neboť blahodať a milost jest v jeho svatých a navštívení v jeho vyvolených. [3,1–10; dle pravoslavného znění v Mineji]

Čtení z knihy Moudrosti Šalomounovy

Spravedlivý i kdyby předčasně umíral, zůstává v pokoji, neboť důstojnost stárí netkví v dlouhověkosti a neměří se počtem let. Moudrost člověka – to jsou *pravé úctyhodné* šediny; život neposkvrněný – to je *pravá* zralost stárí. Kdo se stal příjemným Bohu, je *Jím* oblíben. A protože žil uprostřed hříšníků, byl přemístěn. Byl vytržen *odtud*, aby špatnosti nezměnily jeho uvažování, a lsti, aby neoklamaly jeho duši. Vábení špatností totiž zatemňuje dobro a žádostivé představy zkazí mysl neponičenou zlem.

Kdo se rychle stane dokonalým, naplnil dlouhá léta, ač zemřel brzy. Vždyť příjemnou se stala jeho duše Hospodinu, a proto pospíchal z prostředí lsti (a zla). Když to lidé viděli, nepochopili to, dokonce jim ani na mysl nepřišlo, že blahodať a milost je se svatými jeho a pečuje o vyvolené své. [Moudrost 4,7—15; dle pravoslavného znění v Mineji]

Mučedníkům

Žalmista: Čtení z knihy proroka Isaiáše

Tak praví Hospodin: „Shromáždili se všichni národové, shromáždí se i jejich knížata. Kdo z nich to oznámí? Aneb kdo z nich slyšel, co bylo na počátku? Kdo to vypoví? Ať si přivedou svědky a ospravedlní se, aby bylo možno to vyslechnout a říci: To je pravda! Vy jste mými svědky.“ Praví Hospodin Bůh: „Také já budu svědek skrze služebníka, jehož jsem si vyvolil, abyste pochopili a uvěřili mi; pak poznáte, že Já Jsem. Přede mnou nebylo jiného Boha a nebude ho ani po mně. Já jsem Bůh a není jiné spásy mimo mne. Já jsem zvěstoval, já jsem zachraňoval i hubil, a ne nějaký cizí *bůh* mezi vámi. Vy jste mi svědky a já jsem Hospodin Bůh, už od počátku Já Jsem, a není, kdo by vysvobodil z mých rukou. Učiním a kdo to zvrátí?“ Tak praví Hospodin Bůh, svatý Izraele, který vás vysvobozuje. [Isaiáš 43,9—14; dle pravoslavného znění v Mineji]

Čtení z knihy Moudrosti Šalomounovy

Duše spravedlivých jsou v ruce Boží a trápení se jich nedotkne. Očím nerozumných se zdá, že umřeli, a jejich odchod se pokládá za trest; když se odebrali od nás, *považuje se to za jejich zánik*; leč oni jsou v pokoji. Neboť i když přijmou před lidskýma očima utrpení, jejich naděje je naplněna nesmrtelností. Každý pozemský trest, který by okusili, je malý oproti tomu velikému dobrodiní, jehož dojdou, neboť Bůh je vyzkoušel a shledal, že jsou Ho hodni. Zkouší je jako zlato ve výhni a přijme je jako plody obětované. Zasvítí ve chvíli, kdy jsou požati, jako když rychle vzplane *obětovaný* snopek *obil-*

ný. Budou soudit národy a vládnout nad lidmi, a Hospodin v nich bude kralovat na věky. Ti, kdo v Něho doufají, poznají pravdu, a přetrvávají ti, kdož jsou v lásce Jemu věrní. Neboť blahodať a milost jest v jeho svatých a navštívení v jeho vyvolených. [3,1—10; dle pravoslavného znění v Mineji]

Čtení z knihy Moudrosti Šalomounovy

Spravedliví žijí navěky, v Hospodinu je odměna jejich a pečuje o ně Nejvyšší. Proto přijmou království slávy a z ruky Hospodinovy korunu krásy; proto ochrání je pravice svou a ramenem svým zaštití je. Vezme plnou zbroj svého rozhorlení a ozbrojí tvorstvo k odvetě proti nepřítelům. Oblékne se ve spravedlnost jako pancířem a jako přílbici si nasadí soud, jenž nehledí na osobnosti. Přijme nepřemožitelný štít – svatost a *důstojnost*. Naostří pak prudký hněv do kopí a *přírodní* svět spolu s Ním bude bojovat proti nerozumným lidem. Půjdou přímo šípy blesků a jako z dobře napnutého luku poletí z oblaků na cíle své. *Krupobití bude jako palba kamenů*, zuřivě se budou *jako z praku* metat *na lidi*. Vzedme se *nevolí* proti nim mořská voda; proudy je pak zatopí *krutě jako povodeň*. Proti nim povstane duch *mocný jako silný vítr* a rozfouká je jako smršť. Nepravost zpustoší celou zemi. Zločinnost vyvrátí trůny mocných. Slyšte tedy, králové, a pochopte to! Poučte se, soudcové končin země! Slyšte, kdo ovládáte davy a pyšníte se nad plemy národů! Neboť vláda je vám dána od Hospodina a *vaše* moc od Nejvyššího, který sleduje vaše skutky a zkoumá úmysly! [6,16—7,3 / 5,15—6,3; pravoslavné znění z Mineje]

Ctihodnému a ctihodným

Jako proroku

**Moudr 3,1–9 • Moudr 5,15–24 — 6,1–3;
Moudr 4,7–15**

Nedělní bohorodičny po stichirách pro všechny hlasy

Z Oktoichu. (Pro večerní v předvečer neděle.)

1. hlas

První bohorodičen (dogmatik)

Opěvujme Pannu Marii, **I** která vzešla z lidí a porodila Pána. ❖ Ona jest slávou světa a branou nebeskou, **I** předmětem písní andělských a ozdobou věřících. ❖ Ona se stala nebem a chrámem Božství **I** a rozbořila přehradu nepřátelství. ❖ Ona zjednala nám mír **I** a otevřela království. ❖ Máme-li v ní baštu víry, **I** máme obráncem Pána z ní zrozeného. ❖ Vzmuz se tedy, lide Boží, **I** neboť On zvítězí nad nepřáteli jako všemocný.

Bohorodičen po stichirách na stichovně

Hle, splnilo se Isaiášovo proroctví: porodila jsi jako Panna, a zůstala jsi Pannou, jakou jsi byla předtím. Vždyť ten, který se narodil, byl Bůh, a proto změnil zákon přírody. Nepřezírej, Boží Matko, modlitby, jež služebníci tvoji přinášejí v chrámě tvém, ale jako ta, která jsi nosila Milosrdného na rukou svých, buď milosrdná k služebníkům tvým a pros za spásu duší našich.

2. hlas

První bohorodičen (dogmatik)

Minul stín starého zákona, **I** když přišla blahaď. ❖ Neboť jako hořící keř neshořel, **I** tak i ty, Panno, jsi porodila a Pannou zůstala. ❖ Místo ohnivého sloupu zasvitlo nám Slunce spravedlnosti **I** a místo Mojžíše je zde Kristus, našich duší Spasitel.

Bohorodičen po stichirách na stichovně

Ó, nový zázraku dosud nebývalý! Kdo kdy znal matku, která by bez muže rodila a na rukou nosila Toho, jenž drží všechno tvorstvo? Z Božího působení se narodil ten, jehož

jsi, Přechistá, chovala jako dítě na loktech svých. Mohouc tedy prositi ho s odvahou jako matka Jeho, neustávej se modliti za své ctitele, aby se slitoval a spasil duše naše!

3. hlas

První bohorodičen (dogmatik)

Jak nediviti se zrození Boho-člověka z tebe, Přechistá? **I** Neboť nepoznavši muže, zcela neporušená ❖ tělesně jsi bez otce porodila Syna, **I** jehož před věky Otec zrodil bez matky, ❖ nedoznal žádné změny ni smíšení neb rozdělení, **I** ale zachoval v plnosti přirozenost obojí. ❖ Proto pros Matko – Panno, Vládkyně, u Něho, **I** aby spasil duše naše, ❖ kteří pravoslavně vyznáváme **I** tebe jako Bohorodici.

Bohorodičen po stichirách na stichovně

Podle vůle nebeského Otce, bez účasti muže, počala jsi z Božského Ducha Syna Božího, jenž bez matky zrozen byl z Otce před všemi věky; tělesně jsi porodila a mlékem kojila jako dítě Toho, jenž pro nás skrze tebe přišel bez otce. Jeho neustávej prositi, aby z béd vysvobodil duše naše.

4. hlas

První bohorodičen (dogmatik)

Prorok David, jenž díky tobě, Bohorodice, **I** stal se Bohootcem, ❖ v žalmu o tobě pravil Tomu, **I** který ti učinil věci veliké: ❖ „Stanula královna po pravici tvé.“ **I** Neboť Bůh, učinil tebe, Matku svou, prostřednicí života, ❖ ráčil bez otce vtěliti se skrze tebe, Bohorodice, **I** aby znovu obnovil v člověku obraz svůj porušený vášněmi. ❖ On našel v horách zbloudilou a zdivočelou ovečku **I** a vzav ji na ramena, přinesl ji k Otcí; ❖ podle vůle své připojil ji k mocnostem nebeským **I** a spasil svět. ❖ On jest vpravdě Kristus, **I** mající veliké a hojné milosrdenství.

Bohorodičen po stichirách na stichovně

Shlédni, ó Neposkvrněná, na prosby služebníků svých, odraž zlé proti nám útoky a zbav nás každého soužení. Neboť tys jediná pevná a slavná opora naše, a v tobě našli jsme přímluvkyni. Dejž, ó Vládkyně, ať vzývající tebe, nejsme zahanbeni. Nech se rychle uprosit, když k tobě s vírou voláme: Raduj se, Vládkyně, pomocnice všech, radosti, zástito a spáso duší našich!

5. hlas**První bohorodičen (dogmatik)**

V Rudém moři načrtnut byl kdysi **I** obraz vždy panenské nevěsty. ❖ Tam byl Mojžíš jako rozdělitel vod, **I** zde jest Gabriel jako služebník zázraku. ❖ Tehdy Izrael jako po souši přešel mořskou hlubinu, **I** nyní Panna bez účasti muže rodí Krista. ❖ Moře po přechodu Izraele zůstalo nepřechodným, **I** Neposkvrněná po narození Emmanuele zůstala neporušenou. ❖ Bože, od věků jsoucí, jenž jsi se zjevil jako člověk, **I** smiluj se nad námi!

Bohorodičen po stichirách na stichovně

Chrámem i branou, komnatou i trůnem Krále jsi, ctihodná Panno! Skrze tebe se zjevil spícím ve tmě Vykupitel můj, Kristus Pán, Slunce spravedlnosti, aby osvětil lidstvo, jež rukou svou stvořil k obrazu svému. Proto, Nejopěvovanější, která ho jako matka můžeš s odvahou prositi, neustávej se přimlouvati, aby spasil duše naše.

6. hlas**První bohorodičen (dogmatik)**

Kdož by nevelebil tebe, přesvatá Panno, **I** kdož by neoslavoval přečistého porodu tvého? ❖ Sám jednorozený Syn, vyzářivší před všemi věky z Otce, **I** vzešel z tebe, Čistá, vtělil se nevýstížitě. ❖ Jest Bohem podle své přirozenosti, **I** i přirozenost lidskou přijal kvůli nám; ❖ nerozděluje se ve dvě osoby, **I** ale vyznáván je ve dvou nesplyvajících spoje-

ných přirozenostech. ❖ Toho pros, Čistá, Nejblahoslovenější, **I** aby se smiloval nad dušemi našimi.

Bohorodičen po stichirách na stichovně

Stvořitel a Vysvoboditel můj, Kristus Pán, vzešel z lůna tvého, Přečistá, a vzav na sebe mou lidskou přirozenost, osvobodil Adama od kletby prvotní. Proto k tobě, Nejčistší, jako Boží Matce a pravé Panně bez umlknutí voláme pozdravení andělské: Raduj se, Vládkyně, ochránkyně a zastánkyně a záchrano duší našich!

7. hlas**První bohorodičen (dogmatik)**

Matkou stala ses nadpřirozeně, Bohorodice, **I** a zůstala jsi Pannou, ❖ čehož nevysvětlí a nepochopí rozum lidský, **I** tvého rození zázrak nelze řečí objasniti. ❖ Jako jsi, Přečistá, zázračně počala, **I** tak i způsob porodu byl nepostižitelný. ❖ Neboť kde chce Bůh, tam překonává se zákon přírody. **I** Pročež všichni vyznáváme tě jako Boží Matku ❖ a vroucně tebe žádáme: **I** Pros za spáso duší našich!

Bohorodičen po stichirách na stichovně

Pod ochranu tvou, Vládkyně, se my pozemšťané všichni utíkáme a k tobě voláme: Bohorodice, naděje naše, zbav nás nesčíslných prohřešení a spasiž duše naše!

8. hlas**První bohorodičen (dogmatik)**

Král nebeský z lásky k člověku **I** zjevil se na zemi a žil s lidmi. ❖ Od čisté Panny přijal tělo **I** a skrze ni mezi nás přišel. ❖ Vtělený jediný Bůh Syn jest dvojí přirozenosti, **I** ne však dvojí osoby. ❖ Hlásající ho jako vpravdě dokonalého Boha i dokonalého člověka, **I** vyznáváme Krista, Boha našeho. ❖ Jeho pros, Matko věčně panenská, **I** aby se smiloval nad dušemi našimi.

Bohorodičen po stichirách na stichovně

Ó, Panno muže nepoznavší, jež jsi Boha nevýslovným způsobem tělesně počala, Matko

Boha nejvyššího, přijímající prosby služebníků svých, Neposkvrněná, jež podáváš všem očistění od poklesků, přijmi i nyní modlitby naše a pros za spásu nás všech!

Závěrečné nedělní bohorodičny pro všechny hlasy

Tzv. „propustné“ bohorodičny; zpívají se po Otčenáši jako poslední tropar na závěr zpěvu tří troparů v sobotu večer (tj. v předvečer neděle).

Z Oktoichu

1. hlas

Gabriel ti zvěstoval: „Raduj se, Panno,“ **I** a při těch slovech se Vládce všech **❖** vtělil v tebe, svatá schráno, **I** jak to řekl spravedlivý David. **❖** Stala ses prostrannější než nebesa, **I** když jsi nosila svého Tvůrce. **❖** Sláva tomu, který se v tebe vtělil! **I** Sláva tomu, který z tebe vzešel! **❖** Sláva tomu, který nás osvobodil **I** tím, že se z tebe narodil!

2. hlas

Rozum převyšující a nesmírně slavná **I** jsou tvá tajemství, Bohorodice. **❖** Zapečetěna čistotou a chráněná panenstvím **I** stala ses skutečnou matkou, **❖** jež porodila pravého Boha. **I** Toho pros za spásu duší našich!

3. hlas

Tebe, Bohorodice Panno, opěváme **I** jako prostřednici spásy našeho pokolení, **❖** neboť syn tvůj a náš Bůh v těle, **I** které z tebe přijal, **❖** snášel utrpení kříže **I** a vysvobodil nás ze záhuby, jako Lidumil.

4. hlas

Hle, ono od věků skryté, **I** i andělům neznámé tajemství: **❖** skrze tebe, Bohorodice, **I** se pozemšťanům zjevil Bůh, **❖** vtělený v nesmíšeném sjednocení, **I** a kříž kvůli nám dobrovolně přijal; **❖** skrze něj vzkřísil prvostvoře-

ného Adama **I** a spasil od smrti duše naše.

5. hlas

Raduj se, neproniknutelná bráno Páně! **I** Raduj se, hradbo a zástito těch, kteří se k tobě utíkají! **❖** Raduj se, přístave, v němž bouře není, **I** Panno sňatku nepoznavší, **❖** jež porodila jsi tělesně **I** Tvůrce svého a Boha! **❖** Neochabuj v přímlovách **I** za opěvující a uctívající Toho, jenž se z tebe narodil.

6. hlas

Když jsi svou matku nazval požehnanou, **I** ze svobodného rozhodnutí **I** kráčel jsi k utrpení **I** a zazářil jsi na kříži. **❖** Chtěje do ráje uvést Adama, **I** pravil jsi andělům: „Radujte se se mnou, **I** neboť byla nalezena ztracená mince.“ **I** Bože náš, který jsi vše moudře učinil, sláva tobě!

7. hlas

Z propasti a hlubiny hříchů vyved' nás, **I** kteří doufáme v tebe, Nejopěvanější, jako v poklad naší spásy, **❖** neboť jsi nás, hříchu podrobené, **I** zachránila zrozením Spasitele. **❖** Pannou jsi byla před porodem a pannou, když jsi rodila, **I** i po porodu jsi dále pannou.

8. hlas

Jenž ses pro nás narodil z Panny **I** a přetrpěl ukřižování, Dobrotivý, **❖** smrtí svrhnul smrt a ukázal vzkříšení jako Bůh, **I** nepřezírej ty, které jsi stvořil rukou svou. **❖** Projev svou lidumilnost, Milostivý, **I** přijmi Bohorodici, jež tě porodila **❖** a za nás se přimlouvá, **I** a spasiž lid zoufalý, Spasiteli náš!

Závěrečné bohorodičny zpívané po troparech svatých pro večerní ve všední dny na všechny hlasy

Všednodenní „propustné“ bohorodičny; zpívají se po Otčenáši na závěr zpěvu troparů od nedělního večera do pátečního večera.

1. hlas

V neděli večer

Zázraku zázraků, milostiplná Bohorodice, na tebe hledí všechno stvoření a raduje se, ♣ neboť jsi bez účasti muže počala, porodila jsi nevýslovně ♣ Toho, na něhož nemohou hledět ani náčelníci vojsk andělských. Jeho pros za spásu duší našich.

V pondělí večer

Při početí jsi do lůna svého přijala Božský oheň, aniž by tě sežehnul; ♣ a bez účasti muže jsi porodila Pána, který se rodí z Otce a je pramenem života našeho. ♣ Blahodatná Bohorodice, spasiž ty, ♣ kteří tě velebí.

V úterý večer

Získali jsme tvé zastání, Přechistá Panno, a přímluvami tvými jsme vysvobozeni od ukrutného nepřítele. ♣ Křížem Syna tvého jsme povždy zachováni, a proto tě, jak se náleží, všichni zbožně velebíme.

Ve středu večer

Při početí jsi do lůna svého přijala Božský oheň...

Ve čtvrtek večer

Získali jsme tvé zastání...

V pátek večer

Gabriel ti zvěstoval... (Viz nedělní závěrečné bohorodičny.)

2. hlas

V neděli večer

Jsouc pramenem milosrdenství, učíš nás hodnými milosti, Bohorodice, ♣ shlédni na lid hříšný a zjev jako vždy moc svou, ♣ neboť v tebe doufáme a zpíváme ti: „Raduj se!“, ♣ jako kdysi Gabriel, vojevůdce mocností beztělesných.

V pondělí večer

Stali jsme účastnými Božské přirozenosti skrze tebe, Bohorodice, ♣ neboť jsi nám porodila vtěleného Boha, vždycky Panno. ♣ Proto tě, jak se náleží, všichni zbožně velebíme.

V úterý večer

Nadevše oslavovaná Bohorodice Panno, opěvujeme tebe; ♣ neboť Křížem Syna tvého byla poražena moc podsvětí, ♣ smrt byla umrtvena, zemřelí povstali ♣ a všichni jsme učiněni hodnými ráje dávné rozkoše. ♣ Proto s díky slávu vzdávající vládě Krista Boha našeho, ♣ jediného mnohomilostivého.

Ve středu večer

Stali jsme účastnými Božské přirozenosti...

Ve čtvrtek večer

Nadevše oslavovaná Bohorodice Panno...

V pátek večer

Rozum převyšující a nesmírně slavná... (Viz nedělní závěrečné bohorodičny.)

3. hlas

V neděli večer

Krása panenství tvého a skvoucí se čistotě tvé ♣ podivil se Gabriel, když zvolal k tobě, Bohorodice: ♣ Jakou ti mám vzdát důstojnou chválu? Jak tě mám nazývat? Nechápu a žasnu. ♣ Proto jsem dostal příkaz, abych volal k tobě: Raduj se, milostiplná.

V pondělí večer

Útočiště a síla naše, Bohorodice, vladařská pomoci světa! ♣ Přímluvami svými skryj pod záštitou svou služebníky své, ♣ před všelikou nouzí, jediná blahoslovená.

V úterý večer

Jako žezlo moci získali jsme Kříž Syna tvého, Bohorodice. ♣ Tím odrážíme útoky nepřátel a s láskou tě bez přestání velebíme.

Ve středu večer

Proroci hlásající, apoštolové vyučující, mučedníci vyznávající i my věřící, ♣ všichni uctíváme tebe, vpravdě Bohorodici, velebíme nevyjádřitelné rození tvé.

Ve čtvrtek večer

Jako žezlo moci získali jsme kříž...

V pátek večer

Tebe, Bohorodice Panno, opěváme... (Viz nedělní závěrečné bohorodičny.)

4. hlas

V neděli večer

Vychována jsi byla ve velesvatyni chrámu, ♣ oblékla ses do víry, moudrosti a nedotčené čistoty panenství. ♣ Vrchní vojevůdce Gabriel přinesl ti pozdravení nebeské se slovy: „Raduj se!“ ♣ Raduj se, blahoslovená, raduj se, nade všechny oslavovaná, Pán s tebou!

V pondělí večer

K Bohorodici se horlivě stále utíkejme my, hříšní a ponížení, ♣ klaňme se jí s pokáním, úpějíce z hlubin duše: ♣ Vládkyně, pomoz nám milosrdně, pospěš, vždyť již hyneme pro množství prohřešení našich. ♣ Neodháněj své služebníky s prázdnou, neboť v tebe jedinou složili jsme naději svou.

V úterý večer

Neposkvrněná Panno, Matko Krista Boha, tvou přesvatou duší prošel meč, ♣ když jsi spatřila Syna svého a Boha našeho, dobrovolně ukřižovaného. ♣ Jeho nepřestávej prositi, aby nám udělil odpuštění prohřešení našich.

Ve středu večer

Slovo Otcovo, poznali jsme jako Krista Boha našeho, ♣ jenž se vtělil z tebe, Bohorodice Panno, jediné čisté, jediné blahoslovené. ♣ Proto tě velebíme a bez ustání opěváme.

Ve čtvrtek večer

Neposkvrněná Panno, Matko Krista Boha...

V pátek večer

Hle, ono od věků skryté... (Viz nedělní závěrečné bohorodičny.)

5. hlas

V neděli večer

S anděly jsi byla na nebi, s lidmi jsi žila na zemi! ♣ Voláme k tobě, Bohorodice, hlasem radostným: ♣ Raduj se, široká bráno do nebes. Raduj se, jediná spásno synů lidských. ♣ Raduj se, blahodatná, která jsi porodila vtěleného Boha.

V pondělí večer

Rychlá je tvá záštita a pomoc, ukaž tedy na služebnících svých milost svou. ♣ Čistá Pan-

no, zkoř vlnobití daremných myšlenek ❖ a pozdvihni padlou duši mou, Bohorodice. ❖ Víť totiž, že cokoliv si přeješ, můžeš učinit, vždycky Panno.

V úterý večer

Křížem Syna svého, Panno, Boží blahodati obdařená, ❖ smetla jsi všechen modlářský klam a rozdrtila pevnost démonů. ❖ Proto tě věrní, jak se náleží, stále opěvují a blahosloví, ❖ a jako Bohorodici tě vpravdě vyznávají a tebe velebí.

Ve středu večer

Podivuhodné tajemství Panny se ukázalo světu ke spáse. ❖ Z ní ses bez účasti muže a bez porušení jejího panenství narodil a ukázal ses v těle, ❖ Radosti všech, Pane, sláva tobě.

Ve čtvrtek večer

Křížem syna svého, Panno...

V pátek večer

Raduj se, neprůchodná bráno... (Viz nedělní závěrečné bohorodičny.)

6. hlas

V neděli večer

Počátkem spásy stalo se Gabrielovo zvěstování Panně; slyšíc jej, že se má radovat, neodmítla tento pozdrav, ❖ nepochybovala jako Sára Abrahamova kdysi ve stanu, ale takto pravila: ❖ Hle, jsem služebnice Páně, staň se mi podle tvého slova.

V pondělí večer

Naděje světa blažená, Bohorodice Panno, prosíme o tvé a jediné mocné zastání, projev milosrdenství nad lidmi, jichž se nikdo jiný nezastane, pros milostivého Boha, aby vysvobodil duše naše od každé zloby a hrozby, jediná blahoslovená.

V úterý večer

Bohorodice Panno, pros syna svého, který se dobrovolně na kříž nechal přibít a svět od klamu vysvobodil, Krista Boha našeho, aby se smiloval nad dušemi našimi.

Ve středu večer

Svatá Vlákyně, Boha našeho Matko čistá, která jsi nevyjádřitelně porodila Stvořitele všech, pros neustále spolu se svatými apoštolů jeho dobrotu, aby nás zbavil vášni a udělil nám odpuštění hříchů.

Ve čtvrtek večer

Bohorodice Panno, pros Syna svého...

V pátek večer

Předzvěstoval Gedeón početí a vypráví David o rození tvém, Bohorodice, že sestoupí rosa na rouno, Slovo Boží do lůna tvého, a vyraší bez osetí ze země svatě Spása světa, Kristus Bůh náš, blahodátná Panno.

7. hlas

V neděli večer

Bohorodice, neposkvvrněná Panno, pros Syna svého s mocnostmi na výsostech, aby ještě než přijde konec, daroval odpuštění prohřešků nám, kteří tě věrně oslavujeme.

V pondělí večer

Raduj se, zdravíme tebe, Bohorodice, ukázala ses nad anděly vznešenější, neboť jsi rozením svým zjevila Boha.

V úterý večer

Za nás ukřižovaného Krista Boha, který zničil vládu smrti, pros neustále, Bohorodice Panno, aby spasil duše naše.

Ve středu večer

Plod lůna tvého, přechistá Panno, je naplněným proroctvím i Zákona. Skrze tebe jsme poznali oslavovaného Boha a tebe zbožně velebíme.

Ve čtvrtek večer

Za nás ukřižovaného Krista Boha, který zničil vládu...

V pátek večer

Z propasti a hlubiny hříchů... (Viz nedělní závěrečné bohorodičny.)

8. hlas**V neděli večer**

Raduj se, radosti světa, andělem navštívená. ♣ Raduj se, která jsi porodila Stvořitele svého a Hospodina. ♣ Raduj se, která jsi byla učiněna hodnou stát se Matkou Boží.

V pondělí večer

Nepohnutelnou oporu víry a drahocenný dar duším našim, Bohorodici, v písních zvelebíme. Raduj se, skálo, z níž nám vytryskl život, jako kdysi Izraelitům na poušti voda z kamene. Raduj se, prameni života, kterým se nám stalo lůno tvé! Raduj se, naděje všech končin světa, zastánkyně trpících! Raduj se, nevěsto muže nepoznavší!

V úterý večer

Beránka a Pastýře, Spasitele světa, když na kříži přibitého viděla ta, která jej porodila, v slzách k tobě zvolala: „Svět se raduje, neboť přijímá vykoupení, mé nitro je však spalováno při pohledu na tvé ukřižování, které snášíš za všechny, Synu a Bože můj!“

Ve středu večer

Ty jsi pomyslnou bránou života, přechistá Bohorodice, vysvoboď od běd věrné, kteří se

k tobě utíkají, abychom oslavovali přesvaté rození tvé ke spáse duší našich.

Ve čtvrtek večer

Beránka a Pastýře, Spasitele světa...

V pátek večer

Jenž ses pro nás narodil z Panny... (Viz nedělní závěrečné bohorodičny.)

Večerní bohorodičny na osm hlasů

Zpívají se, když řadový svatý po stichirách má
v Mineji stichiru po »Sláva...«

1. hlas

Neděle večer

Přečistá Panno, radosti nebeských řádů a mocná ochránkyně lidí na zemi, spasiž nás, kteří se k tobě utíkáme, neboť po Bohu jsme složili naději svou na tebe, Bohorodice!

Pondělí večer

Všemi opěvovaná Panno, kterou prorocky viděl Mojžíš očima svýma, když hleděl na keř hořící a neshořívající. Tak i ty jsi přijala oheň Božství do lůna svého, aniž bys jím byla sežehnutá. Proto tě prosíme, jako přečistou Matku Boha našeho, abys vyprosila světu pokoj a milost velikou.

Středa večer

Raduj se ty, jež jsi radostí praotců! Apoštolů a mučedníků jásání. Panno, záštito naše, ochrano služebníků svých.

Pátek večer

Nad veškeré pomyšlení je podivuhodná důstojnost rození tvého, Boží nevěsto, jež jsi byla zvěstována všemi proroky, všude oslavovaná. Neboť početí i porod tvůj byly rozumem nepochopitelné a nevypravitelné a ten, kdo z tebe vyšel, spasil svět jako Milosrdný.

2. hlas

Neděle večer

Raduj se, Marie, Bohorodice, chráme nezbořitelný a přesvatý, jak volá prorok k Hospodinu: Svatý je tvůj chrám, podivuhodný ve spravedlnosti!

Pondělí večer

Nepřůchodná bráno, tajemně zapečetěná panenstvím, požehnaná Bohorodice, Panno, přijmi prosby naše a přines je Synu svému a Bohu našemu, aby skrze tebe spasil duše naše.

Středa večer

Jako na plodonosné olivě uzrál jsi, Spasiteli náš, v Panně jako plod živoucí, který Matka tvá urodila, aby daroval světu velikou a bohatou milost.

Pátek večer

Zachraň ze všech béd, Bohorodice Panno, služebníky své, neboť po Bohu se všichni utíkáme k tobě, hradbě nezbořitelné a zastánkyni naší.

3. hlas

Neděle večer

Bohorodice, zastánkyně všech, kdo tě prosí, ty nám skýtáš smělost, ty jsi naše chlouba a v tebe skládáme všechnu naši naději. Pros za neužitečné služebníky své u Toho, který se z tebe narodil!

Pondělí večer

Mezi ženami nejsvětější, Bohorodice, Matko, muže nepoznavší, pros Krále a Boha, jehož jsi porodila, aby spasil nás.

Středa večer

Panno, mocnou přímluvou svou vytrhni mne z plamene, který si zasluhuji pro veliké hříchy své. Naprav mne, Přečistá, svými prosbami před Bohem a přiveď kroky mé na cestu spásy mateřskými přímluvami svými.

Pátek večer

Mezi ženami nejsvětější, Bohorodice, Matko, muže nepoznavší, pros Krále a Boha, jehož jsi porodila, aby spasil nás.

4. hlas**Neděle večer**

Raduj se, oblaku světla! Raduj se, jasný svícne zářící! Raduj se, zlatá nádobo s manou! Raduj se, rozkvetlé žezlo Áronovo! Raduj se, keři neshořívající! Raduj se, komnato králova! Raduj se, trůne Pána! Raduj se, nebetyčná horo svatá! Raduj se, útočiště tajemné! Raduj se, Božský stole prostřený! Raduj se, tajemná brána nebeská! Raduj se, radosti všech!

Pondělí večer

Vysvoboď nás od trápení našich, Matko Krista Boha, jež jsi porodila Stvořitele všech, abychom volali všichni k tobě: Raduj se, jediná Zastánkyně duší našich.

Středa večer

V tobě, Bohorodice, máme naději a zastání, takže se nelekáme útoků a dorážení nepřátel, neboť ty zachraňuješ duše naše.

Pátek večer

Svíce neuhasitelná, trůne spravedlnosti, přečistá Vládkyně, pros, aby spaseny byly duše naše.

5. hlas**Neděle večer**

Strašné, veleslavné a nesmírné tajemství! Neumístitelný se umístil v lůně, a matka zůstala po porodu stále pannou, neboť rodila Boha, který se z ní vtělil. Toho opěvujme, jemu píseň pějme a s anděly prozpěvujme: Svatý jsi, Kriste Bože, který ses pro nás stal člověkem, sláva tobě!

Pondělí večer

Utěš bolesti duše mé mnohými steny úpějící, přesvatá Panno, která jsi utěšila pláč a setřela každou slzu z tváře země. Neboť zaháníš bolesti od lidí a soužení hříšníků zahlazuješ. V tobě jsme všichni získali naději a oporu, Matko Boží.

Středa večer

Velebíme tě, Bohorodice Panno, a oslavujeme tebe, my věrní, jak se náleží. Vžíváme tě: Město neotřesitelné, hradbu nezbořitelnou, pevnou Zastánkyni a útočiště duším našim.

Pátek večer

Tebe jako Matku Boží prosíme: Blahoslavená Panno, pros za spásu duší našich.

6. hlas**Neděle večer**

Opěvujme, věrní, jako archandělé nebeskou komnatu a zapečetěnou bránu: Raduj se, skrze niž k nám přišel Kristus, všech Spasitel, Dárce života a Bůh! Vládkyně přečistá a křesťanů naděje, nechť skolíš svou rukou tyranu a bezbožné nepřátele naše!

Pondělí večer

Nikdo z těch, kdo se utíkají k tobě, neodchází zahanben, přečistá Bohorodice Panno. Ten, kdo prosí o blahodať, obdrží dar prosit za to, co je mu prospěšné.

Středa večer

Oko srdce mého je upřeno na tebe, Vládkyně. Nepřehlížej vzdechy mne nepatrného. V čase soudu Syna tvého nad světem, budiž mi záštitou a pomocnicí.

Pátek večer

Na přímluvy té, která tě porodila, Kriste, i mučedníků svých, apoštolů, proroků a svě-

titelů, ctihodných a spravedlivých i všech svatých, upokoj zesnulé služebníky své.

7. hlas

Neděle večer

Voláme k tobě, Boží nevěsto, s andělem: „Raduj se!“ Nazýváme tě síní, branou a ohnivým trůnem, horou z pevné skály a keřem neshořívajícím.

Pondělí večer

Raduj se, ženo oděná sluncem duchovním nevýslovně! Raduj se, Vládkyně, nad svíce a pochodně jasnější. Raduj se, zářící svícne zlatý! Přesvatá Panno, skrze tebe byla Eva od kletby osvobozena. Ty pak majíc smělost před Synem tvým a Bohem, který vše k dobru přivádí, Panno přečistá, neustávej v mateřských prosbách za nás.

Středa večer

Jedinou, která i po porodu Pannou zůstala, přečistou Matku Boha Slova opěváme, pravice: Sláva tobě!

Pátek večer

Jediná, jež jsi Nepojmutelného Boha do lůna svého pojala a vtěleného Boha Slovo jsi porodila, pros, aby spaseny byly duše naše.

8. hlas

Neděle večer

Slova archanděla Gabriela přijavše, rceme: Raduj se, Matko Boží, která jsi porodila svět Krista Životodárce!

Pondělí večer

Raduj se, chloubu světa! Raduj se, chráme Páně! Raduj se, horo Božím oblakem zastíněná! Raduj se, útočiště všech! Raduj se, svícne zlatý! Raduj se, důstojná slávo křesťanů pravoslavných! Raduj se, Marie,

Matko Krista Boha! Raduj se, ráji! Raduj se, Božský stole prostřený! Raduj se, stánku před žářem zastíňující! Raduj se, Bohu sloužící náčiní zlaté! Raduj se, naděje všech!

Středa večer

Utíkám se pod záštitu tvou, Panno svatá, neboť vím, že u tebe naleznu záchranu, vždyť jedině ty mi můžeš pomoci, Bohorodiče.

Pátek večer

Čistá Panno, bráno, kterou k nám vstoupil Bůh Slovo, a Matko Božího Syna, zavřenými dveřmi procházejícího Krista. Pros, abychom byli spaseni.

Křížové bohorodičny na osm hlasů po večerních stichirách

Bohorodičny v úterý večer a ve čtvrtek večer.
Pro liturgie předem posvěcených Darů použít ty,
které jsou psané na úterý a na čtvrtek večer
(ale na liturgii se zpívají ve středu a v pátek)

1. hlas

V úterý večer (tj. na středu)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Když Matka čistá spatřila Syna svého a věčného Vládce, jak má ruce rozpjaté na kříži a kopím probodnutý bok, naříkala, úpějíc: Běda mně, jaká muka snášíš, abys zbavil lidi utrpení, Lidumile!

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Hledíc na svého Beránka, povýšeného na kříži, Neposkvrněná Panna s pláčem zvolala: Dítě mé nejsladší, co je to za nové a přeslavné vidění? Neboť jsi tělem přibit na dřevo ty, který držíš ve své dlani všechno tvorstvo.

Ve čtvrtek večer (tj. na pátek)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Dávné ovoce, jež okusil Adam a naplněn byl hořkostí, jsi učinil sladkým tím, že jsi okusil hořkost žluči a octa, ó Vládce, když ses povznesl na dřevo kříže, dítě nejsladší, pravila v slzách Panna Maria. Jako soudce spravedlivý svým léčivým utrpením tedy i mne naplň sladkostí a povstaň z mrtvých jako nejmocnější Pán!

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Uviděvši Panna Maria zabití tvé nespravedlivé, Kriste, s pláčem zvolala: Dítě nejmilovanější, proč trpíš bezpráví a mučíš se na dřevě, kam tě zavěsili, ty, jenž celou zemi na vodách zavěsil? Prosím tebe: Nenechávej mne, Matku a služebnici tvou, samotnou, Dobrodinče mnohomilostivý!

2. hlas

V úterý večer (tj. na středu)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Pohasla záře světél nebeských, na zemi padlo šero, když ukřižováno bylo Světlo světa. „Zde šíří se zlo, a dobro ustupuje. Nemůže-li zde zářit Kristus, ubývá i světlo pro oči lidské,“ pravila svícňům světa Přecistá Panna pod křížem, na němž si Slunce zahalilo tvář.

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Bolestmi soužená při ukřižování Syna a Boha svého, sténajíc, Panna přecistá, zvolala: Běda mně, dítě nejmilejší, proč trpíš nespravedlivě, chtěje vysvobodit pozemšťany od hříchu Adamova? My však prosíme tebe u víře: Upros Syna a Pána svého, aby udělil nám milost velikou.

Ve čtvrtek večer (tj. na pátek)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Uviděvši neposkvrněná Ovečka svého Beránka, jak se jako člověk dobrovolně nechal vléci na zabití, s pláčem úpěla: „Spěcháš, Kriste, učinit nyní bezdětnou mě, která tě porodila? Proč jsi to učinil, Vykupiteli všech? Přesto však chválím a oslavuji krajní dobrotu tvou přesahující veškeré pomyšlení a všechna slova, Lidumile.“

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Když nespravedliví lidé na dřevo kříže povýšili Spasitele a Život všech, čistá a neposkvrněná Matka tvá přistoupila a v slzách úpěla: Běda mně! Dítě mé nejmilejší, světlo mých očí! Jak to, že ukřižován jsa uprostřed zločinců, trpíš ty, který jsi zemi na vodách zavěsil?

3. hlas

V úterý večer (tj. na středu)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Srdce tvé probodl meč, Přecistá Panno, když jsi Syna svého na kříži přibitého spatřila a zvolala: Nečiň mne bezdětnou, Synu a Bože můj, ochraňuj mne, která jsem Panna i po té, co jsem rodila.

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Uviděvši ovečka, která tě porodila, tebe, Kriste, přibitého na kříži, zvolala Matka tvá neposkvrněná, naříkajíc s pláčem: Nečiň mne bezdětnou ty, jenž jsi mne uchoval čistou i poté, co jsem tě porodila.

Ve čtvrtek večer (tj. na pátek)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Synu a Slovo Boží, nad světem se rozprostřelo smilování tvé, když jsi byl ukřižován. Stvoření bylo osvíceno, národy našly spásu, Vládce, zvolala Přecistá Panna. Já však nyní rozdrásána jsem, hledíc na smrt tvou dobrovolnou.

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Uviděvši tě, jak jsi na dřevo vyzdvižen, volala Neposkvrněná s pláčem mateřským: Kriste můj nejdobrotivější! Synu můj nejmiľovanější! Proč sbor nespravedlivců tě na kříž přibil?

4. hlas

V úterý večer (tj. na středu)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Nelkej nade mnou, ó Matko, vidíc na dřevě kříže visícího Syna a Boha svého, který zavěsil zemi na vodách a nikdo ji nevyrvé z rukou jeho. Vždyť já jsem stvořil všechno, co učiněno bylo, takže vstanu z mrtvých a budu oslaven, svou silou rozdrťím království pekla a zničím jeho moc, jako Milosrdný vysvobodím ty, kdo jsou spoutáni jeho zlem, a jako Lidumil je k Otci svému přivedu!

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Uviděvši Nejčistší Panna Krista, Lidumila, jak byl ukřižován a bok mu byl kopím probodnut, s pláčem zvolala: „Co to má znamenat, Synu můj? Jak se ti odplatili nevděční lidé za to, že jsi jim dobro činil? A ty jsi ještě spěchal, Nejmilejší, abys mne učinil bezdětnou? Podivuji se, ó Milosrdný, dobrovolnému ukřižování tvému!“

Ve čtvrtek večer (tj. na pátek)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Když spatřila tebe, Pána, na kříži visícího, užasla Panna a Matka tvá a s hrůzou pravila: Tak se ti odvděčili ti, kteří požívali daru hojných dobrodiní tvých? Prosím však nezaněchávej mne samotnou ve světě, ale spěchej povstat z mrtvých a vysvobodit Adama.

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Nelkej nade mnou, ó Matko, vidíc na dřevě kříže visícího Syna a Boha svého, který zavěsil zemi na vodách a nikdo ji nevyrvé z rukou jeho. Vždyť já jsem stvořil všechno, co učiněno bylo, takže vstanu z mrtvých a budu oslaven, svou silou rozdrťím království pekla a zničím jeho moc, jako Milosrdný vysvobodím ty, kdo jsou spoutáni jeho zlem, a jako Lidumil je k Otci svému přivedu!

5. hlas

V úterý večer (tj. na středu)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Vysokou cenu jsi za nás zaplatil, bezhříšný Kriste můj, když ses rozhodl prolít za nás krev svou přečistou, kvůli vysvobození našemu, aby všichni mohli získat spasení. Hledíc na tebe, Ukřižovaného, naříkala Matka tvá, rvala si vlasy, sténajíc: Dítě mé, Beránku neposkvrněný, který svět vysvobozuješ drahou cennou krví svou! Slunce moje nezapadající, proč jsi zmizel očím mým, Spasiteli, který všem skýtáš osvětlení, pokoj a milost velikou?

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Celou podobu mou přijal Stvořitel a Bůh, když mé lidství na sebe oblékl, chtěje obnovit kdysi padlou podobou Adama do původní krásy. Proto se nyní dobrovolně povznesl na kříž, ruce své k ukřižování rozprostřel, aby uzdravil ruce naše, kdysi raněné vztažením ke stromu a utržením plodu zakázaného. Boha našeho a Syna svého Nejčistší Panna spatřivší přibitého dlaněmi na dřevu, zvolala: Co je to za nevysvětlitelný úkaz, Synu můj, dlouhotrpělivý? Nesnesu pohled na tebe, na kříži vyvýšeného, vždyť v dlaních svých držíš všechny končiny země.

Ve čtvrtek večer (tj. na pátek)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Vysokou cenu jsi za nás zaplatil, bezhříšný Kriste můj, když ses rozhodl prolít za nás krev svou přečistou, kvůli vysvobození našemu, aby všichni mohli získat spasení. Hledíc na tebe, Ukřížovaného, nařikala Matka tvá, rvala si vlasy, sténajíc: Dítě mé, Beránku neposkvrněný, který svět vysvobozuješ drahoucennou krví svou! Slunce moje nezapadající, proč jsi zmizel očím mým, Spasiteli, který všem skýtáš osvětlení, pokoj a milost velikou?

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Hledíc tenkrát na Beránka a Syna svého, jak je na Kříži povýšen, Panna a Matka, nejblahoslavenější žena s pláčem zvolala: „Běda mně, Synu můj! Jak to, že umíráš, ač jsi Bůh, který je svým Božstvím nesmrtelný?“

6. hlas

V úterý večer (tj. na středu)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Lidé, nejhorší ze zločinců, nespravedlivě přibíli na dřevo tebe, Spasiteli, a čistá Panna a Matka tvá na to hledíc, do srdce byla raněna, jak prorokoval Simeon.

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Uviděvši na dřevě přibitého Syna svého, Život náš, mateřsky nařikajíc neporušená Bohorodice, zvolala: Bože můj, spasiž ty, kdo tě s láskou opěvují.

Ve čtvrtek večer (tj. na pátek)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Hledíc na tebe Panna přečistá, jak jsi na dřevě přibit, zvolala: Ó, Synu můj a Bože, co je to za přeslavnou a divnou zvěst, že musíš trpět, abychom obdrželi milost velikou?

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Stála tenkrát při ukřížování Syna svého pod křížem Panna s učedníkem a panicem Janem, plačíc, úpěla: Běda mně, jak strašně trpíš, Kriste, ač sám všechny zbavuješ utrpení.

7. hlas

V úterý večer (tj. na středu)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Nejsvětější Panno, Vládkyně, jež jsi porodila Pána, který z milosrdenství svého nechal se na kříž přibíti, aby otevřel světu prameny, z nichž proudí řeky života. Vypros u něj spásu pro duše naše, neboť v tobě jediné máme útočiště, hradbu a zastání, a k tobě se utíkají věrní, aby získali záštitu tvou.

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Spatřivši tenkrát Syna svého na kříži přibitého, přečistá Panno, srdce tvé probodl meč zármutku.

Ve čtvrtek večer (tj. na pátek)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Nejsvětější Panno, Vládckyně, jež jsi porodila Pána, který z milosrdenství svého nechal se na kříž přibítí, aby otevřel světu prameny, z nichž proudí řeky života. Vypros u něj spásu pro duše naše, neboť v tobě jediné máme útočiště, hradbu a zastání, a k tobě se utíkají věrní, aby získali záštitu tvou.

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Vidouc neposkrvněná Panna tebe, na kříži přibitého dobrovolně, s pláčem opěvovala vládu tvou.

8. hlas

V úterý večer (tj. na středu)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Hledíc tenkrát Ovečka a Panna, jak tě vedou jako Beránka na porážku, kráčela se slzami za tebou, volajíc: Kam pospícháš, dítě mé? Jdu s tebou, nejmilejší Synu, neboť nenesu nevidět tebe Ježíši můj mnoho-milostivý.

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Pane, Slunce spravedlnosti, vidíc tě na dřevě přibitého, skrylo slunce na obloze pa-prsky své a Luna své světlo proměnila ve tmu. Neposkrvněné Matce tvé pak probodl meč bolesti srdce její.

Ve čtvrtek večer (tj. na pátek)

**Po prvních stichirách
(na Hospodine, k tobě volám)**

»I nyní...«

Uviděvši tebe, Ježíši, přibitého na kříži Panna a Matka tvá, jak muka dobrovolně přijímáš, Vládce, zvolala: Běda mně, dítě milované! Proč snášíš nespravedlivé rány, Lékaři uzdravující nemoci lidské a od záhuby vysvobuzující milosrdenstvím svým?

Po stichirách na stichovně

»I nyní...«

Ovečka neposkrvněná hledíc na Beránka na kříži dobrovolně přibitého, naříkala bolestně: Běda mně, milované dítě! Čím se ti odměnilo shromáždění židů nevděčné, které se rozhodlo učinit mne bezdětnou a zbavit mne tebe, Synu nejmilovanější!

Tropary, kondaky, prokimeny pro všechny dny v týdnu

Pondělí

Tropar (4. hlas)

Nebeských vojsk vrchní vojevůdcové! **I** Prosíme vás stále my, nehodní, ♣ abyste nás přimluvami svými ohradili **I** a perutí křídel své nehmotné slávy chránili, ♣ neboť před vámi zbožně padáme a vroucně voláme: **I** „Z běd vysvobodte nás, náčelníci řádů mocností na výsostech!“

Kondak (2. hlas — stichirový)

Vojevůdcové Boží, služebníci Božské slávy, **I** andělů náčelníci a lidí vůdcové, ♣ vyprošujte nám, co je potřebné, a milost velikou, **I** neboť jste vrchní velitelé beztělesných mocností.

Prokimen

Činíš anděly své jako vanutí větru **I**
a služebníky své jako oheň žhnoucí.

Verš: Dobrořeč, duše má, Hospodinu.
Hospodine, tys nade vše veliký!

K svatému přijímání

Zpívá se verš prokimenou.

Úterý

Tropar (4. hlas)

Památka spravedlivého zdobena je chvalozpěvy, **I** tobě však, Předchůdce, postačí svědectví Páně, ♣
neboť jsi byl vpravdě ctěnější nad proroky **I**
a stal ses hodným pokřtíti Toho, jehož jsi zvěstoval. ♣
S radostí jsi trpěl za pravdu **I** a uvězněným v podsvětí, hlásal jsi Boha, ♣
který se zjevil v těle a přijal hřích světa na sebe **I** a dává nám milost velikou.

Kondak (8. hlas — stichirový)

Tobě, největšímu mezi všemi svatými, **I**
přináším píseň já, nehodný ♣
a nejhříšnější mezi všemi provinilci. **I**
Kristův Předchůdce a Křtiteli, ♣
který směle stojíš před Pánem, **I**
a proto mne osvobod od všelikých běd, ♣
abych zvolal k tobě: Raduj se, **I**
kazateli blahodati, svatý Jene.

Prokimen

1. Spravedlivý veseliti se bude v Hospodinu **I**
a naději svoji skládá na něho.
2. Slyš, Bože, hlas můj, když prosím tebe.

K svatému přijímání

V paměti věčné bude spravedlivý, pověsti špatné nemusí se bát. Alleluja (3x)

Středa a pátek

Tropar (4. hlas)

Spasiž, Pane, lid svůj a požehnej dědictví svému! Vítězství daruj nad nepřáteli křesťanům pravoslavným a ochraňuj věrné své Křížem svým.

Kondak (4. hlas — stichirový)

Jenž povznesl ses, Kriste Bože, **I** na Kříži dobrovolně, ♣ obdaruj slitováním svým nový lid svůj **I** nazývající se jménem tvým. ♣ Mocí svou zvítězit nad nepřáteli mu dej, **I** radost pravoslavným křesťanům daruj, ♣ kteří třímají jako pomoc od tebe **I** zbraň pokoje, znamení nepřemožitelného vítězství.

Prokimen – píseň Bohorodice (hlas 3.)

Velebí duše má Hospodina, **I** a duch můj zaplesal v Bohu, Spasiteli mém.

Verš: Že shlédl na ponížení služebnice své; od této chvíle blahoslaviti mne budou všechna pokolení. (*Luk 1,46—48*)

K svatému přijímání

Kalich spasení vezmu a jméno Páně vzývati budu. Alleluja. (*Ž 115,4*)

Čtvrtek

Tropar (3. hlas)

Apoštolé svatí, **I** prostě milosrdného Boha, **♣** aby prominutí hříchů, **I** udělil duším našim.

Kondak (4. hlas — stichirový)

Výhonky révové vinice Kristovy stali jste, moudří apoštolé Páně. **♣**

Ctností vydáváte hrozny a vína spásy nám z vás kane, je požívající, naplnění jsme radostí. **♣**

Oslavujeme svátek vaší ctihodné památky, kdy prosíte, aby darována byla hojnost milosti a odpuštění hříchů.

Prokimen

- Po celé zemi se rozléhá zvěst jejich **I** a do všech končin světa zní slova jejich.
- Nebesa vypravují slávu Boží a díla rukou Jeho hlásá obloha.

Nebo sv. Mikuláši:

Tropar (4. hlas)

Jako pravidlo víry, obraz tichosti a učitele zdrženlivosti **I** zjevila tě stádcí tvému pravda skutků tvých. **♣** Proto dosáhl jsi pokorou povýšení **I** a chudobou získal jsi bohatství. **♣** Přední z pastýřů, otče Mikuláši, **I** pros Krista Boha, aby spaseny byly duše naše.

Kondak (4. stichirový)

V Myrách jsi vykonával posvátnou službu, **I**

svatý Mikuláši! **♣** Naplňoval jsi evangelium Kristovo **I** tím, že jsi duši svou pokládal za lid svůj **♣** a zachraňoval před smrtí **I** odsouzenec neprovinil. **♣** Tím ses posvětil, otče ctihodný, **I** a stal se velikým zasvěcencem do tajemství Boží blahodati.

Prokimen

- Po celé zemi se rozléhá zvěst jejich **I** a do všech končin světa zní slova jejich.
- Nebesa vypravují slávu Boží a díla rukou Jeho hlásá obloha.

K svatému přijímání se zpívá verš prokimenou.

Pátek

Tropar (4. hlas)

Spasiž, Pane, lid svůj a požehnej dědictví svému! Vítězství daruj nad nepřáteli křesťanům pravoslavným a ochraňuj věrné své Křížem svým.

Kondak (4. hlas — stichirový)

Jenž povznesl ses, Kriste Bože, na Kříži dobrovolně, obdaruj slitováním svým nový lid svůj nazývající se jménem tvým. Mocí svou zvítězit nad nepřáteli mu dej, radost pravoslavným křesťanům daruj, kteří třímají jako pomoc od tebe zbraň pokoje, znamení nepřemožitelného vítězství.

Prokimen

Vyvyšujte Hospodina, Boha našeho, a klaňte se podnoží nohou jeho, **I** neboť svaté jest!

Verš: Hospodin kraluje; ať třesou pohané!
(*Ž 98,5 a 1*)

Zpěv k svatému přijímání

Spásu jsi vykonal uprostřed země, Bože. Alleluja. (3×) (*Ž 73,12*)

Sobota

Tropar všem svatým (2. hlas)

Apoštolé, proroci a mučedníci, **I** světitelé, ctihodní a spravedlivci, **✠** kteří jste dobrý boj bojovali **I** a víru zachovali! **✠** Pročež smělost máte nyní **I** před Spasitelem dobrotivým. **✠** Prosíme vás: „Přimlouvejte se za nás u Něho, **I** aby spasil duše naše.“

Další tropar (zádušní; 2. hlas)

Rozpomeň se, Hospodine, **I** ve své dobrotivosti **✠** na zemřelé služebníky svoje **I** a odpusť jim vše, čím se za života prohřešili. **✠** Neboť nikdo není bez hříchu, **I** jedině ty, jenž můžeš i zesnulým udělit pokoj.

Kondak zádušní

Se svatými upokoj...

Kondak všem svatým (8. hlas)

Hospodine, sadaři všeho tvorstva, **I** jako prvotiny stvoření **✠** přináší ti země **I** bohonosné mučedníky. **✠** Na jejich přímluvy ochraňuj **I** skrze Bohorodici v hlubokém míru **✠** Církev svou i lid svůj, **I** Mnohomilostivý.

Prokimen všem svatým (8. hlas) (Ž 31.)

Veselte se v Hospodinu **I** a radujte se, spravedliví.

Verš: Blahoslavení jsou ti, kterým jsou odpuštěny jejich nepravosti a hříchy jejich jsou přikryty.

Prokimen zádušní (6. hlas) (Srovn. Ž 24,13, 1–2)

Duše jejich **I** v blaženosti spočinou.

Verš: K tobě, Hospodine, povznesl jsem duši svou, Bože můj.

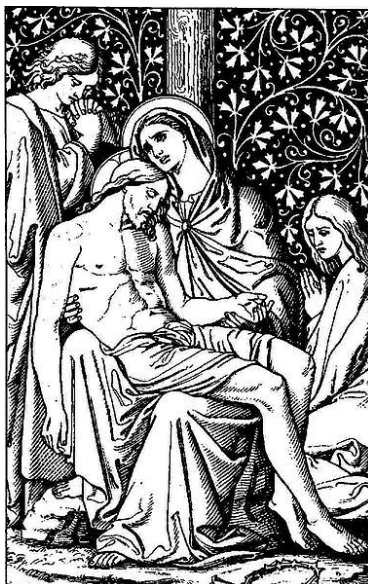
Zpěv k svatému přijímání (všem svatým)

Radujte se, spravedliví, v Hospodinu.

(Může se pomalu opakovat zpěv prvního verše prokimenou všech svatých.)

2. zpěv k svatému přijímání (zádušní)

Blahoslavení jsou ti, jež vyvolil a přijal Pán. Památka jejich přecházeti bude z pokolení na pokolení. Alleluja (*tříkrát*).

OBSAH

Služba uctívanému Kříži	3	Služba mučednici	53
Služba svatým andělům	5	Služba mučednicím (dvěma a mnohým)	56
Služba Janu Předchůdci	8	Služba ctihodné ženě	59
Služba svatým Otcům	12	Služba ctihodným ženám	62
Služba proroku	15	Služba ctihodné mučednici (jedné)	64
Služba apoštolu	18	Služba vyznavači	67
Služba apoštolům (dvěma a mnohým)	21	Služba nezištníkům a divotvorcům	70
Služba světiteli (biskupovi)	24	Služba jurodivým	72
Služba světitelům (biskupům)	27	II. DÍL — PAREMIJE	75
Služba ctihodnému	30	Nedělní bohorodičny pro všechny hlasy	80
Služba ctihodným (dvěma a mnohým)	33	Závěrečné nedělní bohorodičny	82
Služba mučedníkovi	36	Závěrečné bohorodičny po troparech svatých	83
Služba mučedníkům (dvěma a mnohým)	39	Večerní bohorodičny na osm hlasů	87
Služba světiteli mučedníkovi	42	Křížové bohorodičny na osm hlasů	90
Služba světitelům mučedníkům	45	Tropary, kondaky, prokimeny pro všechny dny v týdnu	95
Služba ctihodnému mučedníku	48		
Služba ctihodným mučedníkům	50		

